

กรมควบคุมมลพิษ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รายงานประจำปี
2555

ISBN: 978-616-316-065-2 คพ. 01-015

สารบัญ

รายงานประจำปี 2555

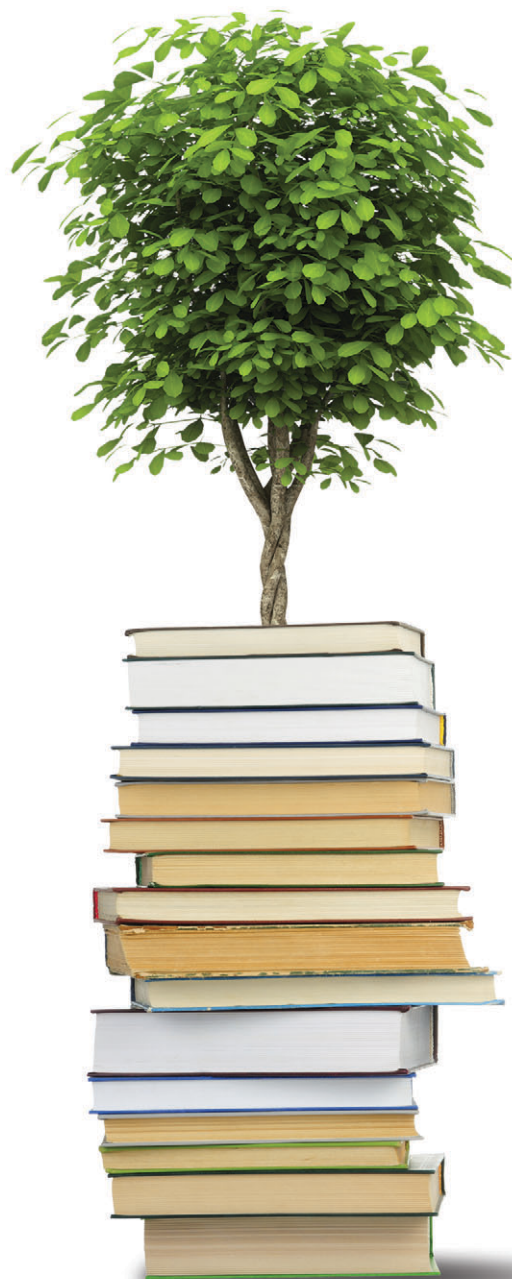
- 4 สารจากอธิบดี
- 6 คณะผู้บริหาร
ข้อมูลทั่วไป
- 11 ความเป็นมา ภารกิจและหน้าที่ความรับผิดชอบ
- 12 โครงสร้าง
- 14 อัตราค่าจ้าง
- 15 แผนภูมิแสดงความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การจั้ดสรรงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555
- 16 งบประมาณ
- 18 สรุปผลการดำเนินงานของกรมควบคุมมลพิษ
ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2555
- 26 รายงานการสืบ
ผลงานสำคัญ ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2555
- 35 กรมควบคุมมลพิษกับการเตรียมความพร้อม
สู่ประชาคมอาเซียน
- 37 การพัฒนาเทคโนโลยีการควบคุมมลพิษสำหรับ
อุตสาหกรรมชุมชนและอุตสาหกรรมขนาดเล็ก
- 38 กรมควบคุมมลพิษเป็นส่วนหนึ่งของการ
ขับเคลื่อนสังคมสีเขียว
- 39 โครงการเรียกคืนวัสดุอะลูมิเนียม
เพื่อจัดทำขาเทียมพระราชทาน
- 40 การดำเนินงานตามกฎกระทรวงออกตามความ
มาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535
- 43 การปรับปรุงมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง
จากโรงงานอุตสาหกรรม
- 44 มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ
จากหมอกควัน ปี 2556
- 47 มาตรฐานยูโร 4 : มาตรฐานคุณภาพ
น้ำมันเชื้อเพลิงและมาตรฐานรถยนต์
- 49 ปฏิบัติการ... มนุษย์ดมกลิ่น
- 51 การควบคุมสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs)
ในพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง
- 52 การจัดสร้างฝายเพื่อแก้ไขปัญหาตะกั่วในห้วยคลิตี้
ตำบลชะแล อำเภอลำปาง จังหวัดกาญจนบุรี
- 53 ความก้าวหน้าของการแก้ไขปัญหาการปนเปื้อน
ของแคดเมียมในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ตาบ อำเภอแม่สอด
จังหวัดตาก
- 54 การปนเปื้อนสารตะกั่วในเลือดเด็กนักเรียน
จังหวัดระยอง
- 55 อุบัติภัยและเหตุฉุกเฉินด้านมลพิษ
- 59 บทสรุปการเรียกร้องค่าเสียหายในคดี
เรือบรรทุกน้ำตาลล่มที่จังหวัดอ่างทอง
- 61 บทเรียนมลพิษจากสถานการณ์อุทกภัย ปี 2554
และการเตรียมความพร้อมป้องกันปัญหามลพิษ
หากเกิดสถานการณ์อุทกภัย ปี 2555
- 63 กรอบการเจรจาของประเทศไทยในการพัฒนา
มาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศ
ด้านการจัดการสารปรอท
- 64 การจัดทำประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อม
ของประเทศไทย
- 66 การสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงานตรวจสอบ
แหล่งกำเนิดมลพิษและบังคับการตามกฎหมาย
- 67 ความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ
- 69 สถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำอัตโนมัติ
- 70 ระบบศูนย์กลางแลกเปลี่ยนข้อมูลสิ่งแวดล้อม
(Environmental Data Exchange: EDX)
- 72 ศูนย์ข้อมูลประสานงานการบังคับใช้
กฎหมายสิ่งแวดล้อม
- 73 ศูนย์บริการประชาชนกรมควบคุมมลพิษ
- 74 สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค กำลังสำคัญของ
กรมควบคุมมลพิษ
- 75 กฎหมายและแผนแม่บทหลักในการจัดการมลพิษ
ที่ออกในปี พ.ศ. 2555
- 76 หนังสือ / คู่มือ / วารสาร ที่จัดพิมพ์ใน
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2555
- 82 ภาพกิจกรรม
- 87 ทำเนียบผู้บริหาร
- 90 คณะผู้จัดทำ
- 91 ผู้เรียบเรียง

วิสัยทัศน์

“ควบคุมมลพิษ สิ่งแวดล้อมดี
เพื่อประชาชน อย่างมีส่วนร่วม”

พันธกิจ

1. กำหนดนโยบาย วางแผน และผลักดันยุทธศาสตร์
การจัดการมลพิษของประเทศไปสู่การปฏิบัติ
2. พัฒนามาตรฐาน มาตรการ และเกณฑ์ปฏิบัติ
ในการควบคุมมลพิษที่เหมาะสมกับสถานการณ์
3. พัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี
การควบคุมมลพิษ รวมทั้งประสานความร่วมมือ
และดำเนินการตามพันธกรณีระหว่างประเทศ
4. กำกับ ดูแล ให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐาน
มาตรการควบคุมมลพิษ และรายงานต่อสาธารณะ

คำนิยาม

“มุ่งมั่นทำงานด้วยความโปร่งใส เป็นธรรม เป็นทีม เป็นประโยชน์ต่อประชาชน”

เป้าหมายขององค์กร

1. พื้นที่เป้าหมายมีระบบการบริหารจัดการมลพิษตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. เป็นองค์กรทันสมัยและมีธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการองค์กร

นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร

1. ลดมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการปฏิบัติงาน
2. ปฏิบัติงานตามกฎหมาย ข้อบังคับ และข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม
3. รณรงค์ ปลูกจิตสำนึก และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. เป็นผู้นำในการใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5. ส่งเสริมสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมกับการทำงาน
6. ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

สำนึกดี...

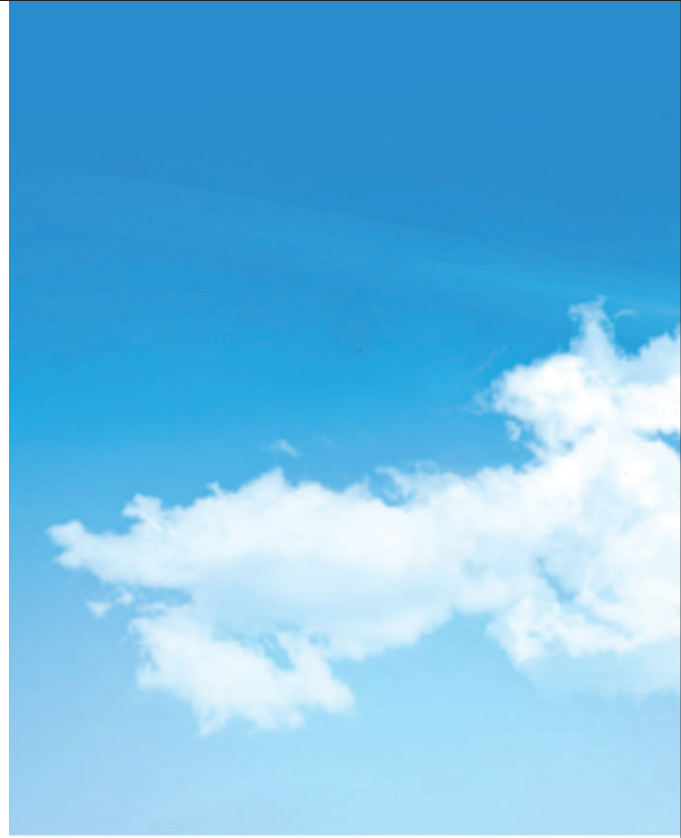
มีความรับผิดชอบต่อสังคม

เพื่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดีอย่างยั่งยืน ทั้งในวันนี้ และอนาคต

สารจากอธิบดี กรมควบคุมมลพิษ

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยเผชิญกับสถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมายพร้อมๆ กับการเติบโตของภาคธุรกิจ แต่จากผลกระทบของปัญหามลพิษที่เกิดขึ้น ส่งผลให้เกิดการตื่นตัวของภาคประชาชนในการเข้าไปตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ และมีบทบาทในการแก้ปัญหามลพิษของท้องถิ่น ภาคประชาชนเริ่มให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ หลายหน่วยงานจึงเกิดการปรับตัวที่จะใส่ใจถึงสังคมและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เพื่อให้กิจกรรมภาคีบาลควบคู่ไปกับการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน

อย่างไรก็ตาม แม้จะถูกท้าทายด้วยปัญหาสถานการณ์มลพิษและสิ่งแวดล้อมที่มีความซับซ้อนมากขึ้น แต่กรมควบคุมมลพิษ ยังคงมุ่งมั่นดำเนินงานในการป้องกัน ควบคุม ลดและขจัดมลพิษ ผลักดันยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษของประเทศสู่การปฏิบัติ รวมทั้งพัฒนาและวางมาตรการในการควบคุมมลพิษที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในระดับประเทศสู่ระดับท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังบูรณาการความร่วมมือระหว่างประเทศนำไปสู่การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีร่วมกัน

ในปี 2555 กรมควบคุมมลพิษ ได้มีบทบาทและผลักดันให้เกิดการพัฒนาในแวดวงของสิ่งแวดล้อมไทย อย่างมากมาย อาทิเช่น การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน การกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไข ปัญหาหมอกควันปี 2556 การดำเนินงานตามกฎกระทรวงมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 การกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงและมาตรฐานรถยนต์ การจัดสร้างฝายเพื่อแก้ไขปัญหาตะกั่วในห้วยคลิตี้ จังหวัดกาญจนบุรี รวมทั้งการถอดบทเรียนจากสถานการณ์ อุทกภัยปี 2554 และการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันปัญหามลพิษในสถานการณ์อุทกภัย การสร้างความ โปร่งใสในการปฏิบัติงานตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษและบังคับตามกฎหมาย รวมทั้งการจัดทำประมวล กฎหมายสิ่งแวดล้อมของไทย และขับเคลื่อนสังคมไทยสู่สังคมสีเขียว ซึ่งผลงานและภารกิจดังกล่าวเป็นเพียง ส่วนหนึ่งที่องค์กรที่เป็นผู้นำด้านสิ่งแวดล้อมมุ่งมั่นดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค เป็นตัวขับเคลื่อนในการดำเนินงานให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ด้วยความสามัคคี โปร่งใส ทุ่มใจ เกาะติด มุ่งประสิทธิผล นำมาซึ่งความสำเร็จในการสร้างองค์กรที่สังคมให้ความเชื่อมั่นในด้านการจัดการมลพิษ

นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง
อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

คณะผู้บริหาร กรมควบคุมมลพิษ

1. นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง
ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
ตั้งแต่วันที่ 18 พ.ค. 55 - ปัจจุบัน
2. นายวรศาสน์ อภัยพงษ์
รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
3. นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์
รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
4. นางสาวอารยา นันทโพธิเดช
ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
ตั้งแต่วันที่ 15 มิ.ย. 55 - ปัจจุบัน

1. นางสาวตรองกมล แก้วมีศรี
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
2. นางสาวนภัทร ทองนวล
รักษาการเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน

กองนิติการ

1. นายสุชิน สังข์พงษ์
ผู้อำนวยการกองนิติการ
และรักษาการหัวหน้าฝ่ายกฎหมายสิ่งแวดล้อม 1
2. นางสาวเบญจรีสา บุญนาค
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
3. นายธีระพล ดิษยาธิคม
หัวหน้าฝ่ายกฎหมายสิ่งแวดล้อม 2
4. นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์
หัวหน้าฝ่ายคดีและนิติกรรมสัญญา

สำนักงานเลขานุการกรม

1. นางสาวธิรา แสงศรี
เลขานุการกรม
2. ว่าที่ ร.ต. วันชัย บุญไพศาลดิลา
หัวหน้างานสารบรรณ
3. นางอังคณา จันอุไร
หัวหน้าฝ่ายแผนงาน
4. นางกรสิริ ศรีนอง
รักษาการหัวหน้าฝ่ายคลังและพัสดุ
5. นางอารีย์ บุญไพศาลดิลา
หัวหน้าฝ่ายการเจ้าหน้าที่
6. นายนิธร คงเพชร
หัวหน้าฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
7. นางกึ่งกาญจน์ อมราภิบาล
หัวหน้ากลุ่มงานช่วยอำนวยความสะดวกนักบริหาร

คณะผู้บริหาร กรมควบคุมมลพิษ

กองแผนงานและประเมินผล

1. นางกัญชสี นาวิกภูมิ
ผู้อำนวยการกองแผนงานและประเมินผล
2. นางสาวลดาวัลย์ เจริญกิจจานุกิจ
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
3. นางนันทิภา พิทยานิยม
รักษาการหัวหน้ากลุ่มวิเคราะห์แผน
และประเมินผล
4. นางสาวชมพูนุท โลหิตานนท์
หัวหน้ากลุ่มเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม
5. นายสุรกิจ ต่านชลวิจิตร
รักษาการหัวหน้ากลุ่มวิเทศสัมพันธ์
6. นายคมกฤช ภาคย์ทองสุข
หัวหน้ากลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศมลพิษ

สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย

1. นายรังสรรค์ ปันทอง
ผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสีย
และสารอันตราย
2. นางสุรัชฎา กวักหิรัญ
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
3. นายสายชล แสงให้สุข
ผู้อำนวยการส่วนแผนงาน
และประมวลผล
4. นายเชาวน์ นกอยู่
ผู้อำนวยการส่วนขยะมูลฝอย
และสิ่งปฏิกูล
5. นางสาวนภวิศ บัวสรวง
ผู้อำนวยการส่วนลด
และใช้ประโยชน์ของเสีย
6. นายภัทรพล ตูลารักษ์
รักษาการผู้อำนวยการส่วนของเสียอันตราย
7. นางสาวพรพิมล เจริญส่ง
ผู้อำนวยการส่วนสารอันตราย
8. นายสุเมธา วิเชียรเพชร
ผู้อำนวยการส่วนปฏิบัติการฉุกเฉินและฟื้นฟู

สำนักจัดการคุณภาพน้ำ

1. นายอนุพันธ์ อัฐรัตน์
ผู้อำนวยการสำนักจัดการคุณภาพน้ำ
2. นางจิมลนันทน์ โสภณระสิทธิ์
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
3. นางสาวจิระนันท์ เหมพูลศิริฐ
ผู้อำนวยการส่วนแผนงานและประมวลผล
4. นางสาวทิพย์อากาศ ยลธรรมธรรม
ผู้อำนวยการส่วนแหล่งน้ำจัด
5. นางสาวจุฑามาศ รัตติกาลสุขะ
รักษาการผู้อำนวยการส่วนแหล่งน้ำทะเล
6. นายสมชาย ทรงประกอบ
ผู้อำนวยการส่วนน้ำเสียชุมชน
7. นายอนุคุณ สุราพันธ์
ผู้อำนวยการส่วนน้ำเสียอุตสาหกรรม
8. นางสุเมียม ติปินตา
ผู้อำนวยการส่วนน้ำเสียเกษตรกรรม

สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง

1. นางสาวพรสุข จงประสิทธิ์
ผู้อำนวยการสำนักจัดการ
คุณภาพอากาศและเสียง
2. นางรจิต ฆารณอม
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป
3. นายเจนจบ สุขสด
ผู้อำนวยการส่วนแผนงาน
และประมวลผล
4. นายพันศักดิ์ ทิรมงคล
ผู้อำนวยการส่วนคุณภาพอากาศ
ในบรรยากาศ
5. นายปັນญา วรไพธยาฤทธิ์
ผู้อำนวยการส่วนมลพิษทางอากาศ
จากยานพาหนะ
6. นางสาวพัชราวดี สุวรรณธาดา
ผู้อำนวยการส่วนมลพิษทางอากาศ
จากอุตสาหกรรม
7. นายเดลิ้งศักดิ์ เพ็ชรสุวรรณ
ผู้อำนวยการส่วนมลพิษทางเสียง
และความสั่นสะเทือน

คณะผู้บริหาร กรมควบคุมมลพิษ

ฝ่ายตรวจและบังคับการ

1. นางจันทนา ภาคย์ทองสุข
ผู้อำนวยการฝ่ายตรวจและบังคับการ
2. สิบเอกสมรัก ศรีเพชร
หัวหน้างานธุรการ
3. นางสาวอัญชลี คงสมบูรณ์
หัวหน้าส่วนอำนวยความสะดวก
และรักษาการหัวหน้าส่วนกำกับการ
4. นายธานี จารุณี
หัวหน้าส่วนบังคับการ 1
5. นายบุญเติม โชติวัฒน์ศิริ
หัวหน้าส่วนบังคับการ 2
6. นายจุมพล ชุนอ่อน (ไม่มีในภาพ)
หัวหน้าส่วนบังคับการ 3
7. นายครรชิต สุนทราก
หัวหน้าส่วนบังคับการ 4

ฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ

1. นางสาวพรศรี สุทธนารักษ์
ผู้อำนวยการฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อม
และห้องปฏิบัติการ
2. นายทศพล พงษาน้อย
หัวหน้างานธุรการ
3. นางสาววัลลา จุฬารัตน
หัวหน้าส่วนแผนงานและประเมินผล
4. นายวีระไชย ชมินทกุล
หัวหน้าส่วนเทคโนโลยีการจัดการมลพิษ
5. นางศิวาพร จอมพงศ์
รักษาการหัวหน้าส่วนห้องปฏิบัติการสิ่งแวดล้อม

ความเป็นมา

กรมควบคุมมลพิษ ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2535 ภายใต้สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 จัดตั้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงโอนมาสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแทน เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2545

ภารกิจและหน้าที่ความรับผิดชอบ

กรมควบคุมมลพิษ มีภารกิจเกี่ยวกับการกำกับ ดูแล อำนวยการ ประสานงาน ติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับการฟื้นฟู คุ้มครอง และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2545 ดังนี้

1. เสนอความเห็นเพื่อจัดทำนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติด้านการควบคุมมลพิษ
2. เสนอแนะการกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด
3. จัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมและมาตรการในการควบคุม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากภาวะมลพิษ
4. ติดตาม ตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม และจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษ
5. พัฒนาระบบ รูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมสำหรับระบบต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการกากของเสีย สารอันตราย คุณภาพน้ำ อากาศ ระดับเสียง และความสั่นสะเทือน
6. ประสานงานและดำเนินการเพื่อฟื้นฟูหรือระงับเหตุที่อาจเป็นอันตรายจากมลพิษในพื้นที่ที่มีการปนเปื้อนมลพิษ และประเมินความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม
7. ให้ความช่วยเหลือ และคำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการจัดการมลพิษ
8. ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศในด้านการจัดการมลพิษ
9. ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องราวร้องทุกข์ด้านมลพิษ
10. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติด้านการควบคุมมลพิษ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
11. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

โครงสร้าง

ของกรมควบคุมมลพิษ

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ (3)

สำนักงานเลขานุการกรม

- งานสารบรรณ
- ฝ่ายแผนงาน
- ฝ่ายคลังและพัสดุ
- ฝ่ายการเจ้าหน้าที่
- ฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
- กลุ่มงานช่วยอำนวยความสะดวก

กองนิติการ

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- ฝ่ายกฎหมายสิ่งแวดล้อม 1
- ฝ่ายกฎหมายสิ่งแวดล้อม 2
- ฝ่ายคดีและนิติกรรมสัญญา

สำนักจัดการคุณภาพน้ำ

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- ส่วนแผนงานและประมวลผล
- ส่วนแหล่งน้ำจืด
- ส่วนแหล่งน้ำทะเล
- ส่วนน้ำเสียชุมชน
- ส่วนน้ำเสียอุตสาหกรรม
- ส่วนน้ำเสียเกษตรกรรม

สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- ส่วนแผนงานและประมวลผล
- ส่วนคุณภาพอากาศในบรรยากาศ
- ส่วนมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ
- ส่วนมลพิษทางอากาศจากอุตสาหกรรม
- ส่วนมลพิษทางเสียงและความสั่นสะเทือน

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

หน่วยงานตรวจสอบภายใน

กองแผนงานและประเมินผล

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- กลุ่มวิเคราะห์แผนและประเมินผล
- กลุ่มเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อมและวิเทศสัมพันธ์
- กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศมลพิษ

สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- ส่วนแผนงานและประมวลผล
- ส่วนขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- ส่วนลดและใช้ประโยชน์ของเสีย
- ส่วนของเสียอันตราย
- ส่วนสารอันตราย
- ส่วนปฏิบัติการฉุกเฉินและฟื้นฟู

ฝ่ายตรวจและบังคับการ

- งานธุรการ
- ส่วนอำนวยการ
- ส่วนกำกับ
- ส่วนบังคับการ 1
- ส่วนบังคับการ 2
- ส่วนบังคับการ 3
- ส่วนบังคับการ 4

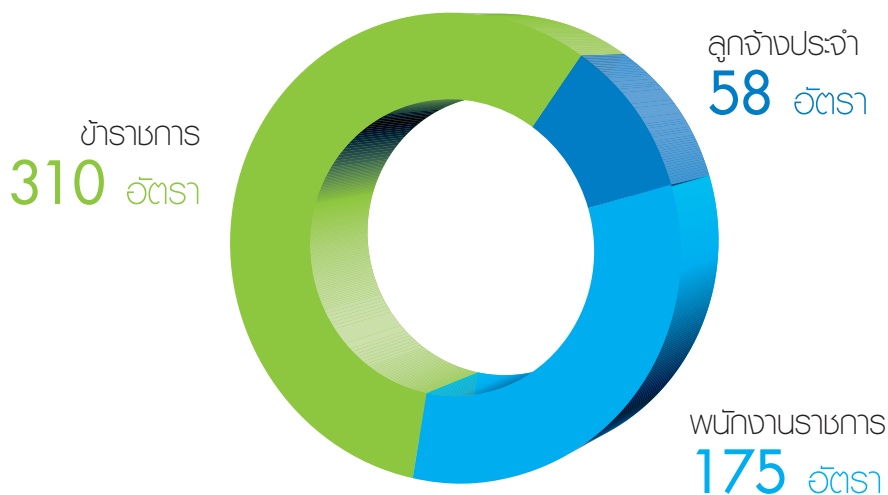
ฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ

- งานธุรการ
- ส่วนเทคโนโลยีการจัดการมลพิษ
- ส่วนห้องปฏิบัติการสิ่งแวดล้อม

อัตรากำลัง

ของกรมควบคุมมลพิษ

หน่วยงาน	ข้าราชการ	ลูกจ้าง ประจำ	พนักงาน ราชการ	รวม
1. ส่วนกลาง	5	-	-	5
2. กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	3	-	2	5
3. หน่วยงานตรวจสอบภายใน	2	-	1	3
4. สำนักงานเลขาธิการกรม	29	58	17	104
5. กองนิติการ	14	-	2	16
6. กองแผนงานและประเมินผล	30	-	12	42
7. สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย	50	-	25	75
8. สำนักจัดการคุณภาพน้ำ	58	-	32	90
9. สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง	57	-	45	102
10. ฝ่ายตรวจและบังคับการ	40	-	21	61
11. ฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ	22	-	18	40
รวม	310	58	175	543

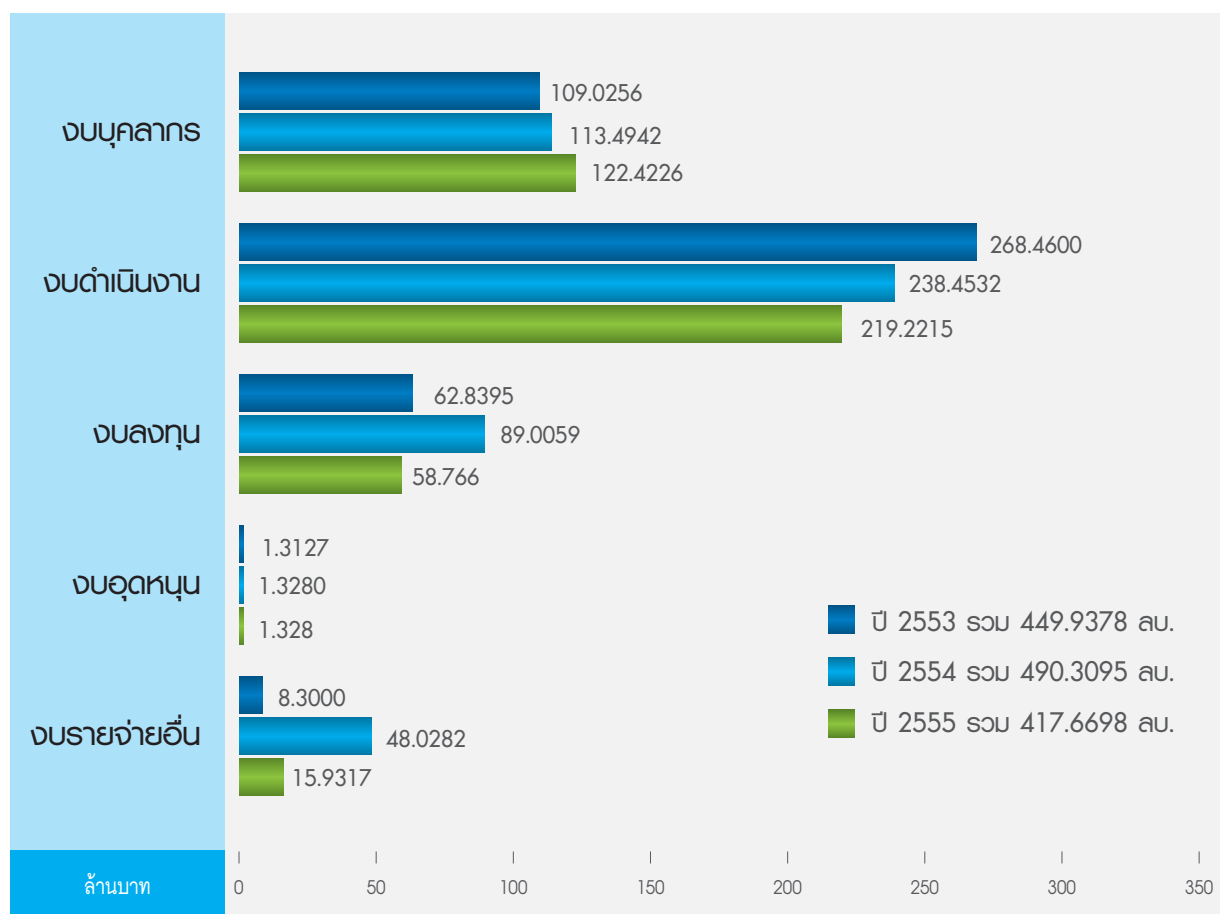
หมายเหตุ : ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2555

งบประมาณ

กรมควบคุมมลพิษ ได้รับงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2555 รวมทั้งสิ้น 417.6698 ล้านบาท ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณที่ 5 ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลภายใต้แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555 - 2558 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับกรมควบคุมมลพิษ คือ นโยบายที่ 5 นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ข้อ 5.3 ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเร่งรัดการควบคุมมลพิษ โดยมีแผนงานงบประมาณ คือ แผนงานการจัดการสิ่งแวดล้อม เป้าหมายการให้บริการ คือ พื้นที่เป้าหมายมีการบริหารจัดการมลพิษอย่างมีประสิทธิภาพ

เปรียบเทียบงบประมาณระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ถึง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2555

เก๋อกุล...

ก่อเกิดประโยชน์สูงสุดร่วมกันของสังคมและสิ่งแวดล้อม
เพื่อสร้างความสมบูรณ์ให้กับทุกชีวิตบนโลกสวยใบนี้

สรุปผลการดำเนินงาน

ของกรมควบคุมมลพิษ ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2555

1. ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ

กรมควบคุมมลพิษได้ลงนามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 โดยมีกรอบการประเมิน 2 มิติ คือ **มิติภายนอก** ประกอบด้วย ด้านประสิทธิผล แสดงผลสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการระดับกระทรวง กลุ่มภารกิจ และกรม ด้านคุณภาพการให้บริการ แสดงถึงการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการในการให้บริการที่มีคุณภาพและสร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ และ **มิติภายใน** ประกอบด้วย ด้านประสิทธิภาพ ของการปฏิบัติราชการ แสดงความสามารถในการปฏิบัติราชการที่รวดเร็วขึ้น ประหยัดขึ้น ด้านการพัฒนองค์กร แสดงความสามารถในการบริหารจัดการองค์กรเพื่อสร้างความพร้อมในการสนับสนุนแผนปฏิบัติราชการ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 มีผลการประเมินเท่ากับ 3.8486 คะแนน สรุป ดังนี้

ลำดับที่	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย		12 เดือน		
		ปี 55	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ผลงาน	คะแนนประเมินตนเอง	
มิติภายนอก	ด้านประสิทธิผล: แผนปฏิบัติราชการของกระทรวง		20		2.8939	
1.1	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง	3	15	2.3571	2.3571	●
1.1.3	ระดับความสำเร็จของการจัดการมลพิษในพื้นที่เป้าหมาย เพื่อให้มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น	3	4.5	3.6389	3.6389	
1.1.3.1	ร้อยละของจังหวัดเป้าหมายที่มีคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดีขึ้น	88	1.5	95.31	5.0000	
1.1.3.2	จำนวนจังหวัดที่มีปริมาณฝุ่นละอองเฉลี่ยรายวัน อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยเพิ่มขึ้น	20	1.5	14	1.0000	
1.1.3.3	ร้อยละของจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป้าหมายที่มีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยตามเกณฑ์ที่กำหนด					
	1) อปท. เดิม	93	0.75	96.67	4.8350	
	2) อปท. ใหม่	90	0.75	94.74	5.0000	
1.2	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายในการดำเนินมาตรการช่วยเหลือ พี่น้อง เยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์อุทกภัยของส่วนราชการ	3	5	4.5043	4.5043	●

ลำดับที่	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย		12 เดือน		
		ปี 55	น้ำหนัก (ร้อยละ)	ผลงาน	คะแนน	ประเมินตนเอง
ด้านประสิทธิผล: แผนปฏิบัติราชการของกระทรวง						
ที่มีเป้าหมายร่วมกันระหว่างกระทรวง			10			2.8519
2.4.1	ระดับความสำเร็จของความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำในลุ่มน้ำวิกฤต	3	5	2.0000	2.0000	
2.5.1	ร้อยละของจำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองเฉลี่ยรายวันอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน	77	5	79.11	3.7037	
ด้านประสิทธิผล: แผนปฏิบัติราชการของกลุ่มภารกิจ			10			4.0000
3.1	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของคุณภาพอากาศในพื้นที่เป้าหมายดีขึ้น	3	10	4.0000	4.0000	
ด้านประสิทธิผล: แผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการ			20			4.8330
4.1	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่เป้าหมายซึ่งละเมิดกฎหมาย ดำเนินการปรับปรุงระบบบำบัดหรือกำจัดของเสียตามคำแนะนำ	3	6	4.4441	4.4441	
4.2	ร้อยละความสำเร็จของการใช้มาตรการสนับสนุนให้แหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่เป้าหมายปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด	91	7	97.47	5.000	
4.3	ร้อยละของจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป้าหมายที่มีการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น	70	7	86.53	5.000	
ด้านคุณภาพการให้บริการ			7			4.0780
5	ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	75	7	80.39	4.0780	
6	ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบาย	75		ยกเลิกตามมติ อ.ก.พ.ร		
มิติภายใน	ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ		15			3.4469
7	ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต	3	3	5.0000	5.0000	
8	ร้อยละความสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณตามแผน	90	2.5	77.07	1.0000	
9	ร้อยละการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน	72	1	16.16	1.0000	
10	ร้อยละการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายภาพรวม	93	1.5	73.81	1.0000	
11	ระดับความสำเร็จของปริมาณผลผลิตที่ทำได้จริงเปรียบเทียบกับเป้าหมายผลผลิตตามเอกสารงบประมาณรายจ่าย	3	5	100	5.0000	
12	ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงานของส่วนราชการ	3	2	3.3520	3.3520	
ด้านการพัฒนาองค์กร			15			4.6663
13	ระดับความสำเร็จของการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากร	3	5	5.0000	5.0000	
14	ระดับความสำเร็จของการพัฒนาปรับปรุงสารสนเทศ	3	5	5.0000	5.0000	
15	ระดับความสำเร็จของการพัฒนาปรับปรุงวัฒนธรรมองค์กร	3	5	4.0000	4.0000	
รวม			97			3.8486

รายงาน ณ วันที่ 19 มีนาคม 2556

หมายเหตุ :

= 1.00 - 1.49

= 1.50 - 2.49

= 2.50 - 3.49

= 3.50 - 4.49

= 4.50 - 5.00

2. พลังการปฏิบัติราชการที่สำคัญภายใต้แผนปฏิบัติการ กรมควบคุมมลพิษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555

กรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินงานภายใต้แผนปฏิบัติการ กรมควบคุมมลพิษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 ตามอำนาจหน้าที่และพันธกิจในการบริหารจัดการมลพิษของประเทศเพื่อป้องกัน ควบคุม ลดและขจัดมลพิษที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและคุณภาพของสิ่งแวดล้อม มีผลการดำเนินงานสำคัญ ดังนี้

1. การป้องกัน ควบคุม ลดและขจัดมลพิษในระดับพื้นที่ เพื่อผลักดันนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนและกลไก

การบริหารจัดการมลพิษของประเทศไปสู่การปฏิบัติ ให้พื้นที่มีระบบการบริหารจัดการมลพิษเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยบูรณาการการทำงานกับหน่วยงานและภาคส่วนต่างๆ มีผลงานดังนี้

1.1 การป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากหมอกควันและการเผาในที่โล่งในพื้นที่ภาคเหนือ

9 จังหวัด

ติดตามเฝ้าระวังสถานการณ์คุณภาพอากาศอย่างต่อเนื่อง ทบทวนแผนจัดการปัญหาหมอกควันจากการเผาในที่โล่ง ปี 2555 - 2559 จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย “มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากหมอกควันภาคเหนือ 9 จังหวัด ปี 2556” ดำเนินงานตามข้อตกลงระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคแม่โขง และความร่วมมือระดับทวิภาคีระหว่างไทย-ลาว และ ไทย-พม่า เพื่อแก้ไขปัญหามลพิษหมอกควัน

1.2 การป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงในพื้นที่เมืองและอุตสาหกรรม

ร่วมวางแผนและดำเนินการแก้ไขปัญหากับหน่วยงานในพื้นที่ อาทิ ปัญหาฝุ่นละอองจากโรงโม่ บด หรือย่อยหิน เข้มืองหิน จังหวัดสระบุรี จังหวัดชลบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดกาญจนบุรี จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียงในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2555 - 2559 กำหนดวิธีการตรวจวัดระดับเสียงจากอากาศยานในพื้นที่ชุมชน เฝ้าระวังสถานการณ์มลพิษจากอุตสาหกรรมในพื้นที่วิกฤตที่เคยมีปัญหารุนแรง ได้แก่ อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง จังหวัดสมุทรสาคร

1.3 การป้องกันและควบคุมมลพิษทางน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำวิกฤต 5 ลุ่มน้ำ

ดำเนินงานต่อเนื่องภายใต้ปฏิญญาความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยา ท่าจีน บางปะกง ทะเลสาบสงขลา และลำตะคอง ปี 2551 อาทิ ติดตามตรวจสอบการระบายน้ำทิ้งจากนิคมอุตสาหกรรม ฟาร์มสุกร อาคารประเภท ก จัดทำมาตรการการจัดการน้ำทิ้งจากท่าเทียบเรือประมงและกิจการแพปลา กำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขการขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการเลี้ยงสุกร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการแปรรูปสัตว์น้ำเบื้องต้น ออกกฎกระทรวงตามความในมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบเก็บสถิติและข้อมูลการจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย

1.4 การเสริมสร้างสมรรถนะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1) ด้านการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชน ในการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย ทำกิจกรรมลด คัดแยก และนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ในชุมชน เก็บขนขยะมูลฝอยให้ครอบคลุมพื้นที่บริการ การจัดการมูลฝอยติดเชื้อ การเพิ่มประสิทธิภาพการกำจัดขยะมูลฝอย การกำหนดค่าธรรมเนียมการกำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชน การจัดทำโครงการจัดการขยะมูลฝอยเพื่อเสนอของบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ดำเนินการต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 2551 จนถึงปัจจุบัน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับเทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล เข้าร่วม 492 แห่ง

2) ด้านจัดการน้ำเสียชุมชน ติดตามประสิทธิภาพระบบบำบัดน้ำเสียรวมที่จัดสร้างแล้ว 92 แห่ง ให้บำบัดน้ำเสียเป็นไปตามมาตรฐาน สนับสนุนการประยุกต์ใช้ระบบการจัดการน้ำเสียชุมชน MSMS 2008 ให้คำแนะนำทางเทคนิควิชาการแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการศึกษาความเหมาะสม การออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน การเสนอโครงการจัดการน้ำเสียเพื่อเสนอของบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด และการคิดอัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสีย

1.5 การสนับสนุนการดำเนินงานในเขตควบคุมมลพิษ

1) ช่วยเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษ ในช่วงปี พ.ศ. 2555 - 2559 ในพื้นที่เขตควบคุมมลพิษ 23 พื้นที่ ใน 13 จังหวัด มีพื้นที่ที่จัดทำแผนปฏิบัติการแล้ว 17 พื้นที่ ใน 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครปฐม จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดระยอง จังหวัดชลบุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดกระบี่ และจังหวัดสงขลา

2) แก้ไขปัญหามลพิษในเขตควบคุมมลพิษจังหวัดระยองร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดมาตรการควบคุมสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) เพิ่มเติม กรณีทำเรือที่มีการเก็บรักษา ขนถ่ายและขนส่งสารเบนซีน 1,3 บิวทาไดอีน และ 1,2 ไดคลอโรอีเทน การศึกษาเพื่อหาแนวทางการฟื้นฟูการสะสมตัวของตะกอนดินปากคลองซากหมาก การแก้ไขปัญหาการปนเปื้อน VOCs ในดินและน้ำใต้ดินในโรงงานอุตสาหกรรม ติดตามประเมินผลการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงมาตรฐาน EURO 4 การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดระยอง ปี พ.ศ. 2555 - 2559 และการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้านอากาศ น้ำผิวดิน และน้ำทะเล

1.6 การแก้ไขปัญหาเหตุฉุกเฉินและอุบัติเหตุด้านมลพิษ

ดำเนินการกรณีเหตุฉุกเฉินและอุบัติเหตุด้านมลพิษที่ได้รับแจ้ง รวม 51 ครั้ง โดยสาเหตุจากการลักลอบทิ้งกากของเสีย 16 ครั้ง เหตุในโรงงานอุตสาหกรรมและโกดังเก็บสินค้า 16 ครั้ง เหตุจากการขนส่งสารเคมี 14 ครั้ง และอื่นๆ 5 ครั้ง และจากกรณีการลักลอบทิ้งน้ำเสียและสารเคมีในพื้นที่ตำบลหนองแห่น อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้นำไปสู่การเร่งรัด ทบทวนและเพิ่มมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการลักลอบทิ้งและการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายในระดับประเทศ

2. การพัฒนาและสนับสนุนการดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ และเกณฑ์การปฏิบัติด้านการควบคุมมลพิษ

2.1 ออกนโยบาย แผน มาตรฐาน มาตรการ และเกณฑ์การปฏิบัติต่างๆ ในการบริหารจัดการมลพิษ ดังนี้

1) แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. 2555 - 2559 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2555 และแผนยุทธศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2555 - 2559 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2555 และดำเนินการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติ

2) แผนปฏิบัติการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

3) แผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียงในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2555 - 2559

4) กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึก รายละเอียดและรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. 2555

5) เสนอการออกกฎกระทรวงการสาธารณสุขว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมกำจัดมูลฝอย และของเสียอันตรายชุมชน ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เพื่อเป็นกฎหมายรองรับการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

6) มาตรฐานก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในบรรยากาศโดยทั่วไป

7) ออกประกาศกำหนดอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม เทศบาลเมืองบ้านพู่ จังหวัดสงขลา เทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี เทศบาลตำบลบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา เทศบาลเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร เทศบาลเมืองเบตง จังหวัดยะลา เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

8) กำหนดให้การเลี้ยงสุกรประเภท ค เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

9) กรอบการเจรจาในการพัฒนามาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศด้านการจัดการสารปรอทของประเทศไทยสำหรับการประชุมคณะกรรมการเจรจาระหว่างรัฐบาล

2.2 ดำเนินงานความร่วมมือระหว่างประเทศและพันธกรณีระหว่างประเทศ 5 เรื่อง ได้แก่

1) อนุสัญญา Rotterdam ว่าด้วยกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตราย และสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ

2) อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด

3) อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน

4) การพัฒนามาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศด้านการจัดการสารปรอท

5) ข้อตกลงอาเซียนเรื่องมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน

2.3 ดำเนินงานภายใต้แผนการส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ ปี 2551 - 2554 มีหน่วยงานภาครัฐเข้าร่วมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามเป้าหมาย 170 หน่วยงาน จัดทำเกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติมอีก 6 ประเภท ได้แก่ รถยนต์ น้ำมันหล่อลื่น น้ำมันเชื้อเพลิง สถานีบริการรถยนต์ (เปลี่ยนถ่ายน้ำมันหล่อลื่น) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง และผลิตภัณฑ์ผ้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จากเดิมที่มี 17 ประเภท

2.4 การกำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษและบังคับใช้กฎหมาย

1) ตรวจสอบอาคารประเภท ก การเลี้ยงสุกร ที่ดินจัดสรร ระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน และนิคมอุตสาหกรรมและเขตประกอบการอุตสาหกรรม 373 แห่ง ปฏิบัติตามกฎหมาย ร้อยละ 43 และระบายน้ำทิ้งไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ร้อยละ 57 มีการออกคำสั่งให้ดำเนินการจัดให้มีและหรือปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียให้บำบัดน้ำทิ้งให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

2) ตรวจสอบการระบายควันดำจากรถยนต์ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร 3,553 คัน และจังหวัดขอนแก่น 557 คัน มีรถยนต์ควันดำเกินมาตรฐาน ร้อยละ 17.5 และ 19.4 มีการยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ชั่วคราวสำหรับรถยนต์ที่มีควันดำเกินมาตรฐานและนำไปปรับปรุงเครื่องยนต์เพื่อลดการระบายควันดำให้อยู่ในเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ร้อยละ 92 และ 89 ตามลำดับ

3) ถ่ายทอดแนวปฏิบัติด้านวิชาการและกฎหมายให้แก่หน่วยงานภูมิภาคและประชาชน

4) ดำเนินการเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษ 361 เรื่อง

5) ประชาสัมพันธ์และให้ความรู้ความเข้าใจกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ 10 ประเภท ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม อาคาร ที่ดินจัดสรร การเลี้ยงสุกร ทำเทียบเรือประมง สะพานปลาและกิจการแปปลา สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง น้ำกร่อย และน้ำจืด และระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนที่มีระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา 70 ให้จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานของระบบบำบัดน้ำเสีย (แบบ ทส. 1 และ ทส. 2) เพื่อส่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมส่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทุกเดือน

6) จัดตั้งศูนย์ข้อมูลประสานงานเพื่อบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานเพื่อบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550

2.5 ติดตามประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั้งคุณภาพอากาศในบรรยากาศ ระดับเสียง น้ำผิวดิน น้ำทะเล ชายฝั่งและพื้นที่ปนเปื้อนมลพิษ

2.6 เสริมสร้างองค์ความรู้ในการป้องกัน ควบคุม ลดและขจัดมลพิษ อาทิ คู่มือ “20 ปัญหาที่พบบ่อยในระบบฝังกลบขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักวิชาการ (Landfill Q-20)” การจัดทำโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบรายละเอียดระบบจัดการมูลฝอยแบบครบวงจรสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.7 ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษของประเทศและจัดทำระบบศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนข้อมูลสิ่งแวดล้อม (Environmental Data Exchange: EDX)

2. การพัฒนาและบริหารจัดการองค์กร

เพื่อพัฒนาบุคลากรของกรมควบคุมมลพิษให้มีคุณลักษณะด้านความรู้ ทักษะ สมรรถนะที่เหมาะสมตามตำแหน่งงาน มีการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร กรมควบคุมมลพิษ 4 ปี พ.ศ. 2555 - 2558 และแผนพัฒนาบุคลากร กรมควบคุมมลพิษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 จัดการฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ในหลักสูตรต่างๆ จำนวน 18 หลักสูตร และหลักสูตรฝึกอบรมทางไกลผ่านดาวเทียม 36 หลักสูตร

3. พลวัตและผลลัพธ์

ภาพรวมของผลการดำเนินงานกิจกรรม ผลผลิตมีค่าสูงกว่าค่าเป้าหมายภายใต้แผนปฏิบัติการ 4 ปี กรมควบคุมมลพิษ พ.ศ. 2555 - 2558 และบรรลุเป้าประสงค์หรือผลลัพธ์ขององค์กรในการให้พื้นที่เป้าหมายมีการบริหารจัดการมลพิษตามเกณฑ์ที่กำหนด และเป็นองค์กรทันสมัยและมีธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการองค์กร

ผลผลิต/โครงการ/กิจกรรมหลัก	หน่วยนับ	เป้าหมาย	ผลผลิต
		ปี 2555	ปี 2555
ผลผลิต: พื้นที่เป้าหมายได้รับการป้องกัน ควบคุม ลดและขจัดมลพิษ	ล้านบาท	417.67	308.29
เชิงปริมาณ: จำนวนพื้นที่เป้าหมายที่ดำเนินการจัดการมลพิษ	แห่ง	95	95
เชิงคุณภาพ: พื้นที่เป้าหมายสามารถจัดการมลพิษได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไม่น้อยกว่า	ร้อยละ	80	97
เชิงเวลา: ระยะเวลาเฉลี่ยในการดำเนินงานติดตามและการบริหารจัดการมลพิษไม่น้อยกว่า	วันทำการ	45	14
เชิงค่าใช้จ่าย: พื้นที่เป้าหมายสามารถดำเนินการได้สำเร็จภายในวงเงินงบประมาณที่ได้รับ	ล้านบาท	417.67	308.29
กิจกรรม: ป้องกัน ควบคุม ลดและขจัดมลพิษในพื้นที่เป้าหมาย และพื้นที่วิกฤต			
ร้อยละเฉลี่ยความสำเร็จของการดำเนินกิจกรรมป้องกัน ควบคุม ลดและขจัดมลพิษในพื้นที่เป้าหมายและพื้นที่วิกฤต	ร้อยละ	80	92
กิจกรรม: พัฒนาและประยุกต์ใช้มาตรฐาน มาตรการ และเกณฑ์ปฏิบัติ ในการควบคุมมลพิษ และประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อม			
ร้อยละเฉลี่ยความสำเร็จของการดำเนินกิจกรรมพัฒนาและประยุกต์ใช้มาตรฐาน มาตรการ และเกณฑ์ปฏิบัติในการควบคุมมลพิษ และประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมไม่น้อยกว่าร้อยละ	ร้อยละ	80	92
กิจกรรม: กำกับ ดูแล การบังคับใช้และสนับสนุนการปฏิบัติตามกฎหมาย			
ร้อยละเฉลี่ยความสำเร็จของการดำเนินกิจกรรมกำกับ ดูแล การบังคับใช้ และสนับสนุนการปฏิบัติตามกฎหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ	ร้อยละ	80	96
กิจกรรม: พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กร และองค์ความรู้การควบคุมมลพิษ			
ร้อยละเฉลี่ยความสำเร็จของการดำเนินกิจกรรมพัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กร และองค์ความรู้การควบคุมมลพิษไม่น้อยกว่าร้อยละ	ร้อยละ	80	94

4. ปัญหา อุปสรรค เจ็อนไขความสำเร็จ และข้อเสนอแนะ

1. ปัญหา อุปสรรค

- 1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีความเข้าใจ องค์ความรู้ ทักษะ และความร่วมมือในการจัดการปัญหามลพิษค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับสถานการณ์มลพิษที่มีความรุนแรงขึ้น
- 1.2 การบังคับใช้กฎหมายยังไม่มีประสิทธิภาพ ขาดความเข้มงวดจากหน่วยงานที่กำกับดูแลในการให้สถานประกอบการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- 1.3 การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการลดความฟุ้งเฟ้อจากการอุปโภคบริโภคยังมีน้อย
- 1.4 โครงสร้างและการบริหารจัดการองค์กรยังไม่เอื้ออำนวยต่อความก้าวหน้าในสายงาน และขาดการสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับผู้ปฏิบัติงาน

2. เจ็อนไขความสำเร็จ

- 2.1 ต้องให้การจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นนโยบายระดับชาติที่ต้องได้รับความสำคัญจากรัฐบาล
- 2.2 องค์กรมีการทำงานเป็นทีม เป็นเอกภาพในการทำงาน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ดำเนินการจัดการมลพิษในเชิงรุกโดยเน้นการป้องกันมากกว่าการแก้ไขปัญหา เตรียมการรองรับปัญหาในพื้นที่สำคัญให้ทันต่อสถานการณ์และการพัฒนาประเทศ แก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่เดิมที่ยังคงมีปัญหาให้สำเร็จ และบังคับใช้กฎหมายกับผู้ฝ่าฝืนให้เกิดผล เพื่อสร้างความมั่นใจต่อสาธารณะและนำไปสู่การปฏิบัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะเพื่อให้พลังมวลชนมาสนับสนุนการทำงานเพื่อจัดการมลพิษ

3.2 พัฒนาการทำงานขององค์กรให้มีความรวดเร็ว ทันการณ์ ติดตามปัญหาและสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง และแก้ไขปัญหามลพิษได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชน โดยการปรับโครงสร้างและการบริหารงานภายในองค์กร พัฒนาศมรรถนะของบุคลากรในองค์กรทุกระดับ ปรับเปลี่ยนบรรยากาศการทำงาน สนับสนุนความก้าวหน้าของเจ้าหน้าที่ทุกระดับ ปรับปรุงสถานที่ทำงานให้น่าอยู่ และปรับรูปแบบการสื่อสารทั้งภายในและภายนอกองค์กร

งบแสดงฐานะการเงิน

กรมควบคุมมลพิษ

ณ วันที่ 30 กันยายน 2555 และ 2554

หน่วย : บาท

หมายเหตุ	ปี 2555	ปี 2554	
สินทรัพย์			
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	2	11,416,188.67	12,427,864.54
ลูกหนี้ระยะสั้น	3	614,556.00	1,554,886.00
รายได้ค้างรับ	4	2,750,310.39	470,894.48
วัสดุคงเหลือ	5	6,416,982.55	6,033,305.92
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		21,198,037.61	20,486,950.94
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
ลูกหนี้ระยะยาว	6	555,730.69	0.00
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)	7	23,084,700,375.34	23,116,566,239.74
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	8	1,063,464.48	2,039,386.44
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น		0.00	3,579,374.00
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		23,086,319,570.51	23,122,185,000.18
รวมสินทรัพย์		23,107,517,608.12	23,142,671,951.12

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้ สามารถดูรายละเอียดได้ที่ฝ่ายคลังและพัสดุ กรมควบคุมมลพิษ

หน่วย : บาท

หมายเหตุ	ปี 2555	ปี 2554	
หนี้สิน			
หนี้สินหมุนเวียน			
เจ้าหนี้ระยะสั้น	9	10,485,803.71	5,194,854.39
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	10	4,742,792.87	6,799,202.93
เงินรับฝากระยะสั้น		521,086.43	231,830.00
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	11	7,091,028.19	7,163,588.90
รวมหนี้สินหมุนเวียน		22,840,711.20	19,389,476.22
หนี้สินไม่หมุนเวียน			
รายได้รอการรับรู้ระยะยาว		5,026,064.00	5,825,572.20
เงินอุดหนุนจากรัฐบาลระยะยาว	12	2,000,000.00	2,000,000.00
หนี้สินหมุนเวียนอื่น		555,730.69	0.00
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน		7,581,794.69	7,825,572.20
รวมหนี้สิน		30,422,505.89	27,215,048.42
สินทรัพย์สุทธิ		23,077,095,102.23	23,115,456,902.70
สินทรัพย์สุทธิ			
ทุน		22,116,594,866.01	22,116,594,866.01
รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสะสม		960,500,236.22	998,862,036.69
รวมสินทรัพย์สุทธิ		23,077,095,102.23	23,115,456,902.70

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้ สามารถดูรายละเอียดได้ที่ฝ่ายคลังและพัสดุ กรมควบคุมมลพิษ

งบรายได้และค่าใช้จ่าย

กรมควบคุมมลพิษ

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2555 และ 2554

หน่วย : บาท

หมายเหตุ	ปี 2555	ปี 2554	
รายได้จากการดำเนินงาน			
รายได้จากรัฐบาล			
รายได้จากงบประมาณ	13	402,550,796.91	510,552,502.13
รวมรายได้จากรัฐบาล	402,550,796.91	510,552,502.13	
รายได้จากแหล่งอื่น			
รายได้จากการขายสินค้าและบริการ		218,800.00	0.00
รายได้จากเงินช่วยเหลือและเงินบริจาค	14	6,316,275.55	3,553,044.42
รวมรายได้จากแหล่งอื่น	6,535,075.55	3,553,044.42	
รวมรายได้จากการดำเนินงาน	409,085,872.46	514,105,546.55	
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน			
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	15	163,042,716.32	147,266,584.90
ค่าบำรุงเห็จบ้านญาติ		7,545,371.41	5,488,354.96
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม		13,118,102.51	6,072,913.72
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง		21,942,967.07	25,401,736.37
ค่าวัสดุและค่าใช้จ่ายสื่อ	16	139,521,670.66	213,027,364.95
ค่าสาธารณูปโภค	17	23,108,521.56	23,658,560.63
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	18	74,526,495.52	77,911,847.08
ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน	19	1,514,003.73	8,413,530.36
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ		127,200.30	(105,824.68)
รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	444,447,049.08	507,135,068.29	
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	(35,361,176.62)	6,970,478.26	

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้ สามารถดูรายละเอียดได้ที่ฝ่ายคลังและพัสดุ กรมควบคุมมลพิษ

หน่วย : บาท

หมายเหตุ	ปี 2555	ปี 2554
ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน		
ขาดทุนสุทธิจากการจำหน่ายสินทรัพย์	952,341.88	667,805.16
รวมค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	952,341.88	667,805.16
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมตามปกติ	(36,313,518.50)	6,302,673.10
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	(36,313,518.50)	6,302,673.10

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้ สามารถดูรายละเอียดได้ที่ฝ่ายคลังและพัสดุ กรมควบคุมมลพิษ

การวิเคราะห์งบการเงิน

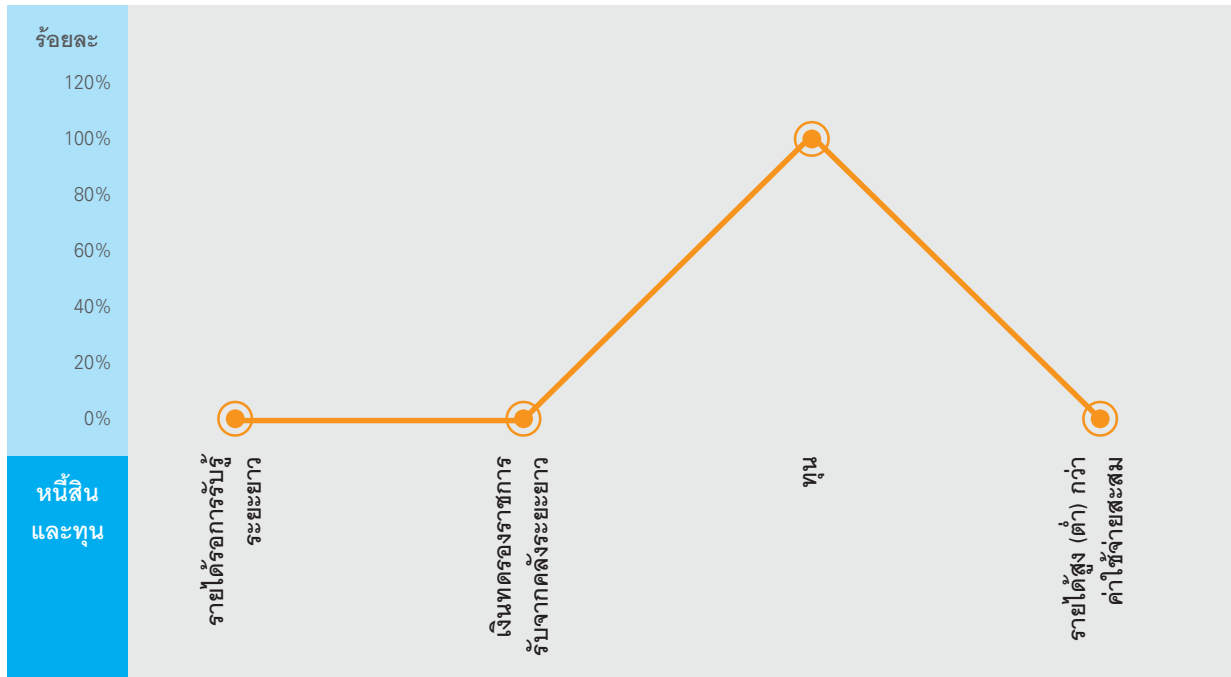
การวิเคราะห์งบการเงินของกรมควบคุมมลพิษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 เพื่อแสดงให้เห็นทราบถึงฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน ตลอดจนนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการบริหารทรัพยากรขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้แสดงถึงความสัมพันธ์ของสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 พร้อมทั้งเปรียบเทียบข้อมูลทางการเงินของปีก่อน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 เพื่อให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงของรายการบัญชีที่เพิ่มขึ้น และลดลง โดยแสดงข้อมูลทางการเงิน สรุปได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 สินทรัพย์รวมทั้งหมด ปีงบประมาณ 2555

1) สินทรัพย์รวมทั้งสิ้น ประกอบด้วย สินทรัพย์หมุนเวียน มีสัดส่วน ร้อยละ 0.09 ของสินทรัพย์รวม ประกอบด้วยเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ลูกหนี้ระยะสั้น รายได้ค้างรับและวัสดุคงเหลือ ส่วนสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ร้อยละ 99.91 ของสินทรัพย์รวม โดยสินทรัพย์ส่วนใหญ่เป็นประเภท ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์สำนักงาน (สุทธิ) ซึ่งรวมงานระหว่างก่อสร้างคิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 97.12 ของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ) งานระหว่างก่อสร้างดังกล่าว เป็นการก่อสร้างของโครงการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ และงานระหว่างก่อสร้างตามสัญญาจ้างอื่นที่ยังปฏิบัติงานไม่แล้วเสร็จตามสัญญารองลงมาคือสินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ) ร้อยละ 0.01 ซึ่งจะลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 เนื่องจากสินทรัพย์ส่วนใหญ่ยังมีอายุการใช้งาน และมีการคำนวณค่าเสื่อมราคาสะสมเพิ่มขึ้น

แผนภูมิที่ 2 หนี้สินและทุน ปีงบประมาณ 2555

2) หนี้สินและส่วนของทุน

หนี้สินรวม คิดเป็นร้อยละ 0.13 ของหนี้สินและสินทรัพย์สุทธิ ประกอบด้วยหนี้สินหมุนเวียน และหนี้สินไม่หมุนเวียน โดยหนี้สินหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 0.10 ของหนี้สินรวม โดยส่วนใหญ่เป็นเจ้าหนี้ระยะสั้น ซึ่งเป็นเจ้าหนี้การค้า-บุคคลภายนอก คิดเป็นร้อยละ 44.11 ของหนี้สินหมุนเวียน สำหรับหนี้สินไม่หมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 0.03 ของหนี้สินรวม โดยส่วนใหญ่เป็นรายได้การรับรู้ระยะยาว และเงินทรองราชการ

ส่วนของทุน ร้อยละ 99.87 ของหนี้สินและสินทรัพย์สุทธิ ประกอบด้วยรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสะสม ร้อยละ 4.16 และทุนร้อยละ 95.71

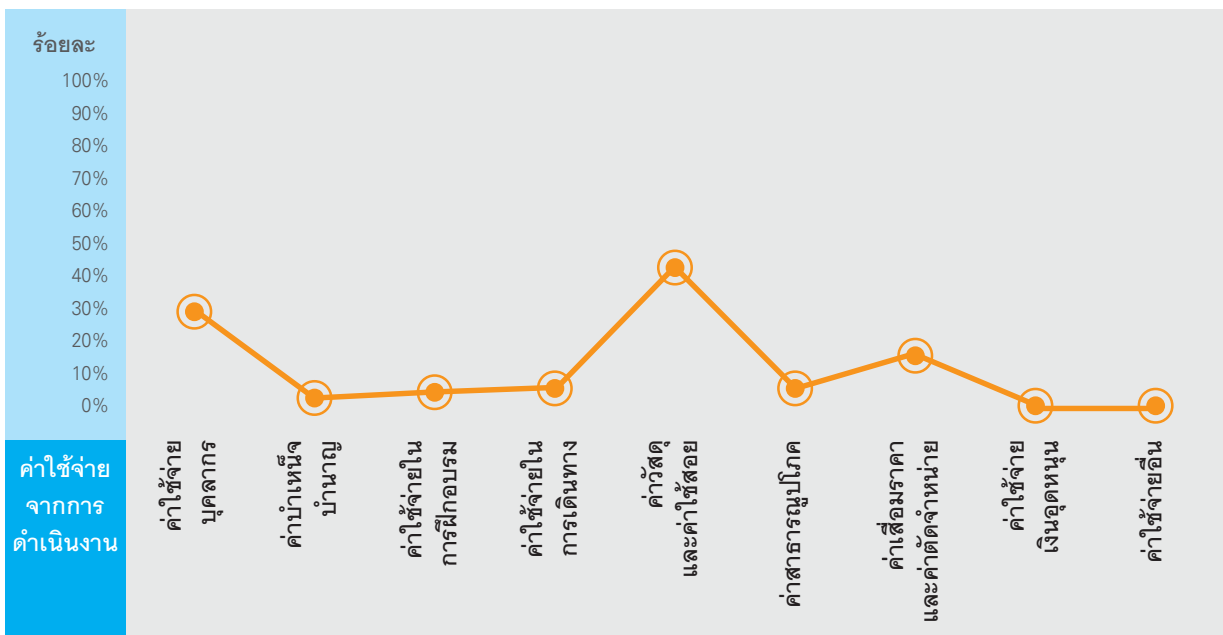

แผนภูมิที่ 3 รายได้จากการดำเนินงาน ปีงบประมาณ 2555

3) รายได้จากการดำเนินงาน ส่วนใหญ่เป็นรายได้เงินงบประมาณที่ได้รับจากรัฐบาล ร้อยละ 98.40 ซึ่งประกอบด้วยรายได้จากบุคคลากร งบดำเนินงาน งบลงทุน งบรายจ่ายอื่น งบอุดหนุน และงบกลาง นอกจากนี้ยังมีรายได้จากแหล่งอื่นคิดเป็น ร้อยละ 1.60 ได้แก่ รายได้จากเงินช่วยเหลือและบริจาค และรายได้จากการขายสินค้าและบริการ โดยในภาพรวมรายได้จากแหล่งอื่นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 จะสูงกว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 คิดเป็นร้อยละ 83.93 เนื่องจากการปรับปรุงบัญชีรายได้ของปีงบประมาณ 2554 มารับรู้เป็นรายได้ของปีงบประมาณ 2555

แผนภูมิที่ 4 ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน ปีงบประมาณ 2555

4) ค่าใช้จ่ายการดำเนินงาน ส่วนใหญ่เป็นค่าวัสดุและค่าใช้สอย ร้อยละ 34.11 ค่าใช้จ่ายบุคลากร ร้อยละ 39.86 ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย ร้อยละ 18.22 และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอื่นๆ อีกร้อยละ 16.45

ตารางสรุปภาพรวมของฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานของกรมควบคุมมลพิษ

รายการ	ปีงบประมาณ 2555 (หน่วย : บาท)	ปีงบประมาณ 2554 (หน่วย : บาท)	ผลต่างเพิ่ม / ลด (ร้อยละ)
สินทรัพย์	23,107,517,608.12	23,142,671,951.12	(0.15)
หนี้สิน	30,422,505.89	27,215,048.42	11.79
ทุน	22,116,594,866.01	22,116,594,866.01	-
รายได้	409,085,872.46	514,105,546.55	(20.43)
ค่าใช้จ่าย	444,447,049.08	507,135,068.29	(12.36)

สินทรัพย์

สินทรัพย์รวมของกรมควบคุมมลพิษ มีปริมาณที่ลดลงจากปีงบประมาณ 2554 ร้อยละ 0.15 ซึ่งเกิดจากการลดลงของลูกหนี้ระยะสั้น ได้แก่ ลูกหนี้เงินยืมในงบประมาณ ลดลงจากปีงบประมาณ 2554 ร้อยละ 60.48 เนื่องจากกรมควบคุมมลพิษมีการปรับปรุงมาตรการเร่งรัดติดตามการใช้จ่าย งบประมาณประจำปี พ.ศ. 2555 โดยกำหนดวงเงินให้ยืมจากเงินทอรองราชการเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 และเร่งรัดการส่งใช้เงินยืมให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนด

หนี้สิน

หนี้สินของกรมควบคุมมลพิษ มีหนี้สินเพิ่มขึ้นสูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ร้อยละ 11.79 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของเจ้าหนี้การค้า-บุคคลภายนอก ซึ่งหน่วยงานได้เร่งรัดใช้จ่ายงบประมาณ ตามมาตรการเร่งรัดติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของภาครัฐ

ทุน

ทุนของกรมควบคุมมลพิษมีจำนวนที่เท่ากับปีงบประมาณปี พ.ศ. 2554

รายได้

รายได้ของกรมควบคุมมลพิษ ลดลงจากปีก่อนคิดเป็น ร้อยละ 20.43 ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากรายได้ที่ได้รับจากรัฐบาล ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 21.15 เนื่องจากในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 หน่วยงานได้รับอนุมัติเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ไปพลางก่อน ร้อยละ 32.93 และพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2555 มีผลบังคับใช้ ในวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2555 ซึ่งเข้าสู่ไตรมาสที่ 2 จึงส่งผลกระทบต่อการใช้จ่ายงบประมาณในภาพรวม ซึ่งประกอบด้วย งบบุคลากรจากการเบิกจ่าย เช่น เงินเดือน ค่าจ้างประจำ และค่าจ้างเหมาบริการบุคคลภายนอก เป็นต้น งบลงทุนจากการเบิกจ่ายค่าครุภัณฑ์ และสิ่งก่อสร้าง งบกลางจากการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายสวัสดิการให้กับข้าราชการ ลูกจ้าง และข้าราชการบำนาญ งบดำเนินงานสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่างๆ ของหน่วยงาน และงบรายจ่ายอื่นๆ ได้แก่ ค่าจ้างที่ปรึกษา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ และค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม/สัมมนา

ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานของกรมควบคุมมลพิษ ลดลงกว่าปีงบประมาณปี 2554 คิดเป็นร้อยละ 12.36 ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการได้รับอนุมัติเงินงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2555 ล่าช้า ทำให้การเบิกจ่ายค่าวัสดุ และค่าใช้จ่ายลดลง เช่น ค่าวัสดุ ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง เป็นต้น

รวมพลัง...

ขับเคลื่อน ดูแล ป้องกัน และแก้ไขปัญหามลพิษ
อย่างมีส่วนร่วม เพื่อสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

กรมควบคุมมลพิษ

กับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

ในปี 2558 ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนเช่นเดียวกับอีกหลายประเทศ และกรมควบคุมมลพิษก็เช่นเดียวกับหน่วยงานภาครัฐอื่นที่ต้องเตรียมความพร้อมของข้าราชการเพื่อเข้าสู่ข้อตกลงของประชาคมอาเซียน ประเด็นแรก

ที่เตรียมการคือ การวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะเสาประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ อาจทำให้เกิดการนำเข้าสินค้าหรือวัตถุดิบที่ไม่มีคุณภาพหรือมาตรฐานที่ดี การผลิตสินค้าหรือประกอบกิจการที่อาจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อม ตลาดการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดน้ำเสีย ขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น การคมนาคมขนส่งที่เพิ่มขึ้น ทำให้มลพิษทางอากาศเพิ่มขึ้น รวมถึงการเปิดตลาดการค้าบริการสาขาสิ่งแวดล้อม เช่น ที่ปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อม จะทำให้เกิดการกำหนดมาตรฐานการให้บริการสาขาสิ่งแวดล้อม ส่วนเสาประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนจะเป็นเรื่องการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมโลกโดยเฉพาะปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมข้ามแดน เช่น มลพิษหมอกควันข้ามแดน การเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายข้ามแดน เป็นต้น

ขณะนี้ กรมควบคุมมลพิษมีการกำหนดแผนงานเพื่อรองรับผลกระทบที่จะเกิดต่อสิ่งแวดล้อมจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ส่วนที่เป็นบทบาทของกรมฯ โดยตรง ไม่ว่าจะเป็นการเสนอให้กำหนดหลักเกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อมในมาตรฐานสินค้าในรายการสินค้าที่จะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการผลิตและการนำเข้าสินค้าหรือวัตถุดิบ ตัวอย่างเช่น ถ่านไฟฉาย อุปกรณ์/เครื่องใช้ไฟฟ้า การกำหนดมาตรฐานการให้บริการสาขาสิ่งแวดล้อมภายใต้ข้อผูกพันการเปิดเสรีการค้าบริการสาขาสิ่งแวดล้อม การเสนอรายการสินค้าสิ่งแวดล้อมเพื่อนำไปสู่การได้รับสิทธิอัตราภาษีศุลกากรไม่เกินร้อยละ 5 การเสนอมาตรการควบคุมมลพิษทางอากาศจากการขนส่งภายใต้ข้อตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งและการขนส่งต่อเนื่อง การดำเนินงานต่อเนื่องภายใต้ข้อตกลงพันธกรณี หรืออนุสัญญาด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ โครงการจัดการและแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันข้ามแดน การจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมและใช้การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนผลักดันให้ประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศเป็นภาคีในข้อตกลง พันธกรณี หรืออนุสัญญาด้านสิ่งแวดล้อมดังกล่าว รวมทั้งการพัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในอาเซียน

นอกจากนี้ กรมฯ ยังมีการมอบหมายหน่วยงานภายในกรมเป็น Focal Point โดยมีส่วนงานที่ดูแลงานด้านอาเซียนเป็นหลัก มีการแต่งตั้งผู้ประสานงานหลักกรมควบคุมมลพิษ และประจำสำนัก/กอง/ฝ่าย เพื่อประสานการดำเนินงานการเตรียมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียนโดยมีระดับรองอธิบดีเป็นประธาน ซึ่งเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2554 และมีการให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่องทั้งการจัดและส่งเสริมอบรม ประชุม สัมมนา อาทิเช่น เข้าอบรม

หลักสูตรการสร้างความรู้ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของสำนักงาน ก.พ. จัดประชุมสัมมนาเตรียมความพร้อมบุคลากรกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่ทั้งจากกรมอาเซียนและกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ เป็นต้น

การดำเนินการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของกรมควบคุมมลพิษจะทำให้เกิดความรู้เท่าทันในประเด็นผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และใช้โอกาสนี้ผลักดันนโยบายและมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดซื้อจัดจ้างสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในตลาดอาเซียน การให้มาตรฐานสินค้ามีหลักเกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าที่ได้มาตรฐาน การใช้หลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR) เพื่อให้ผู้ผลิตและผู้นำเข้าต้องรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ของตนเอง เมื่อกลายเป็นซากผลิตภัณฑ์ การเพิ่มความร่วมมือกันในประชาคมอาเซียนเพื่อจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมข้ามแดนร่วมกัน เป็นต้น

การบรรยายให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ เรื่อง “การเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศไทย” เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2555 ณ กรมควบคุมมลพิษ

โดย ร.ท. หญิง กรรภิรมย์ วิชาธร กรมอาเซียน

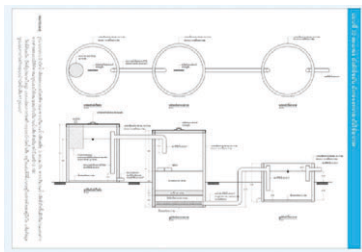
บรรยายเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

นายวิทิต วัชรไพบูลย์ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

บรรยายเรื่อง การเตรียมการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การพัฒนาเทคโนโลยีการควบคุมมลพิษ สำหรับอุตสาหกรรมชุมชนและอุตสาหกรรมขนาดเล็ก

การส่งเสริมให้เกิดการผลิตจากทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้กลายเป็นสินค้าของชุมชนเพื่อสร้างรายได้และยกระดับความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น ทำให้เกิดอุตสาหกรรมชุมชนและอุตสาหกรรมขนาดเล็กขึ้นในท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก การประกอบกิจการดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างรวดเร็วเนื่องจากส่วนใหญ่เป็นการผลิตตามวัตถุดิบทางการเกษตรที่หาได้ตามฤดูกาล และตั้งอยู่กระจัดกระจายในชุมชน ทำให้การตรวจสอบและการรวบรวมสถิติข้อมูลเป็นไปได้ยาก รวมถึงผู้ดำเนินการส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิ่งแวดล้อมหรือการจัดการกับของเสียที่เกิดขึ้น อีกทั้งยังไม่มีหน่วยงานใดที่มีหน้าที่รับผิดชอบและมีการกำหนดมาตรการในการจัดการอย่างเป็นระบบ หลายพื้นที่จึงพบปัญหาเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษหรือสภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมจากการประกอบกิจการ

ประเภท	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด
ค่าเฉลี่ย	1000	4000	200	1000	4000	200
ค่าสูงสุด	1000	4000	200	1000	4000	200
ค่าต่ำสุด	1000	4000	200	1000	4000	200

รูปแสดงตัวอย่างข้อมูลการจัดการมลพิษและระบบบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมสำหรับการผลิตเส้นก๋วยเตี๋ยว

กรมควบคุมมลพิษ จึงดำเนินการพัฒนาเทคโนโลยีการควบคุมมลพิษที่เหมาะสมให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมชุมชนและอุตสาหกรรมขนาดเล็กเหล่านี้ โดยมีหลักการ คือ เป็นเทคโนโลยีที่ใช้การได้ดีที่สุด (Best Practical Control Technology, BPT) ด้วยวิธีการอย่างง่ายในการปฏิบัติ และการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเองก็สามารถทำได้โดยง่ายเช่นกัน เพียงแต่ติดตามการดำเนินการของผู้ประกอบการตามแนวทางที่กำหนด โดยไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องมือตรวจวัดที่ซับซ้อน ทำให้การกำกับ ดูแลการจัดการมลพิษสามารถดำเนินการได้โดยท้องถิ่น ข้อมูลเหล่านี้ได้ถูกนำมาจัดทำเป็น “คู่มือแนวทางการจัดการมลพิษจากอุตสาหกรรมชุมชนและอุตสาหกรรมขนาดเล็กสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ครอบคลุมวิธีการจัดการมลพิษของอุตสาหกรรมชุมชนและอุตสาหกรรมขนาดเล็ก จำนวน 99 ประเภท แบ่งเป็นกลุ่มตามลักษณะมลพิษทางน้ำได้ทั้งหมด 10 กลุ่ม

คู่มือแนวทางการจัดการมลพิษฯ ที่จัดทำขึ้นได้คำนึงถึงความสะดวกของผู้ใช้งานเป็นหลัก เช่น หากผู้ประกอบการต้องการทราบวิธีการจัดการและบำบัดมลพิษ สามารถสืบค้นจากรายชื่อได้ตามลำดับตัวอักษร เช่นเดียวกับการใช้พจนานุกรม ข้อมูลการจัดการมลพิษจะประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปและการประเมินมลพิษ ข้อมูลกระบวนการผลิต ข้อมูลแนวทางการจัดการมลพิษทั่วไป และข้อมูลทางเลือกของวิธีการบำบัดมลพิษ ผู้สนใจสามารถดูข้อมูลได้ทางเว็บเพจ <http://bptguides.com/>

เพื่อให้มีการนำ “แนวทางการควบคุมมลพิษที่ใช้การได้ดีที่สุด (BPT)” ไปใช้งาน กรมควบคุมมลพิษจะฝึกอบรมการใช้คู่มือฯ ให้กับหน่วยงานในพื้นที่และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปี 2556 เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในวงกว้างและทดสอบการประยุกต์ใช้อย่างสมัครใจในระยะเริ่มต้น และจะประเมินผลเพื่อนำ “แนวทางของเทคโนโลยีการควบคุมมลพิษที่ใช้การได้ดีที่สุด” ไปเป็นส่วนหนึ่งของระบบการอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระยะต่อไป

กรมควบคุมมลพิษ

เป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนสังคมสีเขียว

กรมควบคุมมลพิษในฐานะหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมได้ให้ความสำคัญและส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยนำมาตราฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 มาใช้ในองค์กร ตั้งแต่ปี 2551 มีนโยบายสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ 6 ประการ 1) ลดมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการปฏิบัติงาน 2) ปฏิบัติงานตามกฎหมาย ข้อบังคับ และข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม 3) อนุรักษ์ ปุ่ลุกจิตสำนึก และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงาน 4) เป็นผู้นำในการใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 5) ส่งเสริมสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมกับการทำงาน และ 6) ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง และได้รับการรับรอง “ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001: 2004” จากสถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสไอ (สรอ.) เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2553 จนถึงปัจจุบัน

นอกจากนี้ กรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินงาน “โครงการอาคารเขียว (Green Building)” เพื่อสร้างกลไก การขับเคลื่อนให้ภาครัฐเกิดความตระหนักและปรับปรุงอาคารให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการประเมินอาคาร เบื้องต้น ทั้งนี้ ได้จัดอบรมให้บุคลากรของหน่วยงานภาครัฐมีความรู้ ความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ในการ ตรวจสอบประเมินอาคารได้ด้วยตนเอง หรือหาข้อมูลและความรู้เพิ่มเติมได้จากสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ (e-learning) วิดีทัศน์ แผ่นพับ โปสเตอร์และเว็บไซต์โครงการ

จากกระแสการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระดับโลกที่มีการผลักดันแนวคิด “เศรษฐกิจสีเขียว” (Green Economy) และปรับเปลี่ยนการผลิตและการบริโภคสู่การผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน (Sustainable Consumption and Production: SCP) กรมควบคุมมลพิษ จึงได้จัดทำแผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างและบริการที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมของภาครัฐปี 2556-2559 ขึ้นโดยเน้น และขยายไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ มหาวิทยาลัย หน่วยงานในกำกับของรัฐ และองค์กรมหาชน เพื่อส่งเสริมให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการผลิต และการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กว้างขวางขึ้น และเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนไปสู่กระบวนการผลิต และการบริโภคที่ยั่งยืนในทุกๆ ภาคส่วนต่อไป

โครงการเรียกคืนวัสดุอะลูมิเนียม เพื่อจัดทำขาเทียมพระราชทาน

โครงการ “เรียกคืนวัสดุอะลูมิเนียม เพื่อจัดทำขาเทียมพระราชทาน” เป็นการดำเนินงานภายใต้แนวคิด “อะลูมิเนียม Smile Let’s help people Let’s save the earth” เพื่อเติมรอยยิ้มและสร้างโอกาสให้ผู้พิการ รวมถึงปลูกจิตใต้สำนึกและบรรณรงค์ให้เยาวชนของชาติร่วมกับประชาชนบริจาควัสดุอะลูมิเนียม โดยส่งมอบวัสดุอะลูมิเนียมให้กับมูลนิธิขาเทียมในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี นำไปจัดทำขาเทียมและไม้เท้าพระราชทาน มอบให้กับผู้พิการยากไร้ ซึ่งนอกจากจะเกิดประโยชน์ต่อผู้พิการแล้ว ยังช่วยลดปัญหาขยะมูลฝอยประเภทอะลูมิเนียมและการจัดการขยะในพื้นที่ด้วย

ในปีนี้กรมควบคุมมลพิษได้ขยายเครือข่ายโครงการ อาทิเช่น เดินสายจัดกิจกรรมให้ความรู้กับเยาวชนในสถานศึกษา 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชลบุรี เชียงใหม่ และสุราษฎร์ธานี ได้เห็นความสำคัญในการคัดแยกขยะอย่างถูกวิธีและการรวบรวมอะลูมิเนียมใช้แล้วทุกชนิดบริจาคเข้าโครงการ เช่น กระป๋องน้ำอัดลม หม้อฉีกรั่ว เพลทงานพิมพ์ หลอดยา อะไหล่รถจักรยานและรถมอเตอร์ไซด์ รวมทั้งขอความร่วมมือผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ ประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานในพื้นที่เข้าร่วมโครงการฯ เก็บรวบรวมและจัดส่งวัสดุอะลูมิเนียมใช้แล้วให้กับกรมควบคุมมลพิษ

นอกจากนี้ เครือข่ายพันธมิตรได้สนับสนุนการดำเนินโครงการเรียกคืนวัสดุอะลูมิเนียม โดยบริษัท บางกอกแคน แมนูแฟคเจอร์ส จำกัด รับเป็นศูนย์กลางเรียกคืนวัสดุอะลูมิเนียม บริษัท ไทยเบเวอเรจแคน จำกัด ได้เพิ่มพื้นที่จัดกิจกรรมเรียกคืนวัสดุอะลูมิเนียมกับโรงเรียนเทศบาลบ้านบ่อฝ้าย อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และบริษัทไพรซ์ดีไทย จำกัด ยังคงรับขนส่งฟรี ไม่เสียค่าใช้จ่าย โดยบรรจุใส่กล่องให้เรียบร้อย ซึ่งน้ำหนักไม่เกิน 5 กิโลกรัม ต่อ 1 กล่อง ปิดผนึกให้เรียบร้อย จำนวนของถึง “โครงการเรียกคืนวัสดุอะลูมิเนียม เพื่อจัดทำขาเทียมพระราชทาน” กรมควบคุมมลพิษ เลขที่ 92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400 ซึ่งปี 2555 สามารถรวบรวมวัสดุอะลูมิเนียมใช้แล้วทั้งจากภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคอุตสาหกรรม ได้จำนวนทั้งสิ้น 52.714 ตัน

“ได้รับขาเทียมแล้วเหมือนมีคนมาช่วยให้พ้นทุกข์
แรกๆ ใส่ขาเทียมแล้วเจ็บ ซึ่งต้องใช้ความอดทน
สามารถกลับมาใช้ชีวิตในการทำงานได้เหมือนเดิม
รู้สึกดีใจมากและขอขอบคุณผู้มีจิตเมตตาในการบริจาควัสดุอะลูมิเนียม
เพื่อจัดทำขาเทียมพระราชทาน”

นายธานินทร์ ชุมนุ้ม อายุ 64 ปี

อาชีพ เป็นอาจารย์สอนออกแบบทรงผม และแต่งหน้า
ประสบอุบัติเหตุรถชนขณะข้ามถนน เมื่อปลายปี 2553

การดำเนินงานตามกฎหมายกระทรวงออกตามความมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

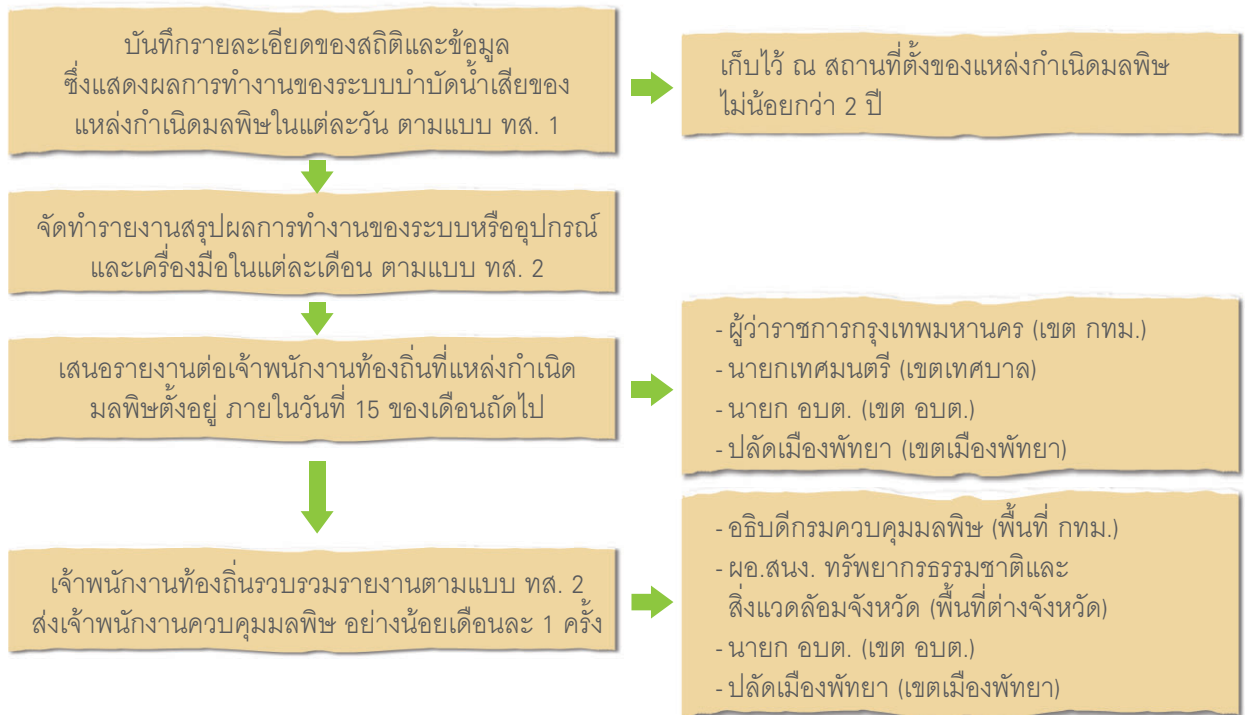

ปัญหาการระบายทิ้งน้ำเสียในพื้นที่สาธารณะไม่ว่าจะเป็นแหล่งน้ำสาธารณะหรือแม้กระทั่งท่อระบายน้ำสาธารณะ ซึ่งเชื่อมต่อลงสู่แม่น้ำ ลำคลอง ส่งผลให้เกิดปัญหาน้ำเน่าเสีย ปลาในแหล่งน้ำตาย หรือระบบนิเวศเสียหาย จะเห็นได้จากขาดการเอาใจใส่ในการจัดการน้ำเสียของสถานประกอบการ ได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมรวมทั้งทรัพย์สินของประชาชนที่อยู่ใกล้เคียง และหลายครั้งเป็นข่าวทางโทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและกรมควบคุมมลพิษได้เข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น รวมทั้งหาผู้กระทำผิดมาลงโทษตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวเป็นการแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดเหตุแล้ว หรือเกิดความเสียหายกับสิ่งแวดล้อมไปแล้ว

แหล่งกำเนิดมลพิษที่เข้าข่ายต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงฯ ปัจจุบันมีทั้งหมด 10 ประเภท ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม อาคารบางประเภทและบางขนาด ที่ดินจัดสรร การเลี้ยงสุกร ทำเทียบเรือประมง สะพานปลา และกิจการแปปลา สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด และระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน ซึ่งแต่ละประเภทจะมีการกำหนดขนาดตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รายละเอียดสามารถดูได้จากเว็บไซต์กรมควบคุมมลพิษ (<http://www.pcd.go.th>)

ปี 2555 กรมควบคุมมลพิษได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ดำเนินการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการดำเนินงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. 2555 โดยกฎกระทรวงดังกล่าว **ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 สิงหาคม 2555** กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ถูกประกาศให้เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ¹ ตามมาตรา 69 ที่มีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเองตามมาตรา 70 จัดเก็บสถิติ ข้อมูล และรายงานผลการดำเนินงานของระบบบำบัดน้ำเสียของตนเอง โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

¹ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษสามารถมอบอำนาจให้ผู้อื่น ดำเนินการจัดเก็บสถิติและข้อมูล แทนได้ โดยทำหนังสือมอบอำนาจแนบไปให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วย และเมื่อมีการเปลี่ยนผู้รับมอบอำนาจ ให้ทำหนังสือมอบอำนาจแนบไปใหม่ทุกครั้ง ทั้งนี้ เมื่อกฎกระทรวงตามมาตรา 73 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มีการประกาศและบังคับใช้ (ขณะนี้ อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา) แหล่งกำเนิดใดที่มีผู้ควบคุมการดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียให้ผู้ควบคุมตามมาตราดังกล่าว มีหน้าที่ดำเนินการจัดเก็บสถิติและข้อมูล แทนเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือกรณีมีผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียตามมาตราดังกล่าว ให้ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียมีหน้าที่ต้องดำเนินการเช่นเดียวกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

ที่ผ่านมา กรมควบคุมมลพิษร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 1 - 16 และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด 76 จังหวัด ได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ เว็บไซต์หน่วยงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคและเตรียมความพร้อมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานที่กำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษ สมาคมผู้ประกอบการต่างๆ รวมทั้งเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษในการปฏิบัติตามกฎกระทรวงตามมาตรา 80 โดยการจัดประชุม/อบรม/สัมมนาเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคครอบคลุมทั้ง 76 จังหวัด และในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และในปี 2556 จะดำเนินการติดตามตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษและดำเนินการตามกฎหมายหากพบการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงตามมาตรา 80 ต่อไป

บทลงโทษ หากพบว่ามี การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงฯ

มาตรา 104 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 80 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

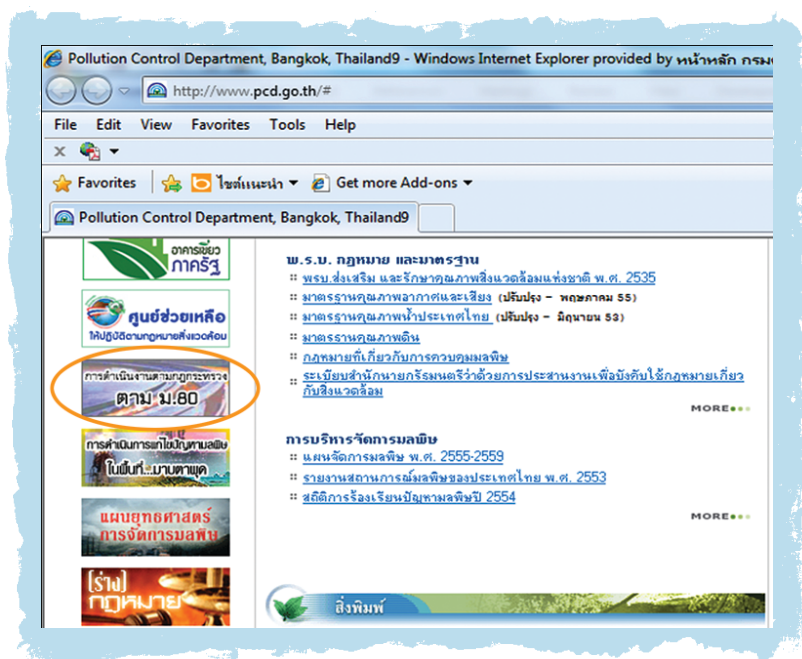
มาตรา 106 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย ผู้ใดไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่ทำบันทึกหรือรายงานตามมาตรา 80 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 107 ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย ผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานที่ตนมีหน้าที่ต้องทำตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประโยชน์จากการดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงตามมาตรา 80 จะทำให้ทราบว่าแหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละแห่งมีปริมาณน้ำเสียเกิดขึ้นเท่าไร ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้ทั้งหมดหรือไม่ ระบบบำบัดน้ำเสียและเครื่องมืออุปกรณ์มีการทำงานปกติหรือไม่ หรือมีวิธีการจัดการกากตะกอนที่เกิดขึ้นอย่างไร ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะทำให้หน่วยงานภาครัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานส่วนกลางสามารถใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการน้ำเสียในภาพรวมของประเทศได้อย่างเหมาะสม รวมถึงหน่วยงานท้องถิ่นสามารถใช้ข้อมูลในการจัดการมลพิษทางน้ำในพื้นที่ รวมทั้งใช้ในการเฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับประโยชน์ที่จะเกิดกับผู้ประกอบการ แม้ว่าการดำเนินงานตามกฎหมายกระทรวงตามมาตรา 80 จะทำให้มีภาระงานในแต่ละวันเพิ่มขึ้นบ้าง แต่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบต่อความเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมไม่ให้เสื่อมโทรม เพื่อส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับคนรุ่นลูกหลานให้สามารถใช้ประโยชน์ได้ต่อไป นอกจากนี้ การเก็บสถิติ ข้อมูลจะทำให้ทราบข้อมูลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียทุกวัน หากระบบบำบัดน้ำเสียและเครื่องมืออุปกรณ์มีการทำงานอย่างผิดปกติ จะสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างทันท่วงที ก่อนที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายนอกและยังป้องกันการตกเป็นจำเลยของสังคม

เว็บไซต์รายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินงานตามกฎหมายกระทรวงตามมาตรา 80

(<http://www.pcd.go.th>)

การปรับปรุงมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง จากโรงงานอุตสาหกรรม

การควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ผ่านมาได้ใช้ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี 2539 นับเป็นเวลากว่า 15 ปี ในขณะที่สถานการณ์ต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น เพื่อให้การกำกับดูแลมลพิษจากภาคอุตสาหกรรมมีความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน และเกิดความสะดวกรวดเร็วจึงทำการศึกษาเพื่อปรับปรุงมาตรฐานดังกล่าวฯ ภายใต้คณะทำงานปรับปรุงมาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นคณะทำงานร่วมระหว่างกรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยมีประเด็นหลักที่ปรับปรุง ดังนี้

- แก้ไข “คำนิยาม” ให้สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และแก้ไขคำศัพท์ให้ตรงตามราชบัณฑิตยสถาน
- ปรับปรุงค่ามาตรฐาน ได้แก่
 - ตัดพารามิเตอร์เรื่อง “กลิ่น”
 - เพิ่มการกำหนดพารามิเตอร์และ “ค่ามาตรฐานสี” ที่ 300 ADMI
 - กำหนด “ค่าของแข็งละลายน้ำทั้งหมด” กรณีระบายลงแหล่งน้ำผิวดินได้ไม่เกิน 3,000 มิลลิกรัมต่อลิตร และหากแหล่งน้ำมีค่าของแข็งละลายน้ำทั้งหมดมากกว่า 3,000 มิลลิกรัมต่อลิตร กำหนดให้ไม่เกิน 5,000 มิลลิกรัมต่อลิตร
 - “ค่าซัลไฟด์” ไม่เกิน 1 มิลลิกรัมต่อลิตร
 - “ค่าไซยาไนด์” ไม่เกิน 0.2 มิลลิกรัมต่อลิตร
- แก้ไขวิธีการเก็บและวิเคราะห์ตัวอย่างให้เป็นไปตาม Standard Method of the Examination of Waste and Wastewater

ได้มีการนำ (ร่าง) มาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม รับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเมื่อปี 2554 ซึ่งส่วนใหญ่เห็นด้วยกับค่ามาตรฐาน การปรับปรุงนิยาม คำศัพท์ วิธีการเก็บตัวอย่างและการวิเคราะห์ ขณะนี้อยู่ระหว่างการปรับปรุงเนื้อความของร่างมาตรฐานน้ำทิ้งฯ ให้มีความเหมาะสมด้านกฎหมาย นอกจากนี้ยังมีการพิจารณากำหนดมาตรฐานน้ำทิ้งของอุตสาหกรรมเฉพาะประเภท ซึ่งตามประกาศเดิมจะมีการผ่อนผันค่ามาตรฐานการระบายน้ำทิ้งของอุตสาหกรรมไว้ 11 ประเภท หากแล้วเสร็จจะนำร่างมาตรฐานฯ ดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ต่อไป

การปรับปรุงมาตรฐานน้ำทิ้งอุตสาหกรรมในครั้งนี้ จะส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะปัญหาเรื่องสีของน้ำทิ้งที่จะสามารถตรวจสอบได้อย่างชัดเจนถูกต้องตามหลักวิชาการ และการปรับปรุงวิธีการเก็บตัวอย่างและการวิเคราะห์ให้เป็นปัจจุบัน จะทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติงานทั้งกรมโรงงานอุตสาหกรรมและหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง

มาตรการป้องกันและแก้ไข ปัญหามลพิษจากหมอกควัน ปี 2556

ในปี 2555 สถานการณ์หมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนเมษายนมีความรุนแรงกว่าปีที่ผ่านมา โดยปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน มีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐานในระดับที่มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่ภาคเหนือ 9 จังหวัด ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน พะเยา แม่ฮ่องสอน และตาก และส่งผลกระทบต่อสภาวะเศรษฐกิจของพื้นที่โดยเฉพาะการท่องเที่ยวและการขนส่งทางอากาศ ข้อมูลจากกรมควบคุมโรค พบว่า ในช่วงที่เกิดหมอกควันตั้งแต่เดือนมกราคม - เมษายน 2555 มีจำนวนผู้ป่วยทั้งหมด 950,000 คน ใน 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน คิดเป็นค่าใช้จ่ายการรักษาพยาบาลประมาณ 390 ล้านบาท

ในช่วงที่เกิดปัญหาหมอกควัน นายกรัฐมนตรี (นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร) ได้มีการประชุมทางไกลผ่านจอภาพเป็นระยะร่วมกับรองนายกรัฐมนตรี (นายยงยุทธ วิชัยดิษฐ) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ว่าราชการจังหวัดทั้ง 9 จังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อติดตามสถานการณ์หมอกควัน และเร่งรัดการแก้ปัญหาให้รวดเร็วและต่อเนื่อง โดยให้จังหวัดในพื้นที่ภาคเหนือดำเนินการตามมาตรการควบคุมหมอกควันและไฟป่า สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ความรู้แก่เกษตรกรในการเตรียมพื้นที่เพาะปลูกไถกลบวัชพืชแทนการเผา ห้ามไม่ให้กำจัดวัชพืชริมทางโดยวิธีจุดไฟเผาเด็ดขาด เผ่าระวังสุขภาพอนามัยของประชาชนและให้คำแนะนำในการดูแลสุขภาพ จัดตั้งศูนย์ประสานการแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันภาคเหนือ ตลอด 24 ชั่วโมง โดย กรมควบคุมมลพิษ ได้ติดตามปริมาณฝุ่นละอองและแจ้งเตือนสถานการณ์หมอกควันทุกวัน ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาศักยภาพชุมชนในพื้นที่เสี่ยงด้านการบริหารจัดการควบคุมการเผาในพื้นที่ของตนเองตามเกณฑ์ “ชุมชนมาตรฐาน หมู่บ้านปลอดการเผา”

การติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศเพื่อเฝ้าระวังและประเมินสถานการณ์ปัญหาอย่างต่อเนื่องเป็นภารกิจหนึ่งที่สำคัญ ในการสนับสนุนการดำเนินมาตรการแจ้งเตือนสถานการณ์หมอกควัน ซึ่งกรมควบคุมมลพิษ มีสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศแบบอัตโนมัติทั่วประเทศจำนวน 63 สถานี โดยในพื้นที่ภาคเหนือมีจำนวน 13 สถานี และมีหน่วยตรวจวัดคุณภาพอากาศเคลื่อนที่อีกจำนวน 2 คัน เพื่อเฝ้าระวังปัญหาในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดตาก จำนวน 2 จุด ครอบคลุมพื้นที่ 9 จังหวัด ทั้งนี้ ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรุนแรงของหมอกควันประกอบด้วย จำนวนจุดความร้อนหรือจุดที่คาดว่าเกิดไฟ ทิศทางลมและความเร็วลม เสถียรภาพของบรรยากาศ และระดับความสูงผสม ซึ่งข้อมูลคุณภาพอากาศที่ตรวจวัดได้ ใช้ประกอบการกำหนดมาตรการและนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคุณภาพอากาศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งในระดับพื้นที่ ระดับประเทศ และระดับภูมิภาค และเพื่อให้สามารถป้องกันและลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากหมอกควันข้ามแดนที่มีแหล่งกำเนิดในประเทศเพื่อนบ้าน กรมควบคุมมลพิษ จึงสนับสนุนการติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศให้แก่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในปี 2556 ด้วย

จากบทเรียนความรุนแรงของสถานการณ์หมอกควัน ปี 2555 กรมควบคุมมลพิษได้เตรียมความพร้อมรับมือกับสถานการณ์หมอกควันในปี 2556 โดยยกร่าง “มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันภาคเหนือ 9 จังหวัด ปี 2556” ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ พร้อมทั้งจัดกิจกรรมรณรงค์ประชาชน ลดหมอกควัน 9 จังหวัดภาคเหนือ เพื่อระดมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างมาตรการดังกล่าว ระหว่างวันที่ 30 ตุลาคม - 14 พฤศจิกายน 2555 โดย กรมควบคุมมลพิษ จะนำ “มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันภาคเหนือ 9 จังหวัด ปี 2556” เสนอต่อคณะกรรมการจัดกาไฟฟ้าและหมอกควันแห่งชาติ พิจารณาก่อนนำเสนอขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ความเห็นชอบและให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการเพื่อลดผลกระทบจากมลพิษหมอกควันที่อาจเกิดขึ้น และส่งผลกระทบต่อประชาชนในช่วงหน้าแล้ง ปี 2556 ที่จะมาถึง

สำหรับร่างมาตรการฯ มีรายละเอียดดังนี้

มาตรการที่ 1 ควบคุมการเผา ช่วง “80 วันอันตราย” (21 มกราคม - 10 เมษายน 2556) ซึ่ง กรมควบคุมมลพิษได้พิจารณาข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี ของภาคเหนือ 9 จังหวัด เพื่อกำหนดช่วงวันที่พบปริมาณฝุ่นละอองเพิ่มสูงขึ้นเป็นประจำทำให้ต้องเฝ้าระวังเป็นพิเศษ แนวทางการดำเนินงานตามมาตรการนี้ ได้แก่ ให้จังหวัดออกประกาศ และ อปท. ออกข้อบัญญัติควบคุมการเผาทุกพื้นที่ ช่วง “80 วันอันตราย” หากมีความจำเป็นต้องเผาต้องขออนุญาตก่อนดำเนินการ และให้ทุกหน่วยงานดำเนินการทางกฎหมายกับผู้ลักลอบเผาจนเป็นเหตุให้ไฟลุกลามไปยังพื้นที่อื่นหรือลุกลามเข้าไปในเขตป่าโดยเฉียบขาด

มาตรการที่ 2 ป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าอย่างเข้มข้น โดยให้มีการจัดทำแนวกันไฟ จัดการเชื้อเพลิงจัดตั้งและขยายเครือข่ายความร่วมมือในการควบคุมไฟป่า จัดกิจกรรมรณรงค์ประชาสัมพันธ์และกิจกรรมเสวนาและเตรียมความพร้อมบุคลากร อุปกรณ์เครื่องมือในการปฏิบัติงานดับไฟป่า

มาตรการที่ 3 สนับสนุน “ชุมชนมาตรฐาน หมู่บ้านปลอดการเผา” โดยให้จังหวัด ร่วมกับ อำเภอ และ อปท. ดำเนินการสนับสนุน “ชุมชนมาตรฐาน หมู่บ้านปลอดการเผา” ให้แก่หมู่บ้านเสี่ยง 2,515 หมู่บ้าน ในการจัดทำและดำเนินการตามแผนปฏิบัติการชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาหมอกควันจากไฟป่าและการเผาในที่โล่ง

มาตรการที่ 4 ส่งเสริมภาคเอกชนและภาคีเครือข่ายเข้าร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควัน โดยการบูรณาการความร่วมมือกับภาคเอกชนและองค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควัน

มาตรการที่ 5 สื่อสารประชาสัมพันธ์เชิงรุกสู่กลุ่มเป้าหมาย โดยสื่อสารประชาสัมพันธ์เน้นกลยุทธ์เคาะประตูบ้าน ในการให้ความรู้และขอความร่วมมือในการร่วมกันป้องกันปัญหาหมอกควัน

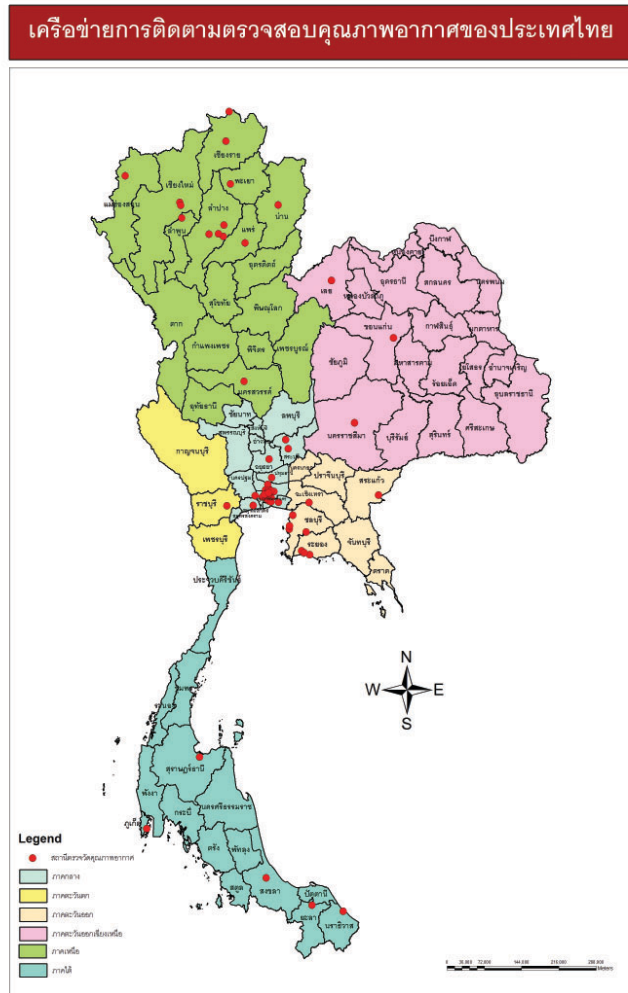
มาตรการที่ 6 แจ้งเตือนสถานการณ์หมอกควัน โดยประมวลผลข้อมูลและแจ้งเตือนสถานการณ์หมอกควันตามระดับความรุนแรงของปริมาณฝุ่นละออง

มาตรการที่ 7 ขยายความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อลดปัญหาหมอกควันข้ามแดน โดยให้มีการเจรจาในระดับพื้นที่ชายแดนในการควบคุมการเผาบริเวณพื้นที่ชายแดน พัฒนาศักยภาพในการแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดนให้แก่ประเทศอาเซียน รวมทั้งประสานกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียนให้ดำเนินมาตรการลดและควบคุมการเผา เพื่อลดหมอกควันข้ามแดน

มาตรการที่ 8 จัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันภาคเหนือ 9 จังหวัด (ศปม.) โดยให้มีการจัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันภาคเหนือ 9 จังหวัด และจัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล

การบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดในพื้นที่ห้ามเผา การสนับสนุนจากภาครัฐในการดำเนินมาตรการต่างๆ อย่างจริงจัง การใช้มาตรการสร้างแรงจูงใจและสร้างความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาทั้งจากองค์กรเอกชน เครือข่ายภาคประชาชน สถาบันการศึกษา และประชาชนทุกคน จะช่วยให้การแก้ไขปัญหาเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ ถึงเวลาจะต้องร่วมมือร่วมใจกันแก้ไขปัญหาการเผาในที่โล่งและมลพิษหมอกควันเพื่อช่วยให้ภาคเหนือในปีี้และปีต่อไปปลอดจากมลพิษหมอกควัน

มาตรฐานยูโร 4 :

มาตรฐานคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงและมาตรฐานรถยนต์

ปัจจุบันเชื้อเพลิงสำหรับยานยนต์มี 3 กลุ่ม ได้แก่ น้ำมันเบนซิน น้ำมันดีเซล และก๊าซธรรมชาติ โดยน้ำมันในกลุ่มของเบนซินประกอบด้วย น้ำมันเบนซิน น้ำมันแก๊สโซฮอล์ (น้ำมันแก๊สโซฮอล์ E10, E20 และ E85 คือ น้ำมันเบนซินที่มีสัดส่วนของเอทานอล 10%, 20% และ 85% ตามลำดับ) สำหรับน้ำมันในกลุ่มดีเซลประกอบด้วย น้ำมันดีเซล และน้ำมันดีเซล บี 5 (สัดส่วนน้ำมันดีเซล 95% ผสมกับไบโอดีเซลหรือไบโอดีเซลประเภทเมทิลเอสเทอร์ของกรดไขมัน 5%) ส่วนในกลุ่มก๊าซธรรมชาติ ประกอบด้วย ก๊าซธรรมชาติอัด และ ก๊าซปิโตรเลียมเหลว

ในปี 2555 กรมควบคุมมลพิษได้ผลักดันให้เกิดการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงให้เป็นไปตามมาตรฐานยูโร 4 ได้สำเร็จ ภายใต้ประกาศของกรมธุรกิจพลังงาน ทั้งกลุ่มน้ำมันเบนซินและน้ำมันดีเซล โดยเริ่มบังคับใช้มาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2555 ส่งผลให้สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงทุกแห่งทั่วประเทศต้องจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามมาตรฐานยูโร 4 เพื่อให้ให้น้ำมันสามารถใช้งานกับรถยนต์ที่ผ่านมาตรฐานยูโร 4 ที่มีการบังคับใช้ในปี 2556 ได้นอกจากนี้ ยังช่วยลดการระบายมลพิษทางอากาศจากไอเสียรถยนต์ ได้แก่ ก๊าซไฮโดรคาร์บอน ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน ผุนละออง รวมถึงปริมาณ Air Toxic โดยเฉพาะสารเบนซิน เป็นต้น การระบายมลพิษทางอากาศที่ลดลงเป็นผลมาจากการปรับปรุงคุณลักษณะเชื้อเพลิงบางประการให้สอดคล้องกับมาตรฐานยูโร 4 ประกอบด้วย การปรับลดสารตะกั่วและกำมะถันในน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งสารเหล่านี้จะลดประสิทธิภาพการทำงานของอุปกรณ์ลดมลพิษในไอเสีย (Catalytic Converter) นอกจากนี้ การปรับลดกำมะถันในน้ำมันช่วยลดฝุ่นละอองในไอเสียและการปรับลดสารเบนซินในน้ำมันส่งผลต่อการลดการระบายสารเบนซินในไอเสียได้โดยตรง โดยการปรับปรุงคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงให้สอดคล้องตามมาตรฐานยูโร 4 ดังตารางที่ 1

ตารางแสดงการปรับปรุงคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงบางคุณลักษณะให้สอดคล้องตามมาตรฐานยูโร 4

น้ำมันเบนซินและแก๊สโซฮอล์	น้ำมันดีเซล
<ul style="list-style-type: none"> เพิ่มข้อกำหนดสารไอเดฟีนไม่สูงกว่าร้อยละ 18 โดยปริมาตร ลดสารตะกั่วจาก 0.013 กรัม/ลิตร ➔ 0.005 กรัม/ลิตร ลดปริมาณกำมะถันจาก 500 ppm ➔ 50 ppm ลดสารเบนซินจากร้อยละ 3.5 ➔ ร้อยละ 0.1 โดยปริมาตร 	<ul style="list-style-type: none"> เพิ่มข้อกำหนดสาร Polycyclic Aromatic Hydrocarbon (PAH) ไม่สูงกว่าร้อยละ 11 โดยน้ำหนัก เพิ่มค่าซีเทนและดัชนีซีเทน 47 หน่วย ➔ 50 หน่วย ลดปริมาณกำมะถันจาก 350 ppm ➔ 50 ppm

นอกจากนี้ กรมควบคุมมลพิษได้เสนอความเห็นผ่านคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดให้รถยนต์ที่ผลิตใหม่ต้องมีการระบายไอเสีย (สารมลพิษจากเครื่องยนต์) เป็นไปตามมาตรฐานยูโร 4 โดยกระทรวงอุตสาหกรรมมีการออกเป็นประกาศบังคับใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำหรับรถยนต์ขนาดเล็กที่ใช้เครื่องยนต์ดีเซล เฉพาะด้านความปลอดภัย ระดับที่ 7 เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2555 และรถยนต์เบนซิน เฉพาะด้านความปลอดภัย ระดับที่ 8 เมื่อเดือนธันวาคม 2555 ทั้งนี้ รถยนต์ตามมาตรฐานยูโร 4 จะระบายสารมลพิษลดลงจากรถยนต์ตามมาตรฐานยูโร 3 ประมาณร้อยละ 22 - 56

ตารางเปรียบเทียบการลดลงของมลพิษในไอเสียรถยนต์เบนซินและดีเซลขนาดเล็ก มาตรฐานยูโร 4 เทียบกับมาตรฐานยูโร 3

ประเภทสารมลพิษ	ร้อยละที่ลดลง	
	เบนซิน	ดีเซล
ก๊าซไฮโดรคาร์บอน (HC)	50%	-
ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO)	57%	22%
ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน (NOx)	47%	50%
HC+NOx	-	46%
ฝุ่นละออง (PM)	-	50%

การใช้มาตรฐานยูโร 4 จะทำให้ลดการระบายมลพิษจากไอเสียรถยนต์ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ ทำให้ลดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ช่วยยืดอายุการใช้งานของเครื่องยนต์และความคงทนของอุปกรณ์ลดมลพิษ ทำให้ผู้ใช้รถประหยัดค่าใช้จ่ายในการดูแลบำรุงรักษาและส่งเสริมให้เกิดการใช้อุปกรณ์กำจัดมลพิษ นอกจากนี้ ยังช่วยผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีคุณภาพ เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีและศักยภาพในการผลิตของผู้ผลิต/การประกอบรถยนต์ และผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์อย่างต่อเนื่องให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลก

“มาตรฐานยูโร” เป็นชื่อเรียกมาตรฐานรถยนต์และมาตรฐานคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิง การผลิตรถยนต์ในประเทศได้มีการนำเอามาตรฐานการระบายมลพิษในไอเสียของสหภาพยุโรปมาใช้ ทำให้รถยนต์ที่ผลิตขึ้นใหม่จะถูกกำหนดการระบายไอเสียเข้มงวดขึ้น ซึ่งส่งผลดีต่อเนื่องกับการพัฒนาเพื่อปรับปรุงคุณลักษณะของน้ำมันเชื้อเพลิงให้สอดคล้องกับความสามารถของเทคโนโลยีการควบคุมมลพิษของรถยนต์

ปฏิบัติการ... มนุษย์ดมกลิ่น

กลิ่นเหม็นเป็นปัญหามลพิษทางอากาศที่สำคัญเนื่องจากมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นซึ่งสร้างความเดือดร้อน รำคาญและรบกวนประชาชน โดยเฉพาะที่อาศัยอยู่ใกล้กับอุตสาหกรรมประเภทอาหาร พืชผลเกษตร โรงฆ่าสัตว์ ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์อาหารจากแป้ง อาหารสัตว์ เป็นต้น เมื่อปี 2553 มีการออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนดมาตรฐานค่าความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ โดยบังคับใช้กับโรงงานอุตสาหกรรม 23 ประเภท ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมที่ไม่มีการใช้สารเคมีในการผลิต เนื่องจากการตรวจวิเคราะห์กลิ่นกำหนดให้ใช้จมูกของคนดม ซึ่งเรียกว่า “Panelist” โดยผู้ที่ทำหน้าที่ดมกลิ่นจะต้องผ่านการทดสอบ และขึ้นทะเบียนผู้ดมกลิ่นจากกรมควบคุมมลพิษ กรมโรงงานอุตสาหกรรม หรือจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ในปี 2554 มีประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนดวิธีตรวจวัดค่าความเข้มข้นด้วยการดม (Sensory test) การขึ้นบัญชีรายชื่อผู้ทดสอบกลิ่น โดยให้กรมควบคุมมลพิษดำเนินการขึ้นบัญชีรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกเป็นผู้ทดสอบกลิ่น ซึ่งผู้ทดสอบกลิ่นจะปฏิบัติหน้าที่ตรวจวิเคราะห์ค่าความเข้มข้นด้วยการดมในห้องปฏิบัติการ และต้องดมกลิ่นให้เสร็จสิ้นภายในเวลา 24 ชั่วโมงหลังจากที่เจ้าหน้าที่เก็บตัวอย่างกลิ่นมาจากโรงงานอุตสาหกรรม หรือในบรรยากาศ

ปี 2555 กรมควบคุมมลพิษได้จัดทดสอบเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทดสอบกลิ่น โดยได้ประชาสัมพันธ์เชิญชวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจซึ่งมีคุณสมบัติตามประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ซึ่งมีผู้สนใจจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมอนามัย กรุงเทพมหานคร การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สถาบันการศึกษารวมทั้งกรมควบคุมมลพิษ เข้ารับการทดสอบทั้งสิ้น 185 คน และสอบผ่านจำนวน 124 คน โดยกรมควบคุมมลพิษได้จัดทำบัญชีรายชื่อผู้ทดสอบกลิ่น (Panelists) ของกรมควบคุมมลพิษ และเผยแพร่ในเว็บไซต์ <http://www.pcd.go.th> ทั้งนี้ผู้ทดสอบกลิ่นตามประกาศฯ มีอายุ 1 ปี และต้องมีการทดสอบเพื่อขึ้นทะเบียนใหม่ทุกปี เนื่องจากการดมกลิ่นโดยใช้จมูกคนเป็นการตรวจวัดโดยใช้ความรู้สึกที่สัมผัสได้ซึ่งค่อนข้างจะละเอียดอ่อนถ้าหากผู้ทดสอบกลิ่นไม่ดูแลรักษาจมูก และอวัยวะที่เกี่ยวข้องให้ดีตลอดเวลาจะมีโอกาสที่จะสูญเสียการรับรู้กลิ่นที่มีประสิทธิภาพได้ตลอดเวลา อย่างไรก็ตาม เมื่อครบวาระ 1 ปีแล้วสามารถต่ออายุได้อีกแต่ต้องผ่านการทดสอบตามวิธีที่กรมควบคุมมลพิษกำหนด

สำหรับการตรวจวิเคราะห์ค่าความเข้มข้นด้วยการดมในแต่ละครั้งต้องใช้ผู้ทดสอบกลิ่นอย่างน้อย 6 คน ก่อนการตรวจวิเคราะห์ค่าความเข้มข้นด้วยการดมทุกครั้ง ผู้ทดสอบกลิ่นต้องผ่านการทดสอบการดมกลิ่นสารมาตรฐาน 5 ชนิดก่อน แล้วจึงเริ่มดมกลิ่นตัวอย่างที่เก็บมาจากแหล่งกำเนิด ซึ่งจะต้องทำการเจือจางก่อน อย่างน้อย 10 เท่า ทั้งนี้ ในการดมแต่ละครั้งเมื่อมีผู้ตอบผิดให้ผู้นั้นหยุดการดม ส่วนคนอื่นๆ ให้ดมต่อไปจนกระทั่ง ไม่มีผู้ตอบถูกจึงหยุดการทดสอบค่าความเข้มข้นของตัวอย่างนั้น จากนั้นจึงนำค่าระดับการรับรู้กลิ่นของผู้ทดสอบกลิ่นแต่ละคนมาคำนวณผล แล้วตัดค่าการรับรู้กลิ่นของคนที่ได้ดีที่สุดและน้อยที่สุดออก เหลือเพียง 4 คน สุดท้ายให้นำค่าระดับการรับรู้กลิ่นของ 4 คน มาคำนวณผลตามที่กำหนด จึงได้ค่าความเข้มข้นในครั้งนั้น ซึ่งจะนำไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนด โดยค่าความเข้มข้นที่ริมรั้วนอกเขตอุตสาหกรรมต้องมีค่าไม่เกิน 15 หน่วย ส่วนค่าความเข้มข้นที่ริมรั้วในเขตอุตสาหกรรมต้องมีค่าไม่เกิน 30 หน่วย เป็นต้น การรับรู้กลิ่นของมนุษย์โดยทั่วไป จะเริ่มตรวจจับกลิ่นได้ที่ค่าความเข้มข้นประมาณ 11 - 20 หน่วย ส่วนค่าความเข้มข้นที่ทำให้สามารถจดจำกลิ่นได้จะมีค่าประมาณ 21 - 31 หน่วย และระดับของกลิ่นที่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อคนทั่วไปจะมีค่ามากกว่า 31 หน่วยขึ้นไป

อย่างไรก็ตาม ผู้ทดสอบกลิ่นไม่ควรดมกลิ่นเกินกว่า 3 ตัวอย่างต่อวัน เนื่องจากอาจจะก่อให้เกิดความเครียด ความอ่อนเพลีย และความเบื่อหน่าย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานได้

ปัจจุบันห้องปฏิบัติการตรวจวิเคราะห์กลิ่นด้วยการดมของกรมควบคุมมลพิษตั้งอยู่ที่กรุงเทพฯ และอยู่ระหว่างการพัฒนาเพื่อขยายผลไปยังสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 1 - 16 ซึ่งรับผิดชอบพื้นที่ทั่วประเทศ เพื่อให้สามารถรองรับและให้บริการงานตรวจวิเคราะห์กลิ่นจากแหล่งกำเนิดด้วยการดมได้ทันเวลาภายใน 24 ชั่วโมง หลังจากการเก็บตัวอย่าง

ค่ามาตรฐานความเข้มข้น

พื้นที่	ค่าความเข้มข้นที่ริมรั้ว	ค่าความเข้มข้นที่ปล่อย
เขตอุตสาหกรรม	30	1000
นอกเขตอุตสาหกรรม	15	300

หมายเหตุ หน่วยของค่าความเข้มข้น คือ Odour Unit : OU

การควบคุมสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) ในพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง

ในช่วงปี 2553 - 2554 คณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ (รศก.) และ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ก.ก.วล.) ได้กำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) บางชนิดในบรรยากาศ บริเวณพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่มีค่าเกินมาตรฐาน ซึ่งเมื่อปี 2553 กรมควบคุมมลพิษ ได้กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายสาร 1,2-ไดคลอโรอีเทน และ สารไวนิลคลอไรด์ และในปี 2555 อยู่ระหว่างการพิจารณามาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งสารเบนซีน และ 1,3-บิวทาไดอีน จากโรงงานอุตสาหกรรมเคมี

จากการตรวจสอบแหล่งที่มาของสาร VOCs ในพื้นที่มาบตาพุด พบว่าเกิดจากแหล่งและกิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่ กิจกรรมที่ไม่ใช่การผลิตปกติ ถึงเก็บสารเคมี คลังน้ำมัน การจราจร และการขนถ่ายสารเคมีขึ้น-ลงเรือ โดยเฉพาะท่าเรือที่มีการเก็บรักษา ขนถ่าย และหรือขนส่งสารเบนซีน สาร 1,3-บิวทาไดอีน และสาร 1,2-ไดคลอโรอีเทน เป็นหนึ่งในแหล่งกำเนิดที่สำคัญที่อาจระบายสาร VOCs ออกสู่สิ่งแวดล้อมได้หากมีการควบคุมที่ไม่เพียงพอ จึงมีการหารือร่วมกับผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมเจ้าท่า การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด สำนักงานท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ 6 สาขาระยอง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 13 (ชลบุรี) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระยอง และผู้ประกอบการท่าเรือทั้ง 5 แห่งในพื้นที่ เพื่อกำหนดมาตรการที่จะควบคุมสาร VOCs จากท่าเรือในพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง สรุปได้ดังนี้

1. การจัดทำบัญชีการระบายสาร VOCs (VOCs Inventory) ของท่าเรือ
2. การลดและหรือควบคุมการระบายสาร VOCs จากท่าเรือและเรือบรรทุกสารเคมี น้ำมันเชื้อเพลิงที่มาใช้บริการท่าเรือ โดยให้ผู้ประกอบการท่าเรือติดตั้งระบบควบคุมสาร VOCs จากแหล่งกำเนิดและกิจกรรมที่สำคัญตามความเหมาะสมตามมาตรฐานและข้อกำหนดของ US-EPA หรือทำการขนถ่าย (Loading/Unloading) ในระบบปิด หรือต้องมีระบบป้องกันการรั่วไหลของสาร VOCs ออกสู่บรรยากาศ
3. การประเมินผลและติดตามตรวจสอบมลพิษของท่าเรือ
4. การจัดทำหรือปรับปรุงกฎ/มาตรการ/มาตรฐานการควบคุมสาร VOCs ของท่าเรือ

ขณะนี้ ผู้ประกอบการท่าเรือได้นำมาตรการข้างต้นไปปฏิบัติเพื่อลดและควบคุมการระบายสาร VOCs จากกิจกรรมการขนถ่ายสารเคมีและน้ำมันเชื้อเพลิงแล้ว ซึ่งกรมควบคุมมลพิษจะมีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามมาตรการต่อไป

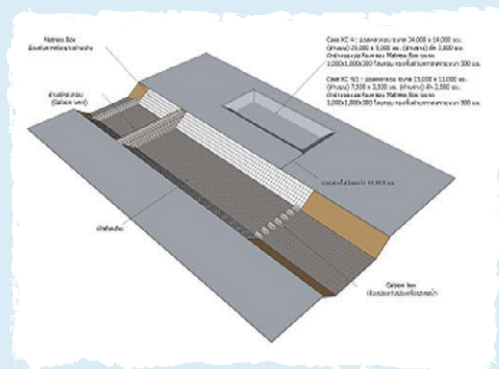
การจัดสร้างฝายเพื่อแก้ไขปัญหาตะกั่วในห้วยคลิตี้

ตำบลชะแล อำเภอกองพะพภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

จากการรั่วไหลของตะกอนหางแร่จากป่อกักเก็บตะกอนหางแร่ลงสู่ลำห้วยคลิตี้เมื่อปี 2541 การแก้ไขระยะแรกได้มีการขุดลอกตะกอนดินในลำห้วยบริเวณที่มีการปนเปื้อนไปฝั่งกลบ ซึ่งต่อมาพบการเกิดการฟุ้งกระจายของตะกอนดินเคลื่อนตัวไปตามลำห้วย ในปี 2543 จึงมีการสร้างฝายหินทิ้งขึ้นมา 2 แห่ง เพื่อดักตะกอนที่มีสารตะกั่วเจือปนไม่ให้แพร่กระจายลงสู่ท้ายน้ำ โดยอยู่ห่างจากโรงแต่งแร่คลิตี้เป็นระยะทาง 4.5 กิโลเมตร และ 8 กิโลเมตร (บริเวณจุดเก็บตัวอย่าง KC4 และ KC4/1) ตามลำดับ

จากการติดตามตรวจสอบประสิทธิภาพของฝายดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง พบว่า ตั้งแต่ปี 2552 ฝายทั้ง 2 แห่ง อยู่ในสภาพทรุดโทรม หินถูกพัดพาไปตามกระแสน้ำ ทำให้ประสิทธิภาพในการดักตะกอนลดลง ในปี 2554 กรมควบคุมมลพิษ จึงขอความร่วมมือกรมทรัพยากรน้ำ ทำการสำรวจออกแบบและก่อสร้างเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของฝายหินทิ้งทั้ง 2 แห่ง โดยออกแบบแล้วเสร็จเมื่อปลายปี 2554 รูปแบบการก่อสร้างเป็นแบบหินเรียงในกล่องแบบสันกว้าง

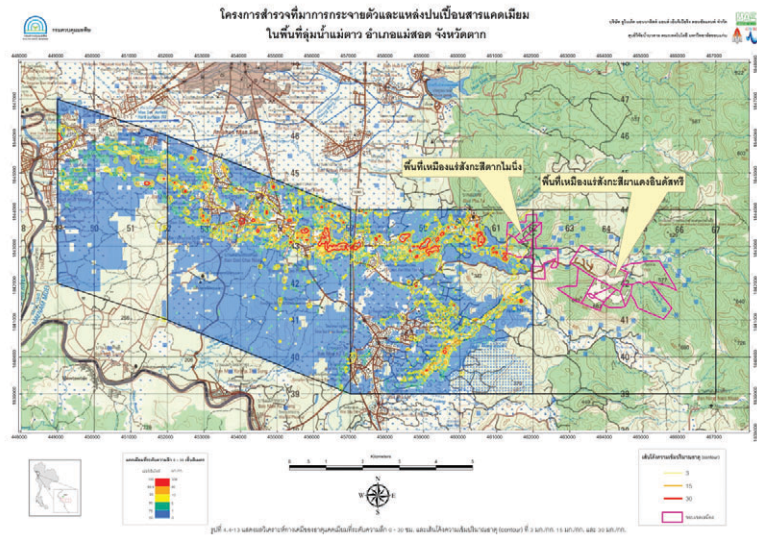

ปี 2555 กรมควบคุมมลพิษร่วมกับอุทยานแห่งชาติลำคลองงู จัดทำข้อเสนอโครงการก่อสร้างปรับปรุงประสิทธิภาพฝาย และยื่นขออนุญาตใช้พื้นที่ต่อกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้รับอนุมัติเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2555 และกรมทรัพยากรน้ำจะเริ่มก่อสร้างในช่วงปลายปี 2555 คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จในช่วงปลายปี 2556 โดยกรมควบคุมมลพิษจะติดตามผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมทั้งในช่วงก่อน ระหว่าง และหลังการก่อสร้างปรับปรุงประสิทธิภาพฝายดักตะกอน เพื่อเฝ้าระวังผลกระทบและหากมีปัญหาจะได้ปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่

ทั้งนี้ เมื่อดำเนินการก่อสร้างปรับปรุงฝายแล้วเสร็จ จะสามารถดักตะกอนที่มีสารตะกั่วเจือปนในห้วยคลิตี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการลดการฟุ้งกระจายของตะกอนดินในลำห้วย ส่งผลให้คุณภาพน้ำในลำห้วยกลับสู่สภาพธรรมชาติ ซึ่งจะสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนที่ใช้ประโยชน์จากน้ำในห้วยเพื่อการอุปโภคหรือบริโภค

ความก้าวหน้าของการแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนของแคดเมียม ในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ตา อำเภอมะสอ จังหวัดตาก

สืบเนื่องจากปัญหาการปนเปื้อนของสารแคดเมียมระดับสูงในดิน แปลงนาและผลผลิตข้าว บ้านพะเต๊ะและบ้านแม่ตาใหม่ ตำบลพระธาตุผาแดง อำเภอมะสอ จังหวัดตาก เมื่อปี 2550 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีมติให้กรมควบคุมมลพิษจ้างหน่วยงานกลางมาดำเนินการศึกษา สืบหาสาเหตุ ที่มา และขอบเขตของการปนเปื้อนในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ตาดังกล่าว

กรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินโครงการสำรวจการกระจายตัวและแหล่งที่มาการปนเปื้อนของสารแคดเมียมในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ตา ครอบคลุมพื้นที่ 4 ตำบล ได้แก่ ตำบลพระธาตุผาแดง ตำบลแม่ตา ตำบลแม่กุ และตำบลท่าสายลวด อำเภอมะสอ จังหวัดตาก (ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 80 ตารางกิโลเมตร) โดยผลการศึกษาพบว่า น้ำผิวดิน น้ำใต้ดิน และสัตว์ พบการปนเปื้อนไม่เกินค่ามาตรฐาน การปนเปื้อนในพืชไร่ พืชเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่พบการปนเปื้อนไม่เกินค่ามาตรฐาน ส่วนการปนเปื้อนตะกอนดินในลำห้วยแม่ตาและแม่กุ บริเวณเหนือเหมืองพบการปนเปื้อนในระดับต่ำ แต่พบการปนเปื้อนสูงขึ้นเมื่อผ่านเหมืองและท้ายเหมือง ต่อมากกรมควบคุมมลพิษได้นำเสนอแนวทางในการฟื้นฟูดินและตะกอนดินที่ปนเปื้อนต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และคณะกรรมการควบคุมมลพิษมีมติคราวการประชุมครั้งที่ 7/2554 เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2554 มอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษนำผลการศึกษาโครงการสำรวจการกระจายตัวและแหล่งที่มาการปนเปื้อนของสารแคดเมียมในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ตา อำเภอมะสอ จังหวัดตาก และข้อมูลเพิ่มเติมตามความเห็นของคณะกรรมการควบคุมมลพิษเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาแนวทางการฟื้นฟูดินและตะกอนดินในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ตา อำเภอมะสอ จังหวัดตาก

ซึ่งกรมควบคุมมลพิษอยู่ระหว่างนำผลการศึกษาและแนวทางการฟื้นฟูดินและตะกอนดินในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ตาเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในต้นปี 2556

การปนเปื้อนสารตะกั่วในเลือดเด็กนักเรียน

จังหวัดระยอง

จากข่าวที่ปรากฏว่าตรวจพบปริมาณสารตะกั่วในเลือดของเด็กนักเรียนในจังหวัดระยองสูงเกินเกณฑ์เฝ้าระวังขององค์การอนามัยโลก (10 ไมโครกรัมต่อเดซิลิตร) กรมควบคุมมลพิษได้ลงพื้นที่สุ่มเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจสอบสาเหตุการปนเปื้อนของสารตะกั่วในโรงเรียน 3 แห่ง ในจังหวัดระยอง ได้แก่ 1) โรงเรียนวัดปทุมवास 2) โรงเรียนวัดบ้านฉาง และ 3) โรงเรียนบ้านเขาห้วยมะหาด พบว่าพบปัจจัยเสี่ยงมาจากการสัมผัสสัมผัสสารตะกั่วที่ปนเปื้อนอยู่ในสีเคลือบ (สีน้ำมัน) ที่ใช้ทาเครื่องเล่นในสนามเด็กเล่น ร้วสนามเด็กเล่นและโต๊ะอาหาร ซึ่งตรวจพบระดับตะกั่วสูงกว่าค่ามาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสีเคลือบด้านแอลคีด มาตรฐานเลขที่ มอก. 1406 - 2553 กำหนดค่าความเข้มข้นของสารตะกั่วไว้ไม่เกินร้อยละ 0.01 หรือประมาณ 100 ppm โดย กรมควบคุมมลพิษได้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นและป้องกันการเกิดปัญหาลักษณะดังกล่าวในอนาคต ดังนี้

- ขอให้โรงเรียนที่ตรวจพบปัญหาข้างต้นหยุดลอกและทาสีเครื่องเล่นในสนามเด็กเล่น ร้วสนามเด็กเล่น และโต๊ะอาหารใหม่
- แจ้งผลการตรวจวิเคราะห์โลหะหนักที่ปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนทั้ง 3 แห่ง ให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระยองทราบ และขอให้ตรวจสอบสารตะกั่วในเลือดเด็กเพิ่มเติมในโรงเรียนอื่น
- ขอให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานรณรงค์ ประชาสัมพันธ์และสร้างความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยของสารตะกั่ว รวมทั้งพิจารณาออกข้อกำหนดหรือหลักเกณฑ์การจัดซื้อจัดจ้างหรือการรับบริจาควัสดุอุปกรณ์และเครื่องเล่นต่างๆ ที่ตกแต่งด้วยสีเคลือบที่ได้มาตรฐาน
- นำเสนอข้อมูลกรณีผลกระทบจากสารตะกั่วในผลิตภัณฑ์สีและของเล่นในการประชุมคณะกรรมการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2555 ที่ประชุมมีมติให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดำเนินการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์สีทั้งสีน้ำและสีน้ำมันให้เป็นมาตรฐานบังคับ (ปัจจุบันเป็นมาตรฐานทั่วไป) รวมทั้งกำหนดชนิดของโลหะหนักเป็นพิษชนิดอื่นเพิ่มเติมตามความเห็นของกรมควบคุมมลพิษ

ทั้งนี้ หากโรงเรียนมีข้อสงสัยเครื่องเล่นมีการปนเปื้อนสารตะกั่ว กรมควบคุมมลพิษสามารถวิเคราะห์หาปริมาณโลหะหนักเบื้องต้นด้วยเครื่อง X-Ray Fluorescence โดยทำการขูดสีในปริมาณ 20 กรัม และส่งตัวอย่างมายังส่วนปฏิบัติการฉุกเฉินและฟื้นฟู สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย

อุบัติเหตุและเหตุฉุกเฉิน ด้านมลพิษ

อุบัติเหตุและเหตุฉุกเฉินด้านมลพิษเป็นอีกภารกิจที่กรมควบคุมมลพิษได้เข้าไปร่วมแก้ไขปัญหาภัยกับหน่วยงานต่างๆ อาทิเช่น การสนับสนุนข้อมูลวิชาการ การให้คำแนะนำในการตอบโต้เหตุและการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชนจากการรับสัมผัสสารเคมี การตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการฟื้นฟูพื้นที่การปนเปื้อน ตัวอย่างเช่น

- กรณีลักลอบทิ้งกากของเสียตำบลหนองแหน

อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา

เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2555 ชาวบ้านกว่า 100 คน ของตำบลหนองแหน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ร้องเรียน นายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลักลอบนำน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมมาทิ้งในบ่อดินเก่าในพื้นที่ตำบลหนองแหน จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า พื้นที่เกิดเหตุเป็นที่ดินของเอกชน มีพื้นที่ประมาณ 14 ไร่ บ่อดินที่มีการนำน้ำเสียมาทิ้ง มีพื้นที่ประมาณ 8.6 ไร่ ความลึกเฉลี่ย 4 เมตร น้ำในบ่อดินมีสีดำ กลิ่นเหม็นรุนแรง มีปริมาณน้ำเสียในบ่อประมาณ 60,000 - 100,000 ลูกบาศก์เมตร

การเก็บตัวอย่างน้ำในบ่อน้ำตื้นและแหล่งน้ำผิวดิน พื้นที่หมู่ที่ 7 และ 12 ของตำบลหนองแหน ตรวจสอบหาสารโลหะหนักและสารฟีนอล จำนวน 20 จุด พบการปนเปื้อนของสารฟีนอลในแหล่งน้ำทุกจุด การตรวจวัดสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) ก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ และสารฟีนอล ในบรรยากาศบริเวณบ่อทิ้งกากของเสีย บ้านปากห้วยและบ้านโคกขาม จำนวน 3 จุด ไม่พบก๊าซฟีนอล แต่พบก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์บริเวณบ่อน้ำเสีย มีค่า 0.83 ส่วนในล้านส่วน (ppm) และบริเวณบ้านปากห้วย ซึ่งอยู่ห่างจากบ่อน้ำเสียประมาณ 700 เมตร มีค่า 0.04 ส่วนในล้านส่วน (ppm) ซึ่งเป็นระดับที่รับรู้กลิ่นได้ แต่หากสัมผัสหรือสูดดมในระยะยาว อาจเกิดการระคายเคืองตา มีน้ำมูก อ่อนเพลีย และคลื่นไส้ได้ ส่วนสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) มีค่าต่ำกว่าค่าเฝ้าระวังฯ

การแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้ที่นำน้ำเสียมาทิ้งได้ทำการบำบัดน้ำเสียในบ่อดินเมื่อเดือนธันวาคม 2555 และดำเนินการไปแล้วประมาณร้อยละ 50 (35,000 ลูกบาศก์เมตร) น้ำที่บำบัดแล้วถูกส่งตามท่อไปเก็บไว้ในบ่อดินขนาด 35 ไร่ ห่างออกไป 400 เมตร คาดว่าจะบำบัดน้ำเสียแล้วเสร็จทั้งหมดภายในเดือนมกราคม 2556 ซึ่งกรมควบคุมมลพิษจะตรวจสอบน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วก่อนนำไปกักเก็บไว้ในบ่อ ทำให้ปัญหากลิ่นเหม็นบริเวณที่เกิดเหตุลดลงจากเดิมมาก

กรณีลักลอบทิ้งกากของเสียในพื้นที่อื่น ๆ จังหวัดฉะเชิงเทรา

สำหรับกรณีการลักลอบทิ้งกากของเสียในพื้นที่อื่น ๆ ในจังหวัดฉะเชิงเทรานั้น จังหวัดฉะเชิงเทราได้มีหนังสือแจ้งให้เจ้าของที่ดินทำการบำบัดหรือกำจัดและกำหนดระยะเวลาดำเนินการให้แล้วเสร็จหากไม่ดำเนินการ กรมโรงงานอุตสาหกรรมจะเข้ามาดำเนินการโดยเจ้าของที่ดินจะต้องชดใช้ค่าดำเนินการแก่ทางราชการ รวมทั้งหากพบว่ามี การปนเปื้อนออกสู่สิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษจะดำเนินการฟ้องร้องตามมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ดังรายละเอียดในตาราง

สถานที่เกิดเหตุ	ผลการตรวจสอบ	การจัดการน้ำเสีย/ กากของเสีย	หน่วยงาน ที่เข้าดำเนินการ
พื้นที่หมู่ที่ 7 บ้านปากห้วย ต.หนองแห่น อ.พนมสารคาม	พบกากของเสีย เช่น เศษพรมปูพื้นรถยนต์ เศษยาง เศษพลาสติก เศษโลหะ กากตะกอน ลวดทองแดงเผาแล้ว ถังโลหะบรรจุสารเคมี กากตะกอนเคมี ในพื้นที่ ประมาณ 14 ไร่ และมี น้ำปนเปื้อนสารเคมีในบ่อดิน ขนาด 2 ไร่	ให้เจ้าของที่ดินดำเนินการ บำบัดหรือกำจัดภายใน 15 วัน หากไม่ดำเนินการ กรมโรงงานอุตสาหกรรมจะเข้า ดำเนินการ โดยเจ้าของที่ดิน ต้องชดใช้ค่าดำเนินการแก่ ทางราชการ	- กรมโรงงาน อุตสาหกรรม - จังหวัดฉะเชิงเทรา - กรมควบคุมมลพิษ - กรมสอบสวน คดีพิเศษ - องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นใน พื้นที่เกิดเหตุ
พื้นที่หมู่ที่ 9 ต.เกาะขนุน อ.พนมสารคาม	พบกากของเสียในพื้นที่ ประมาณ 100 ไร่ ภายในมี บ่อน้ำขนาดเล็กจำนวนหลายบ่อ มีการนำน้ำเสียมาทิ้งในบ่อดิน ขนาด 300 ตารางวา มีกลิ่นเหม็นค่อนข้างรุนแรง	นำน้ำเสียไปบำบัดที่ บ. ปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด จ.สระบุรี ส่วนที่เหลือกั้นบ่อ ได้ดูดีใส่ถัง แล้วถมดินกลบบ่อ บ. อีโก้เวสต์ จก. รับอาสา เข้ามาบำบัดโดยไม่คิด ค่าใช้จ่าย	
พื้นที่หมู่ที่ 12 ต.เกาะขนุน อ.พนมสารคาม	พบบ่อน้ำขนาดเล็ก จำนวน 5 บ่อ ในพื้นที่ 10 ไร่ ลักษณะน้ำในบ่อมีสีคล้ำ	ให้เจ้าของที่ดินดำเนินการ บำบัดหรือกำจัดภายใน 15 วัน หากไม่ดำเนินการ กรมโรงงาน อุตสาหกรรมจะเข้าดำเนินการ	

สถานที่เกิดเหตุ	ผลการตรวจสอบ	การจัดการน้ำเสีย/ กากของเสีย	หน่วยงาน ที่เข้าดำเนินการ
พื้นที่หมู่ที่ 1 ต.เขาหินซ้อน อ.พนมสารคาม (บ่อ 79)	มีการนำน้ำเสียมาทิ้งใน บ่อลูกรังร้าง ขนาดมากกว่า 50 ไร่	จังหวัดฉะเชิงเทรา แจ้ง กระทรวงอุตสาหกรรม ดำเนินการบำบัด ขณะนี้ อยู่ระหว่างของบประมาณ มาทำการบำบัด	
พื้นที่หมู่ที่ 11 ต.หัวสำโรง อ.แปลงยาว	พบกากของเสียจากโรงงาน เช่น เศษฟองน้ำ พรหมปูพื้นรถยนต์ เศษยาง เศษพลาสติก กองอยู่เป็นจำนวนมาก	เจ้าของที่ดินขนย้าย กากของเสียออกไปหมดแล้ว	
	พบการลักลอบทิ้งน้ำเสียใน บ่อดินขนาด 1 ไร่ ซึ่งมีคันดิน ล้อมรอบ น้ำในบ่อมีสีดำคัลล้า มีกลิ่นเหม็น	จังหวัดฉะเชิงเทราแจ้ง กระทรวงอุตสาหกรรม ดำเนินการบำบัด	
ริมถนนใกล้นิคมฯ เกตเวย์ หมู่ที่ 7 ต.หัวสำโรง อ.แปลงยาว	พบกองกากตะกอนดินสีขาว ปนเหลืองกองอยู่บนดิน	เจ้าของที่ดินจะดำเนินการ ขนย้ายเอง	
พื้นที่หมู่ที่ 9 ต.หัวสำโรง อ.แปลงยาว	มีการลักลอบนำน้ำเสียมาทิ้ง ในบ่อน้ำขนาด 50 ตารางวา ไม่เข้าข่ายเป็นวัตถุอันตราย	จังหวัดฉะเชิงเทรา แจ้ง กระทรวงอุตสาหกรรม ดำเนินการบำบัด	

สืบเนื่องจากเมื่อปี 2552 ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหากากลักลอบทิ้ง และบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย ประกอบด้วย 4 มาตรการที่เกี่ยวข้องกับโรงงานผู้ก่อกำเนิด กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย ผู้ประกอบการขนส่ง โรงงานผู้ประกอบการบำบัดหรือรีไซเคิล และมาตรการ สนับสนุน เช่น ให้เจ้าของที่ดินรับทราบความรับผิดชอบทางกฎหมาย ลักลอบทิ้งกาก การสำรวจและจัดทำบัญชีที่นำ หรือบ่อดินเก่า เป็นต้น กรมควบคุมมลพิษได้ร่วมกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว

- **กรณีเหตุระเบิดโรงงานของบริษัท บีเอสที อีลาสโตเมอร์ส จำกัด (BSTE)**

- นิคมอุตสาหกรรมมาตาพุด จังหวัดระยอง**

จากเหตุระเบิดโรงงานของบริษัท บีเอสที อีลาสโตเมอร์ส จำกัด (BSTE) ซึ่งตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมมาตาพุด จังหวัดระยอง เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2555 ทำให้มีคดียุติธรรม 11 ราย และบาดเจ็บจำนวนมาก กรมควบคุมมลพิษได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ จังหวัดระยอง การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรมโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระยอง ทำการติดตามตรวจสอบเพื่อเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั้งด้านอากาศ น้ำ และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ในบริเวณโดยรอบอย่างต่อเนื่อง โดยทุกพื้นที่ที่มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประชาชน การจัดทำทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการควบคุมการปลดปล่อยสารมลพิษจากแหล่งกำเนิดต่างๆ ในอนาคต การทบทวนแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดระยองด้านสารเคมีและวัตถุอันตราย การเตรียมความพร้อมให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงระบบการเตือนภัย การเข้าระงับเหตุและบรรเทาอุบัติเหตุด้านมลพิษและการฟื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อนจากมลพิษ

- **กรณีเพลิงไหม้โรงกลั่นน้ำมันบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพฯ**

เหตุเพลิงไหม้ภายในโรงกลั่นน้ำมันบางจาก ซอยสุขุมวิท 64 ถนนเลียบทางรถไฟสายเก่า เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2555 ทำให้มีเปลวไฟและกลุ่มควันสีดำลอยฟุ้งกระจายออกจากจุดเกิดเหตุมองเห็นได้จากระยะไกลสร้างความตระหนกแก่ประชาชนที่อยู่ใกล้เคียง กรมควบคุมมลพิษได้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตพระโขนง ส่งเจ้าหน้าที่เข้าร่วมตรวจสอบคุณภาพอากาศบริเวณพื้นที่ใกล้เคียงที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากการลอยผ่านของมลพิษที่อาจเกิดขึ้นจากการเผาไหม้ของน้ำมันและไอระเหยที่เกิดขึ้นจากการรั่วของคลังน้ำมัน อาทิ ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ คาร์บอนมอนนอกไซด์ เบนซีน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยตรวจพบสารเคมีในระดับต่ำแต่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน สำหรับการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณหน้าโรงกลั่น พบว่า มีคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติและไม่พบการปนเปื้อนของน้ำมันจากจุดเกิดเหตุรั่วไหลลงสู่แม่น้ำเช่นกัน

บทสรุปการเรียกร้องค่าเสียหาย ในคดีเรือบรรทุกน้ำตาลล่มที่จังหวัดอ่างทอง

จากเหตุการณ์เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2550 เวลาประมาณ 11.30 น. เรือยู้ 35 ซึ่งบรรทุกน้ำตาลทรายดิบหนัก 650 ตัน จมลงในแม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณตำบลโพสะ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ทำให้น้ำตาลทรายดิบจำนวนดังกล่าวไหลแพร่กระจายออกมาปนเปื้อนกับน้ำในแม่น้ำ และน้ำเสียได้ไหลไปตามแม่น้ำลงใต้ผ่านอำเภอบางปะอิน อำเภอบางบาล อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอบางบาล อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี ทำให้ประชาชนบริเวณที่เกิดเหตุและที่น้ำเสียไหลผ่านไม่สามารถใช้ประโยชน์แม่น้ำได้ตามธรรมชาติและปลาของเกษตรกรที่เพาะเลี้ยงในกระชังและสัตว์น้ำตามธรรมชาติตายเป็นจำนวนมาก

หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องทั้งกรมควบคุมมลพิษ กรมประมง สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 6 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา องค์การบริหารส่วนจังหวัดอยุธยา และองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ต่างร่วมกันช่วยเหลือแก้ไข เยียวยา บำบัด ปัดป้อง ฟื้นฟูแหล่งน้ำเจ้าพระยา พันธุ์สัตว์น้ำและทรัพยากรธรรมชาติในลำน้ำเจ้าพระยา ให้พื้นที่กลับคืนดี สามารถใช้งานได้ตามธรรมชาติ และหลังจากนั้น เมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2551 ทั้ง 6 หน่วยงานได้อาศัยบทบัญญัติของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 96 และมาตรา 97 ดำเนินการฟ้องเรียกค่าเสียหายรวมจำนวน 58,281,110.95 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี จากจำเลยทั้ง 5 ราย อันประกอบด้วยจำเลยที่ 1 ผู้ขับเรือลากจูง จำเลยที่ 2 สร้างเรือหรือนายท้ายผู้ควบคุมเรือยู้ 35 และในฐานะลูกจ้างของจำเลยที่ 3 จำเลยที่ 3 เจ้าของและผู้ให้เช่าเรือยู้ 35 จำเลยที่ 4 ผู้รับจ้างขนน้ำตาลทรายดิบและผู้เช่าเรือยู้ 35 และจำเลยที่ 5 ผู้รับจ้างกู้เรือยู้ 35 แล้วดูน้ำตาลทรายทิ้งลงไปในแม่น้ำเจ้าพระยา

ทั้งนี้ ค่าเสียหายที่เรียกร้องจำนวน 58,281,110.95 บาท ประกอบด้วย ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก ค่าเชื้อเพลิง ค่าแรงงาน โดยเป็นเงินค่าตอบแทนบุคลากรและค่าใช้จ่ายต่างๆ ของเจ้าหน้าที่ในการเดินทางไปปฏิบัติงานในช่วงเวลาดังกล่าวระหว่างกรุงเทพมหานคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง ค่าตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำและน้ำเสีย ค่าจ้างในการหาค่าสัมประสิทธิ์การละลายของน้ำตาลเพื่อหาสาเหตุและเปรียบเทียบถึงกรณีน้ำเสีย ค่าพันธุ์สัตว์น้ำ (คำนวณจากการปล่อยปลาลงในแม่น้ำเจ้าพระยาเพื่อคงไว้ซึ่งทรัพยากรสัตว์น้ำที่ทำให้ระบบนิเวศน์ดำรงอยู่ได้ด้วยตนเองจากแผนงานประจำปี ค่าพันธุ์สัตว์น้ำที่ปล่อยลงแม่น้ำเจ้าพระยาเพื่อฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และค่าใช้จ่ายในการประเมินความเสียหายของทรัพยากร) ค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาและค่าจ้างบริษัทเอกชนบำบัดน้ำเสียเพื่อกำจัดแบคทีเรียที่อยู่ในน้ำ

การหาข้อพิสูจน์ทางวิชาการในชั้นการต่อสู้คดี กรมควบคุมมลพิษ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจในการฟ้องคดีได้นำเสนอให้ศาลเห็นว่า น้ำตาลทรายดิบที่จมลงในน้ำเป็นสาเหตุของน้ำเสียและเป็นต้นเหตุการตายของสัตว์น้ำ จากหลักฐานทางวิชาการดังกล่าว ศาลจังหวัดอ่างทองจึงมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 26 กันยายน 2555 (คดีหมายเลขแดง ที่ 449/2555)

ให้โจทก์เป็นฝ่ายชนะคดี โดยพิพากษาให้จำเลยทั้งห้าร่วมกันชำระเงินค่าเสียหายให้โจทก์ทั้งหมด จำนวน 36,557,742 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินนับแต่วันถัดจากวันฟ้อง

ทั้งนี้ ค่าเสียหายที่ศาลพิพากษาให้ จำนวน 36,557,742 บาท ประกอบด้วย ค่าวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำเสีย ค่าจ้างในการหาค่าสัมประสิทธิ์การละลายของน้ำตาลเพื่อหาสาเหตุและเปรียบเทียบถึงกรณีน้ำเสีย ค่าพันธุ์สัตว์น้ำ เฉพาะที่ปล่อยลงแม่น้ำเจ้าพระยาเพื่อฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือเกษตรกรผู้เลี้ยงปลา และ ค่าจ้างบริษัทเอกชนบำบัดน้ำเสียเพื่อกำจัดแบคทีเรียที่อยู่ในน้ำ

เหตุผลที่ศาลมีคำพิพากษาให้จำเลยชดใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์เพราะศาลได้วิเคราะห์แล้ว ดังนี้

1. จำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 และที่ 4 เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ก่อให้เกิดการรั่วไหลแพร่กระจายและปนเปื้อนของมลพิษ ตามนัยของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 96 ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่ามลพิษเกิดจากเหตุสุดวิสัยหรือการสงครามหรือเกิดจากการกระทำตามคำสั่งของรัฐบาลหรือเจ้าพนักงานของรัฐหรือเกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของผู้ที่ได้รับอันตรายหรือความเสียหายเองหรือของบุคคลอื่น ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงหรือโดยอ้อม ในการรั่วไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษนั้น จึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบได้ จำเลยที่ 1 ถึงที่ 4 จึงมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหาย

2. จำเลยที่ 5 ซึ่งเป็นผู้ทำการกู้เรือโดยการดูดน้ำตาลทรายดิบที่อยู่ภายในเรือยู่ยี่ 35 แล้วถ่ายทิ้งเทน้ำตาลทรายดิบลงไปปนเปื้อนกับน้ำในลำน้ำเจ้าพระยา จำเลยที่ 5 จึงเป็นผู้กระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการทำให้เสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐหรือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตามนัยของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 97 จำเลยจึงมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหาย

อย่างไรก็ตาม โจทก์ทั้ง 6 เห็นว่า ยังมีประเด็นที่ศาลอาจจะรับฟังข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อนจึงพิพากษาให้จำเลยทั้ง 5 ชดใช้ค่าเสียหายไม่เต็มตามฟ้อง กรมควบคุมมลพิษรวมถึงโจทก์ร่วมที่ศาลได้มีคำพิพากษาให้ได้รับการชดใช้ไม่เต็มตามฟ้องได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลจังหวัดอ่างทอง

บทเรียนมลพิษจากสถานการณ์อุทกภัย ปี 2554

และการเตรียมความพร้อมป้องกันปัญหามลพิษหากเกิดสถานการณ์อุทกภัย ปี 2555

อุทกภัยในปี 2554 ถือเป็นสถานการณ์อุทกภัยที่รุนแรงที่สุดของประเทศไทย และเป็นความยากลำบากทั้งของส่วนราชการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการร่วมกันฝ่าฟันในสถานการณ์ดังกล่าว รวมถึงการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นด้วยเนื่องมาจากข้อจำกัดในด้านต่างๆ อาทิเช่น งบประมาณ บุคลากร ยานพาหนะ อุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ ซึ่งจะต้องให้ความสำคัญต่อการให้ความช่วยเหลือทางด้านชีวิตและทรัพย์สินของผู้ประสบอุทกภัยเป็นลำดับแรก ดังนั้น **บทเรียนมลพิษจากสถานการณ์อุทกภัย ปี 2554** บทเรียนที่สำคัญในการจัดการมลพิษในช่วงสถานการณ์อุทกภัย คือ การดำเนินการในเชิงรุก นั่นคือการเน้นไปที่การป้องกันแทนการแก้ไขบรรเทาปัญหาและการวางแผนบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

บทเรียนที่สองซึ่งเป็นผลที่ตามมาอันเนื่องมาจากสถานการณ์อุทกภัย ปี 2554 อีกเหตุการณ์หนึ่ง คือ **การฟ้องร้องดำเนินคดี** จากสมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนร่วมกับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ รวมจำนวน 352 ราย ได้ยื่นฟ้องหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง จำนวน 22 ราย ต่อศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ 401/2554 เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2554 โดยมีอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ 8 และกรมควบคุมมลพิษ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ 18 โดยมีประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวหากรมควบคุมมลพิษ 2 ประเด็นใหญ่ คือ

1. กล่าวหาว่ากรมควบคุมมลพิษละเลยต่อหน้าที่ปล่อยให้หน่วยงานที่กำกับดูแลนิคมอุตสาหกรรม เขตอุตสาหกรรมและสวนอุตสาหกรรม อนุญาตให้ผู้ประกอบการสูบน้ำเสียและน้ำที่ปนเปื้อนสารเคมี กากของเสีย อุตสาหกรรมที่เป็นพิษออกสู่พื้นที่ภายนอก แต่ตามข้อเท็จจริงแล้ว กรมควบคุมมลพิษ มิได้นิ่งนอนใจและละเลยที่จะจัดการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้ประชาชนแต่อย่างใด เพราะกรมควบคุมมลพิษได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกไปปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือและบรรเทาปัญหาน้ำเสียและปัญหาขยะมูลฝอยให้กับประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่เข้าไปในพื้นที่โรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ เพื่อเก็บตัวอย่างน้ำเสียมาวิเคราะห์และตรวจวัดสารพิษจากโรงงานอุตสาหกรรมที่อาจเจือปนในน้ำ ซึ่งหากตรวจสอบพบว่า ค่าตัวอย่างน้ำเสียในพื้นที่ใดเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กฎหมายกำหนด กรมควบคุมมลพิษ ก็จะดำเนินการบำบัดให้น้ำเสียมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และหากตรวจพบสารเคมีปนเปื้อนในพื้นที่ใด ก็จะดำเนินการตรวจวิเคราะห์และจำแนกความเป็นอันตรายของสารเคมี และรวบรวมสารเคมีที่พบเจอไว้ในสถานที่ปลอดภัย

2. กล่าวหาว่ากรมควบคุมมลพิษละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมายหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าส่งผลกระทบต่อสัตว์น้ำตามธรรมชาติ ซึ่งข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบของกรมควบคุมมลพิษ ไม่ปรากฏว่าคุณภาพน้ำผิวดินและคุณภาพน้ำทะเลมีค่าเกินกว่ามาตรฐานแต่อย่างใด

ขณะนี้ ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งให้แยกคดีดังกล่าวออกเป็นรายบุคคล มีจำนวนทั้งสิ้น 352 คดี ซึ่ง กรมควบคุมมลพิษได้จัดทำคำให้การส่งให้พนักงานอัยการเพื่อยื่นคำให้การแก้คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีแต่ละรายแล้ว

การเตรียมความพร้อมในการป้องกันปัญหามลพิษหากเกิดสถานการณ์อุทกภัย ปี 2555 จึงเป็น สิ่งที่กรมควบคุมมลพิษได้นำผลการดำเนินงานในช่วงสถานการณ์อุทกภัยที่ผ่านมาและทบทวน พร้อมประชุมหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 26 หน่วยงาน จัดทำเป็น “แผนการป้องกันและลดมลพิษกรณีอุทกภัย” โดยยึดหลักการภายใต้หลัก 2P2R ประกอบด้วย การเตรียมความพร้อม (Preparation) การเผชิญเหตุที่ดี (Response) การฟื้นฟู (Recovery) และการป้องกันที่ยั่งยืน (Prevention) แผนฉบับนี้ได้จัดส่งให้กับทุกจังหวัด กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปดำเนินการหากเกิดสถานการณ์อุทกภัยในปี 2555

นอกจากนี้ กรมควบคุมมลพิษยังได้ทบทวน “แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยในสภาวะอุทกภัย” และจัดทำเป็นคู่มือเพื่อเป็นข้อมูลและองค์ความรู้ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะครอบคลุมตั้งแต่การเตรียมการในช่วงก่อนเกิดอุทกภัย การปฏิบัติในขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุเมื่อน้ำลดลง และยังได้จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สามารถดำเนินงานตามขั้นตอนและวิธีการในคู่มือฯ ได้อย่างถูกต้อง

หากเกิดสถานการณ์อุทกภัย กรมควบคุมมลพิษ มีหน่วยปฏิบัติการบรรเทาปัญหา น้ำเสีย ขยะมูลฝอย และตรวจสอบคุณภาพน้ำในพื้นที่ประสบอุทกภัย และหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉินด้านสารเคมี พร้อมทำงานได้โดยทันที รวมถึงระบบการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในส่วนกลางและในพื้นที่

กรอบการเจรจาของประเทศไทย

ในการพัฒนามาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศด้านการจัดการสารปรอท

กรมควบคุมมลพิษได้จัดทำกรอบการเจรจาสำหรับคณะกรรมการเจรจาระหว่างรัฐบาลในการพัฒนา
มาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศด้านการจัดการสารปรอท โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อ
วันที่ 5 มิถุนายน 2555 และรัฐสภาในการประชุม ครั้งที่ 1 (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2555 มีสาระ
สำคัญหลัก ดังนี้

1. สนับสนุนให้กระบวนการเจรจาสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของ (ร่าง) มาตรการทางกฎหมายระหว่าง
ประเทศด้านการจัดการสารปรอทที่กำหนดขึ้น และบรรลุข้อตกลงที่มีผลผูกพันทางกฎหมาย (Legally-binding
agreement) เพื่อยกระดับการดำเนินการในการปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากการ
ปลดปล่อยสารปรอท

2. ให้กระบวนการเจรจามีการคำนึงถึงความยืดหยุ่น มาตรการชั่วคราว ศักยภาพ ชีตความสามารถ
สถานการณ์และความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่มีการเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจในการใช้และ
การจัดการสารปรอท

3. มีการคำนึงถึงหลักการความรับผิดชอบร่วมกันในระดับที่แตกต่างตามศักยภาพของแต่ละประเทศ
(Common but Differentiated Responsibilities and Respective Capabilities)

4. สนับสนุนความร่วมมือในการพัฒนาข้อตกลงร่วมกับอนุสัญญา สนธิสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างประเทศ
ที่ประเทศไทยเป็นภาคีและข้อตกลงที่สอดคล้องกับศักยภาพและขีดความสามารถของประเทศ

5. ประเทศพัฒนาแล้วควรสนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่มีการเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจ
ในด้านต่างๆ อาทิ การเงิน การถ่ายทอดองค์ความรู้ การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถด้านเทคโนโลยี
และการเสริมสร้างสมรรถนะของบุคลากรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศ
ที่มีการเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจสามารถดำเนินการในการลดการใช้และการปลดปล่อยสารปรอทที่เหมาะสม
โดยอยู่บนพื้นฐานความสามารถและสถานการณ์ของแต่ละประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนามาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศด้านการจัดการสารปรอทดังกล่าว จะส่งผลดีที่ทำให้มี
การควบคุม ลด หรือเลิกการใช้และการปลดปล่อยสารปรอทสู่สิ่งแวดล้อมภายในเวลาที่กำหนด เป็นการลด
ความเสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

การจัดทำประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อม ของประเทศไทย

โดยที่ประเทศไทยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นจำนวนมากและอยู่ในความรับผิดชอบของหลายส่วนราชการ ทำให้การเข้าถึงกฎหมายของประชาชน การบังคับใช้กฎหมาย และการประสานงานเพื่อบังคับใช้กฎหมายในระหว่างส่วนราชการเป็นไปด้วยความยากลำบาก

กรมควบคุมมลพิษจึงมีแนวคิดที่จะศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการยกร่างประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยโดยมอบหมายให้มูลนิธิศูนย์กฎหมายสิ่งแวดล้อมประเทศไทยดำเนินการภายใต้ “โครงการรวบรวมบทบัญญัติกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อจัดทำประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อม” โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อกำหนดหลักการ สาระสำคัญ และยกร่างเค้าโครงของประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย พร้อมทั้งพิจารณาความเหมาะสมในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตามประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย มีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนการกระทำผิด ตลอดจนกำหนดหลักการในการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดความชัดเจน

ผลจากการดำเนินงานของการจัดทำประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อม ได้แก่

1) สำรวจ และรวบรวมรายชื่อกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งสรุปสาระสำคัญของกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม ความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงในกฎหมายแต่ละฉบับ และระบุส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบหรือรักษาการตามกฎหมายนั้นๆ

2) นำบทบัญญัติกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมดังกล่าวมาเรียบเรียงเป็นหมวดหมู่ พร้อมคำอธิบายหลักการหรือเหตุผล

3) กำหนดหลักการ สาระสำคัญและยกร่างเค้าโครงของประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยรวมทั้งวิเคราะห์หลักการพัฒนากฎหมาย เพื่อปิดช่องว่างทางกฎหมาย การรวบรวมปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและบทลงโทษ โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบกับกรจัดทำประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศฝรั่งเศส ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศเยอรมนี

4) จัดประชุมสัมมนารับฟังความคิดเห็นจากส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและสำรวจความคิดเห็นของประชาชน ผู้มีส่วนได้เสีย หรือได้รับผลกระทบจากการยกร่างประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อม ซึ่งผลการประชุมสัมมนาดังกล่าวฯ พบว่า สนับสนุนให้มีการจัดทำประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมมากถึง ร้อยละ 96 โดยเห็นว่าควรศึกษาค้นคว้าวิธีการจัดทำประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ประเทศเยอรมนี และประเทศสหรัฐอเมริกา ประกอบกับศึกษาบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยทั้งหมดที่สมควรนำมารวบรวมเพื่อบูรณาการในการจัดทำเป็นประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย

บทสรุปข้อเสนอแนะ ได้แก่ เสนอให้จัดทำประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมในรูปแบบของประเทศฝรั่งเศส โดยมีลักษณะเป็นการนำบทบัญญัติของกฎหมายทั้งหมดที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่จัดทำประมวลกฎหมายมา รวบรวมและเรียบเรียงไว้ตามเนื้อหาของเรื่อง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงให้บทบัญญัติ ที่นำมารวบรวมมีความสอดคล้องกันหรือเพื่อจัดลำดับศักดิ์ของบทบัญญัติส่วนต่างๆ ให้ถูกต้อง โดยร่างเค้าโครง ประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยจะรวบรวมเฉพาะกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติเท่านั้น และ ไม่นำกฎหมายลำดับรองมารวบรวมไว้ด้วย แม้ทิศทางหรือแนวทางรวบรวมกฎหมายเพื่อจัดทำประมวลกฎหมาย สิ่งแวดล้อมของประเทศไทยตามรูปแบบฝรั่งเศส โดยการจัดระบบหมวดหมู่กฎหมายที่มีผลบังคับใช้อยู่ มาเป็นต้นแบบ แต่ขบวนการและขั้นตอนการร่างประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรมจริง ยังมีความจำเป็นต้องศึกษาวิจัยเพิ่มเติมถึงบริบทของประเทศไทยในด้านต่างๆ ที่อยู่นอกขอบเขตงานการศึกษา ในโครงการฯ นี้อีกพอสมควร

คณะผู้วิจัย ได้เสนอให้จัดทำประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมโดยประยุกต์จากวิธีการจัดทำประมวลกฎหมาย สิ่งแวดล้อมของฝรั่งเศส โดยรวบรวมบทบัญญัติแห่งกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ และมี เนื้อหาเกี่ยวข้องกับควบคุมมลพิษเข้าไว้ด้วยกัน และแบ่งหมวดหมู่ตามเค้าโครงที่คณะผู้วิจัยนำเสนอ เพื่อยกร่างเป็นประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมต่อไป

การสร้างความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

ตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษและบังคับการตามกฎหมาย

สืบเนื่องจากนโยบายรัฐบาลที่ได้ประกาศยุทธศาสตร์ในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน กรมควบคุมมลพิษ ในฐานะส่วนราชการได้ดำเนินการเพื่อสร้างความปลอดภัยในการปฏิบัติราชการ โดยได้คัดเลือกงาน “**ตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษและบังคับการตามกฎหมาย**” ซึ่งมีกระบวนการงานที่อาจมีความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน เป็นงานที่มีผลกระทบในวงกว้างต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และก่อให้เกิดส่วนได้ส่วนเสียต่อประชาชนสูง เพื่อนำมาวิเคราะห์ปัจจัยหรือโอกาสที่อาจนำมาซึ่งปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และกำหนดแนวทางในการสร้างความปลอดภัยและป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการงานดังกล่าว โดยมีแนวทางดังนี้

1. มีการจัดทำคู่มือปฏิบัติงานโดยมีหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่ชัดเจนและตรวจสอบได้ในทุกขั้นตอน เพื่อลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ให้น้อยที่สุด
2. สร้างกระบวนการเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โดยใช้ไปรษณียบัตรสอบถามความคิดเห็นเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
3. รณรงค์ สร้างจิตสำนึก ส่งเสริมจริยธรรม ศีลธรรม และจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
4. ประชาสัมพันธ์ช่องทางการแจ้งเบาะแสการทุจริตให้ประชาชนรับทราบ
5. พัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหาร เพื่อช่วยในการติดตามกำกับ และดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อย่างใกล้ชิด
6. มีการประเมินผลสำเร็จของการดำเนินการและเผยแพร่ให้สาธารณชนทราบ โดยครั้งแรกคาดว่าจะเป็นที่เดือนเมษายน 2556

ช่องทางการแจ้งเบาะแสการทุจริต หากผู้ใดพบเห็นเบาะแสการทุจริตของเจ้าหน้าที่กรมฯ สามารถแจ้งได้ที่

แจ้งโดยตรงที่

- ☞ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
- ☞ ศูนย์บริการประชาชน กรมควบคุมมลพิษ (อยู่ที่ห้องสมุด ชั้น 1 อาคารกรมควบคุมมลพิษ)
- ☞ ศูนย์บริการร่วมกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ชั้น 1)

โทรศัพท์/ จดหมาย

- ☞ สายด่วนร้องทุกข์ โทร 1650 กด 2 หรือโทรศัพท์ 0 2298 2222
- ☞ ศูนย์บริการประชาชน กรมควบคุมมลพิษ โทรศัพท์ 0 2298 2024 โทรสาร 0 2298 2002
- ☞ ศูนย์บริการร่วมกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โทรศัพท์ 0 2265 6223 - 27 โทรสาร 0 2265 6222
- ☞ ตู้ ปณ. 33 สามเสนใน กรุงเทพฯ 10400
- ☞ จดหมาย/ไปรษณียบัตรถึงอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
92 ซ.พหลโยธิน 7 ถ.พหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400 หรือ
โทรศัพท์ 0 2298 2022, 0 2298 2121

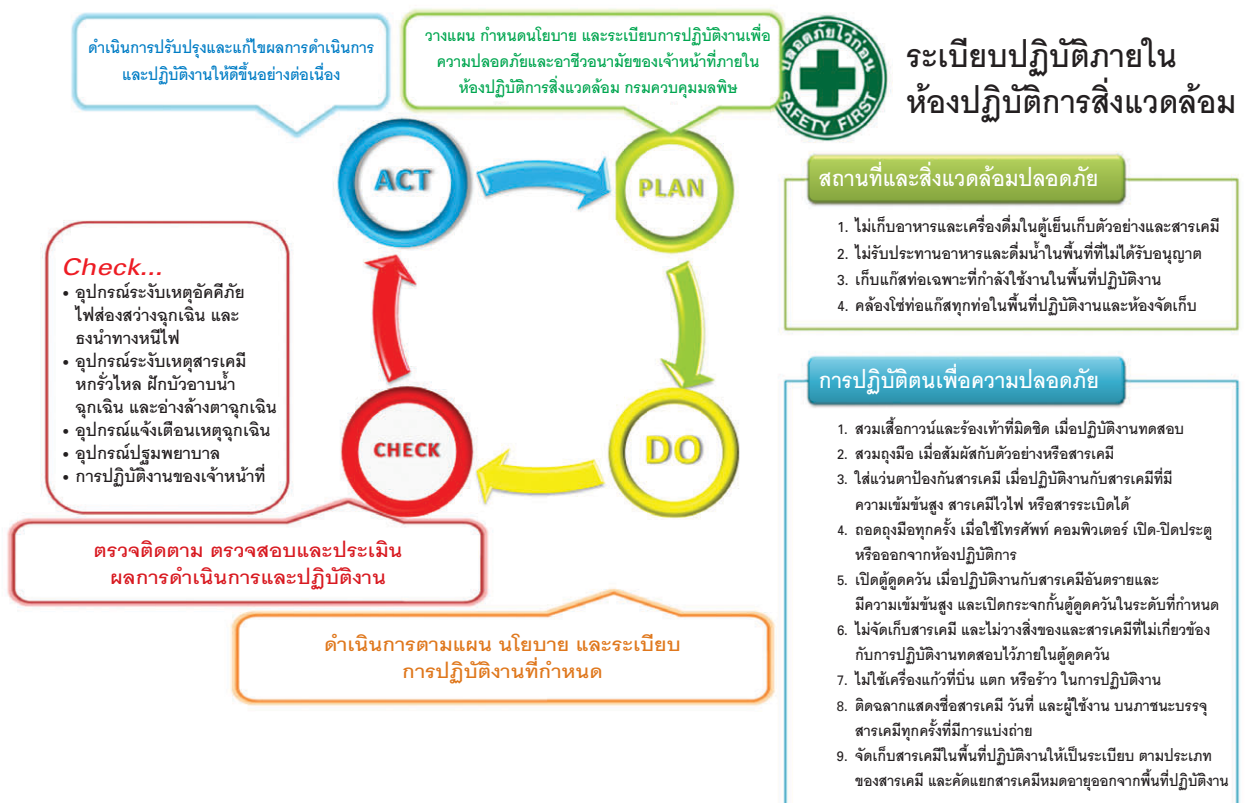

อินเทอร์เน็ต (Internet)

- ☞ กรมควบคุมมลพิษ www.pcd.go.th E-mail: e-petition@pcd.go.th
- ☞ ศูนย์บริการร่วมกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม E-mail: servicelinkcenter@mnre.go.th

ความปลอดภัย ของเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ

บุคลากรของห้องปฏิบัติการสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ ได้ทำหน้าที่ในการวิเคราะห์ตัวอย่างสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ในการประเมินสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม สถานการณ์มลพิษ และการบังคับใช้กฎหมายของประเทศ กรมควบคุมมลพิษจึงให้ความสำคัญอย่างสูงกับความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน โดยห้องปฏิบัติการสิ่งแวดล้อมจะต้องดำเนินงานด้านความปลอดภัยภายในห้องปฏิบัติการที่สอดคล้องตามมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 และควบคุมการบริหารงานตามวงจร PDCA (Plan-Do-Check-Act) ตั้งแต่การวางแผน กำหนดนโยบาย ระเบียบการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของเจ้าหน้าที่ การตรวจติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ตรวจสอบอุปกรณ์รับเหตุอัคคีภัย อุปกรณ์รับเหตุสารเคมีหกรั่วไหลและอุปกรณ์แจ้งเตือนเหตุฉุกเฉินอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเตรียมความพร้อมกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทั้งอัคคีภัยและสารเคมีหกรั่วไหล

แผนภูมิ PDCA ของการดำเนินการจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัยภายในห้องปฏิบัติการ

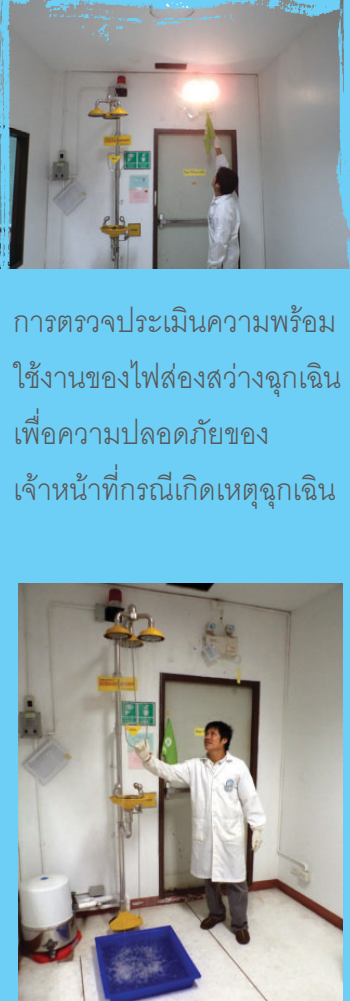
ภาพการตรวจประเมินความปลอดภัยในการทำงานของเจ้าหน้าที่ในห้องปฏิบัติการ

การใช้ตู้ดูดไอสารเคมี (Hood) อย่างถูกวิธี เปิดหน้าต่าง Hood ไม่กว้างจนเกินไป และจัดวางของให้เป็นระเบียบเพื่อป้องกันการปฏิบัติงาน

ตรวจสอบการจัดวางท่อแก๊สภายในห้องปฏิบัติการมีการใช้โซ่คล้องถังเพื่อป้องกันการล้มกระแทกของท่อแก๊ส

การตรวจประเมินความพร้อมใช้งานของไฟส่องสว่างฉุกเฉิน เพื่อความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่กรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน

การตรวจประเมินความพร้อมใช้งานของ Emergency shower และ Eyewash (อ่างล้างตา)

แว่นตาป้องกันสารเคมีที่ทนต่อกรด ด่าง และสารตัวทำละลาย

หน้ากากป้องกันฝุ่น แก๊ส ไอระเหยจากสารเคมี

เสื้อกาวน์

ถุงมือ

รองเท้า Safety

◀ การใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล (Personal protective equipment, PPE)

สถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำอัตโนมัติ

สถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำอัตโนมัติ คือ ระบบที่ใช้ในการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำต่างๆ เนื่องจากทำงานแบบอัตโนมัติทุกครึ่งชั่วโมงหรือตามระยะเวลาที่กำหนด ทำให้ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงกับค่าปัจจุบัน (near real-time) และยังมีระบบสำหรับแจ้งเตือนกรณีที่คุณภาพน้ำเริ่มมีแนวโน้มที่อาจจะทำให้เกิดผลกระทบต่อสัตว์น้ำหรือเกิดผลกระทบต่อการใช้งานของประชาชน สามารถเรียกดูข้อมูลผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำจากสถานีต่างๆ ได้จากเว็บไซต์กรมควบคุมมลพิษ (www.pcd.go.th) และเว็บไซต์ระบบสารสนเทศคุณภาพน้ำจากสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำ (www.wqmonline.com)

ในปี 2555 กรมควบคุมมลพิษได้ขยายพื้นที่ติดตั้งสถานีเพิ่มขึ้นอีกจำนวน 10 สถานี ในแม่น้ำปิง วัง ยม น่าน กว๊านพะเยา เจ้าพระยา ล้าตะคอง ชี และปราจีนบุรี ทำให้ปัจจุบันกรมควบคุมมลพิษมีสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำอัตโนมัติ อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำสำคัญทั่วประเทศ จำนวน 76 สถานี ครอบคลุมแหล่งน้ำจำนวน 25 แหล่งน้ำ เป็นสถานีที่ติดตั้งโดยกรมควบคุมมลพิษ จำนวน 49 สถานี และสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค จำนวน 27 สถานี ดังนี้

- ภาคเหนือ ได้แก่ แม่น้ำปิง วัง ยม น่าน กว๊านพะเยา
- ภาคกลาง ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยา ป่าสัก น้อย ท่าจีน แม็กลอง นครนายก คลองดำเนินสะดวก คลองประดู่
- ภาคตะวันออก ได้แก่ แม่น้ำปราจีนบุรี บางปะกง คลองตากวน
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ แม่น้ำพอง ชี มูล เลย ลำปาว
- ภาคใต้ ได้แก่ ตาปี ตรัง ทะเลสาบสงขลา

ระบบศูนย์กลางแลกเปลี่ยนข้อมูลสิ่งแวดล้อม (Environmental Data Exchange : EDX)

“EDX” เป็นระบบศูนย์กลางแลกเปลี่ยนข้อมูลสิ่งแวดล้อม (Environmental Data Exchange) ที่กรมควบคุมมลพิษพัฒนาขึ้น โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศและภูมิสารสนเทศมาประยุกต์ใช้กับข้อมูลด้านมลพิษและคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการวางแผน การตัดสินใจ การนำเสนอข้อมูล และการปฏิบัติงานในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษของประเทศ

จุดเด่นของระบบที่เรียกได้ว่าเป็นมิติใหม่ของ “ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม” คือการจัดเก็บและเชื่อมโยงข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษและข้อมูลคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในรูปแบบของระบบฐานข้อมูลส่วนกลางที่มีมาตรฐานในลักษณะคลังข้อมูล (Data Warehouse) อุปมาเหมือนการผลิตสิ่งของ ที่เตรียมวัตถุดิบโดยแยกขนาด ประเภท ลำดับขั้นตอนผลิตไว้พร้อม เมื่อมีคำสั่งก็พร้อมประกอบเป็นชิ้นงานได้ การมีคลังข้อมูลจะทำให้การเรียกใช้ข้อมูลมีความสะดวกรวดเร็ว ทำการวิเคราะห์ได้หลากหลายรูปแบบ และยังสามารถเอาข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษ ข้อมูลคุณภาพสิ่งแวดล้อม และข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์จากการวิเคราะห์ต่างๆ นำเสนอในรูปแบบที่ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ที่เรียกว่า Interactive Map ผู้ใช้สามารถเรียกดูข้อมูลที่ต้องการได้อย่างรวดเร็วเพียงสั่งการด้วยอุปกรณ์ลงบนภาพแผนที่ ก็จะสามารถเคลื่อนตำแหน่ง ย่อขยาย หรือแสดงรายละเอียดข้อมูลที่มีอยู่ตรงตำแหน่งนั้นได้ทันที

เครื่องมือภายใต้ระบบ EDX สำหรับผู้ใช้งาน ประกอบด้วย

1. ระบบบันทึกข้อมูลสิ่งแวดล้อม

ใช้สำหรับจัดการข้อมูลตั้งแต่การจัดเก็บ นำเข้าและแก้ไขรายละเอียดข้อมูลของแหล่งกำเนิดมลพิษ สามารถแสดงรายงานสรุปข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษทั้งในรูปแบบของตาราง กราฟ และค้นหาข้อมูลด้วยเงื่อนไขต่างๆ รวมถึงส่งออกข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ต่อยอดในรูปแบบอื่นๆ

2. ระบบติดตามข้อมูลสิ่งแวดล้อม

ใช้เป็นเครื่องมือรวบรวม จัดเก็บ และเชื่อมโยงข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษและคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง เพื่อการประมวลผลข้อมูลด้านมลพิษและคุณภาพสิ่งแวดล้อมร่วมกัน ได้แก่ ด้านน้ำ อากาศ เสียง กากของเสีย สารอันตราย เรื่องร้องเรียนด้านมลพิษ ข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษที่ได้จากการสำรวจ และนำเสนอรายงานสรุปในลักษณะของ Dashboard

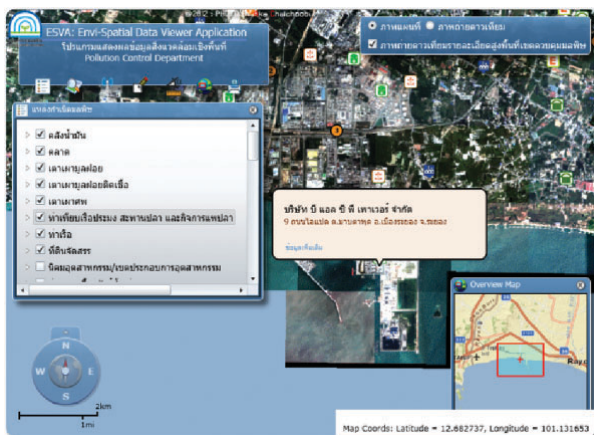
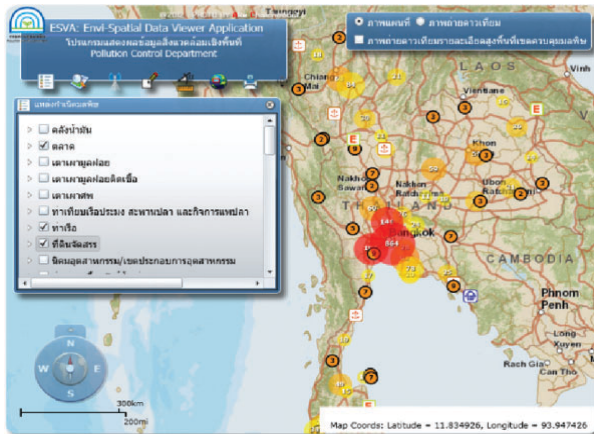
3. ระบบแสดงผลข้อมูลสิ่งแวดล้อมเชิงพื้นที่

ใช้สำหรับการเผยแพร่ข้อมูลสิ่งแวดล้อมในลักษณะ Interactive Map ผ่านโปรแกรมที่ใช้แสดงผลข้อมูลเว็บบนระบบอินเทอร์เน็ตสามารถสืบค้นข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษตามเงื่อนไขโดยแสดงผลข้อมูลแผนที่แหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละประเภท หรือแสดงผลข้อมูลการตรวจวัดมลพิษต่างๆ เช่น คุณภาพน้ำ คุณภาพอากาศ ระดับเสียง จากสถานีตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรืออาจเป็นข้อมูลอื่นที่สนใจ อาทิ สารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) เป็นต้น

เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นทั้ง 3 ระบบ มีการเชื่อมโยงและใช้ข้อมูลจากระบบคลังข้อมูล (Data Warehouse) เดียวกัน จึงสะดวกรวดเร็วในการจัดการข้อมูลได้อย่างเป็นเอกภาพ และในการพัฒนาระบบได้มีการเตรียมความพร้อมที่จะรองรับการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานอื่น เพื่อการให้ประโยชน์ในระยะยาว ดังนี้

- การออกแบบโครงสร้างของระบบภูมิสารสนเทศ ตามมาตรฐาน ISO 19115 พร้อมรองรับข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งจากหน่วยงานภายในและภายนอก
- มีเครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง (Ad hoc) เพื่อให้สามารถตอบปัญหาต่างๆ ที่อาจมีขึ้นในอนาคต
- มีระบบคลังข้อมูลส่วนกลาง (Geo-Spatial Data Warehouse) ซึ่งมีระบบบริหารจัดการข้อมูลเชิงสัมพันธ์ (Relational Database Management System: RDBMS) และพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ในลักษณะของเว็บเพจ เพื่อให้มีความสะดวกในการนำเข้า ปรับปรุง แก้ไขข้อมูลในระยะยาวและสามารถเชื่อมโยงฐานข้อมูลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวอย่างแผนที่ดิจิทัลที่สร้างขึ้นของระบบ EDX

ศูนย์ข้อมูลประสานงาน การบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานเพื่อบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550 ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการว่าด้วยการประสานงานเพื่อบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม หรือที่เรียกกันโดยย่อว่า “กป.วล.” โดยมีอำนาจหน้าที่ในการประสานงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อแก้ไขเรื่องร้องทุกข์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เฝ้าระวังการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม สนับสนุนให้ข้อเสนอแนะ พิจารณาและกำหนดมาตรการเพื่อให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและคำพิพากษาของศาลที่เกี่ยวข้องกับคดีสิ่งแวดล้อม รวมถึงให้การสนับสนุนการประเมินความเสียหายเพื่อกำหนดมูลค่าความเสียหาย และกำหนดให้มีศูนย์ข้อมูลเป็นหน่วยงานภายในกรมควบคุมมลพิษ เพื่อทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการว่าด้วยการประสานงานเพื่อบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

กรมควบคุมมลพิษได้ตั้งหน่วยงานภายในชื่อว่า **“ศูนย์ข้อมูลประสานงานการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม”** โดยมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้

1. รับผิดชอบในงานธุรการ งานวิชาการ งานการประชุม และงานเลขานุการของ กป.วล. คณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน
2. รวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการร้องทุกข์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมจากหน่วยงานของรัฐ องค์กร เอกชน ประชาชน หรือสื่อมวลชนแขนงต่างๆ
3. วิเคราะห์และประเมินผลการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องทุกข์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
4. ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนเพื่อรวบรวมและให้บริการข้อมูลทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการร้องทุกข์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
5. ติดตาม เฝ้าระวัง การปฏิบัติการของหน่วยงานของรัฐที่ได้แจ้งหรือรายงานต่อศูนย์ข้อมูลตามระเบียบนี้ แล้วรายงาน กป.วล. เพื่อทราบหรือพิจารณาต่อไป
6. ติดตาม เฝ้าระวังการปฏิบัติการของหน่วยงานของรัฐที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยหรือคำสั่งที่ได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามระเบียบนี้ แล้วรายงาน กป.วล. เพื่อทราบหรือพิจารณาต่อไป
7. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลประสานงานการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมจะเกิดประโยชน์ทั้งต่อหน่วยงานภาครัฐและประชาชน คือ หน่วยงานภาครัฐสามารถดำเนินการทางกฎหมายกับผู้กระทำผิดได้อย่างถูกต้องและมีการประสานงานร่วมกันกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการละเมิดกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม หรือได้รับความเดือดร้อนจากเหตุการณ์ต่างๆ จะได้รับการแก้ไขปัญหา เยียวยาความเสียหาย โดยการดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ก่อมลพิษอย่างเคร่งครัดตามบทบัญญัติของกฎหมายทั้งในส่วนของคดีแพ่ง คดีอาญา และคดีปกครอง

ศูนย์บริการประชาชน กรมควบคุมมลพิษ

ศูนย์บริการประชาชนได้จัดเตรียมข้อมูลข่าวสารสำหรับให้บริการภายในศูนย์บริการประชาชน อาทิ เอกสารประกวดราคา การจัดซื้อจัดจ้าง แผนงาน โครงการ งบประมาณรายจ่ายประจำปีของกรมควบคุมมลพิษ ข้อมูลข่าวสารวิชาการด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม งานวิจัย รายงานสถานการณ์มลพิษ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ วารสาร จดหมายข่าว นิทรรศการ ฯลฯ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน โดยมีรายการและจำนวนที่ให้บริการในปี 2555 ดังนี้

1. ให้บริการเอกสารเผยแพร่แก่ประชาชนผู้ขอรับบริการ	จำนวน	84	ราย
2. ให้บริการยืมหนังสือ ตำรา เพื่อถ่ายสำเนาเอกสาร	จำนวน	93	ราย
3. ให้บริการยืมและคืนหนังสือภายในศูนย์บริการฯ	จำนวน	857	ราย
4. ให้บริการ พรบ. ข้อมูลข่าวสารฯ	จำนวน	93	ราย
5. ให้บริการสมัครสมาชิกศูนย์บริการฯ	จำนวน	41	ราย
6. บริการเผยแพร่ข่าวสารผ่านเว็บไซต์กรมควบคุมมลพิษ ข่าวตัดสิ่งแวดล้อมรายวัน	จำนวน	2,677	เรื่อง

นอกจากนี้กรมควบคุมมลพิษได้เปิดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านช่องทางต่างๆ ได้แก่ ที่ศูนย์บริการประชาชน เว็บไซต์กรมควบคุมมลพิษ www.pcd.go.th และอีเมล e-petition@pcd.go.th เพื่อจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน สร้างสังคมการมีส่วนร่วมและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชน

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค กำลังสำคัญของกรมควบคุมมลพิษ

บันทึกข้อตกลงระหว่างสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับกรมควบคุมมลพิษ เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2555 ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มอบอำนาจให้ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้บังคับบัญชาของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 1 - 16

การให้สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคมาอยู่ในการกำกับดูแลของกรมควบคุมมลพิษในครั้งนี้ สะท้อนให้เห็นว่ากระทรวงฯ ได้ให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการมลพิษ เพราะจะทำให้เกิดความเชื่อมโยงภารกิจด้านการจัดการมลพิษจากส่วนกลางมาสู่ระดับพื้นที่ได้อย่างรวดเร็ว ด้วยอัตรากำลังที่จะมีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 500 คน ขณะนี้ กรมควบคุมมลพิษและสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติงานที่จะดำเนินการร่วมกันเรียบร้อยแล้ว ทั้งการจัดการคุณภาพน้ำและน้ำเสีย การจัดการคุณภาพอากาศและเสียง การจัดการกากของเสียและสารอันตราย การติดตามตรวจสอบเพื่อบังคับการตามกฎหมาย การจัดการเรื่องร้องเรียนและอุบัติเหตุต่างๆ เป็นต้น

ในระยะต่อไปจะมีการเสนอต่อ สำนักงาน ก.พ.ร. ในการปรับบทบาทภารกิจและการรับโอนสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค จากสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มาสังกัดกรมควบคุมมลพิษอย่างเป็นทางการภายใต้กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการต่อไป

การดำเนินการดังกล่าวนับว่าเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพเชิงบูรณาการระดับหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมในการบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเสริมสร้างความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่องให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาจากภาวะมลพิษได้ทันต่อเหตุการณ์และเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ซึ่งจะเห็นได้จากปัญหาภาวะมลพิษที่แพร่กระจายในหลายพื้นที่ทั่วประเทศ หรือเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษที่เกิดขึ้นมากกว่า 8,000 เรื่องต่อปี

กฎหมายและแผนแม่บทหลักในการจัดการมลพิษ ที่ออกในปี พ.ศ. 2555

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	วันที่ประกาศ	เล่ม/ตอน
กฎหมายเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศและเสียง			
1	ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐานก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในบรรยากาศ โดยทั่วไป	11 มิถุนายน 2555	เล่ม 129 ตอนพิเศษ 92 ง
กฎหมายเกี่ยวกับมลพิษทางน้ำ			
2	กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการ เก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดและ รายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. 2555	4 พฤษภาคม 2555	เล่ม 129 ตอนที่ 39 ก
3	ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้การเลี้ยงสุกรเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำ สาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม	28 มิถุนายน 2555	เล่ม 129 ตอนพิเศษ 102 ง
กฎหมายเกี่ยวกับของเสียและสารอันตราย			
4	ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดอัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยของ เทศบาลเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม เทศบาลเมืองบ้านพรุ จังหวัดสงขลา เทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี เทศบาลตำบลบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา เทศบาลเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร เทศบาลเมืองเบตง จังหวัดยะลา เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี	23 กรกฎาคม 2555	เล่ม 129 ตอนพิเศษ 117 ง
กฎหมายเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่พนักงานควบคุมมลพิษและพนักงานเจ้าหน้าที่			
	-		
แผนแม่บท			
5	แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. 2555 - 2559	คณะรัฐมนตรีเห็นชอบ วันที่ 20 มีนาคม 2555	
6	แผนยุทธศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2555 - 2559 (กระทรวงสาธารณสุขร่วมกับ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	คณะรัฐมนตรีเห็นชอบ วันที่ 20 พฤษภาคม 2555	

ที่มา : ลำดับที่ 1 - 4 ราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/RKJ/index/index.htm>

หนังสือ/คู่มือ/วารสาร

ที่จัดพิมพ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555

1 แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. 2555 - 2559

เพื่อกำหนดกรอบและทิศทางในการจัดการมลพิษของประเทศไทย
ใน 4 ปีข้างหน้า (ปี 2555 - 2559)

2 หนังสือ เนื่องในโอกาสครบรอบ 20 ปี กรมควบคุมมลพิษ

ประมวลเรื่องราวและการดำเนินงานของกรมควบคุมมลพิษ
บนเส้นทางสิ่งแวดล้อมตลอด 20 ปี

3 หนังสือ รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี 2554 (ฉบับภาษาไทย) และ Thailand State of Pollution Report 2011 (ฉบับภาษาอังกฤษ)

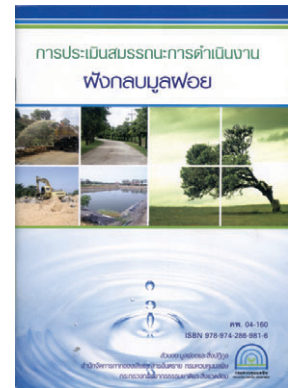
นำเสนอข้อมูลสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี 2554
เหตุการณ์สำคัญในรอบปี และแนวทางการบริหารจัดการ
เสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษและคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
และเผยแพร่ต่อสาธารณชนทราบ

4 หนังสือ โครงการชายหาดสะอาด

รายงานผลการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาด และเผยแพร่ชายหาด
ท่องเที่ยวของประเทศให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจให้ร่วมดูแล
และรักษาให้คงอยู่ตลอดไป

- 5 หนังสือ การประเมินสมรรถนะการพักกลบขยะมูลฝอย
 เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นเจ้าของสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย
 ทราบถึงรูปแบบการกำจัดขยะมูลฝอยของตนเอง

- 6 คู่มือ แผนกักรัพยากรและการใช้ประโยชน์ที่ดินชายฝั่ง
 บริเวณอ่าวไทยตอนบน
 การพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านภูมิศาสตร์เพื่อให้ทราบว่าพื้นที่ชายฝั่ง
 บริเวณอ่าวไทยตอนบน มีการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างไร สำหรับใช้เป็น
 ข้อมูลในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่ง

- 7 คู่มือ รวบรวมกฎหมาย พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ
 สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข
 พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535
 พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535
 เป็นการรวมกฎหมายระดับพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องในการควบคุม
 มลพิษ

- 8 คู่มือ การจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 พ.ศ. 2555
 นำเสนอแนวปฏิบัติในการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับ
 สิ่งแวดล้อมสำหรับผู้เกี่ยวข้องในการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการภาครัฐ

9 คู่มือ การวิเคราะห์และการจัดลำดับความสำคัญประเด็นการสื่อสารข้อมูล ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ วิธีการ ช่องทาง รูปแบบและการใช้สื่อ

นำเสนอวิธีการวิเคราะห์และการจัดลำดับความสำคัญประเด็น ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และวิธีการ ช่องทาง และการใช้สื่อที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อที่จะให้การสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพ

10 คู่มือ การพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครสื่อสารความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ

นำเสนอแนวทางในการพัฒนาอาสาสมัครในชุมชนหรือในพื้นที่ ให้เป็นผู้สื่อสารความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

11 คู่มือประชาชนเพื่อการแยกขยะอันตรายจากชุมชน

นำเสนอความหมายและความเป็นอันตรายของขยะอันตราย รวมทั้งแนวทางในการจัดการขยะอันตรายจากชุมชน

12 คู่มือ อันตรายจากซากโทรศัพท์มือถือ-แบตเตอรี่ และแนวทางการจัดการในประเทศ

นำเสนอความหมายของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อันตรายจากซากโทรศัพท์มือถือและแบตเตอรี่ รวมทั้งแนวทางการจัดการ ซากโทรศัพท์มือถือและแบตเตอรี่ในประเทศไทย

13 คู่มือ การบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม
สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นำเสนอหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาระบบการจัดการ
มูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม ตั้งแต่การคัดเลือกที่ตั้ง ตลอดจนเทคโนโลยี
ในการจัดการ การประมาณค่าก่อสร้างโครงการ และรูปแบบการบริหาร
จัดการศูนย์

14 คู่มือ ขั้นตอนการประสานงานการจัดการ
การลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม

นำเสนอขั้นตอนการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและ
การดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม
ตั้งแต่การแจ้งเหตุจนถึงการดำเนินการแก้ไขปัญหาแล้วเสร็จ

15 คู่มือ การคำนวณการปลดปล่อยมลพิษจากข้อมูลการตรวจวัด

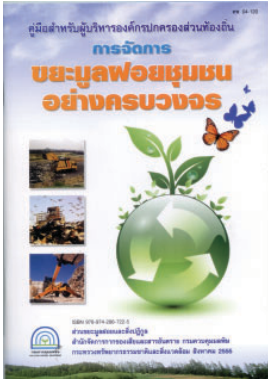
เพื่อให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมใช้เป็นคู่มือเบื้องต้นสำหรับคำนวณหา
ปริมาณมลพิษที่โรงงานอุตสาหกรรมได้ปลดปล่อยสู่สิ่งแวดล้อม

16 คู่มือ การจัดการขยะมูลฝอยและเทคโนโลยีการแปรรูปขยะมูลฝอย
ให้เป็นพลังงานสำหรับท้องถิ่น

เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบถึงเทคโนโลยีการแปรรูป
ขยะมูลฝอยให้เป็นพลังงานที่ใช้ในปัจจุบัน

17 คู่มือ สำหรับผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างครบวงจร

นำเสนอหลักเกณฑ์การพัฒนากระบวนการจัดการขยะมูลฝอยอย่างครบวงจรตั้งแต่การเก็บรวบรวม การคัดแยก การนำกลับไปใช้ประโยชน์ เทคโนโลยีในการกำจัดและรูปแบบของการบริหารจัดการ

18 คู่มือ การกำจัดขยะมูลฝอยแบบฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill)

เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยแบบฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill)

19 คู่มือ 20 ปัญหาที่พบบ่อยในระบบฝังกลบขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (Landfill Q-20)

เพื่อให้หน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยนำไปใช้เป็นข้อมูล หรือแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาในการเดินระบบให้มีประสิทธิภาพต่อไป

20 คู่มือ การจัดทำโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบรายละเอียดระบบจัดการมูลฝอยแบบครบวงจรสำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบถึงกระบวนการ องค์ประกอบ และขั้นตอนในการดำเนินการจัดทำโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบรายละเอียดระบบจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจร

- 21 คู่มือ แนวทางการระงับเหตุไฟไหม้ในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย
นำเสนอแนวทางในการป้องกันไม่ให้เกิดไฟไหม้ในบริเวณ
สถานที่กำจัดหรือบ่อฝังกลบขยะมูลฝอย

- 22 วารสาร ข่าวสารอันตรายและของเสีย (HSWM Newsletter) ราย 3 เดือน
เป็นวารสารที่รวบรวมข่าวสาร
สารอันตรายและของเสียเพื่อเผยแพร่ให้
ภาครัฐ เอกชน หรือประชาชนได้รับทราบ

- 23 ชุดองค์ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ
เป็นองค์ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ จำนวน 10 เรื่อง
เพื่อให้เป็นแหล่งข้อมูลให้ประชาชนได้นำไปใช้ประโยชน์ใน
การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน

หนังสือ/คู่มือ/วารสาร ที่จัดพิมพ์ในปีงบประมาณ 2555 สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.pcd.go.th หรือสามารถ
ติดต่อขอรับได้ที่ ศูนย์บริการประชาชน โทรศัพท์: 0 2298 2024

ภาพกิจกรรม

ในรอบปีงบประมาณ 2555

โรงเรียนรวมใจ ลดน้ำใช้ ลดน้ำเสีย เพื่อเจ้าพระยาสดใส

กรมควบคุมมลพิษ มอบรางวัลให้กับสถานศึกษา และมอบโล่ขอบคุณแก่หน่วยงานที่เข้าร่วมการดำเนินกิจกรรม “โรงเรียนรวมใจ ลดน้ำใช้ ลดน้ำเสีย เพื่อเจ้าพระยาสดใส” ภายใต้โครงการ ทำดีเพื่อแผ่นดิน รวมพลังลดมลพิษ รักรักษ์สิ่งแวดล้อมไทย ได้ร่วมพระบารมี เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554 เพื่อให้เยาวชนได้เรียนรู้แนวปฏิบัติในการลดการใช้น้ำ มีการหมุนเวียนน้ำเสีย/น้ำทิ้งกลับมาใช้ประโยชน์ด้วยตนเอง

คพ. เวชัชชัย กทม. ลดมลพิษ ตรวจสอบและปรับแต่งรถฟรี

วันที่ 27 เมษายน กรมควบคุมมลพิษชวนผู้ขับขี่ กทม. ลดมลพิษทางอากาศและเสียงจากยานพาหนะ โดยตรวจสอบและปรับแต่งยานพาหนะ ณ ลานหน้าอาคารบริการ 2 สโมสรทหารอากาศ พร้อมเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่องฟรี ให้บริการโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย พร้อมจัดนิทรรศการและสัมมนาการเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการควบคุม ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงจากยานพาหนะ

แนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

วันที่ 4 กรกฎาคม นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นประธานเปิดงาน “เทคโนโลยีและแนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอย สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ณ โรงแรมแกรนด์ เมอร์เคียวฟอร์จูน กรุงเทพมหานคร โดยมีผู้บริหารและผู้แทนสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ผู้แทนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เตรียมความพร้อมในการประกาศให้สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุม ตาม พรบ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

กิจกรรมถวายเทียนพรรษาเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ

วันที่ 1 สิงหาคม นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ พร้อมด้วยคณะผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ที่กรมควบคุมมลพิษ จัดกิจกรรมถวายเทียนพรรษา ณ วัดพระราม 9 กาญจนาภิเษก กรุงเทพฯ โดยการจัดถวายเทียนพรรษา หลอดไฟฟ้า และเครื่องสังฆทาน จำนวน 60 ชุด พร้อมการรับฟังธรรมเทศนา น้อมนำจิตใจของบุคลากรได้เข้าถึงหลักธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ สยามมกุฎราชกุมาร เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ 28 กรกฎาคม 2555 วันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา

อปท. กว่าร้อยละ 90 ผ่านเกณฑ์
 ประเมินการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย
 จากชุมชน

5 กันยายน นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ มอบโล่เกียรติคุณ และมอบเกียรติบัตร เพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติสร้างขวัญ และกำลังใจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่เข้าร่วมโครงการ โดยคาดว่า ปี 2556 จะมีพื้นที่เข้าร่วม ประมาณ 220 แห่ง

คพ. ร่วมกับเยอรมัน

พัฒนาการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการสีเขียว

วันที่ 18 กันยายน นางสาวอาระยานันตะโพธิเดช รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นประธานเปิดตัวโครงการ “การจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและฉลาดสิ่งแวดล้อม” ร่วมกับองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศเยอรมัน (GIZ) และภาคเอกชน พัฒนาการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและฉลาดสิ่งแวดล้อม ขยายผลการดำเนินงานสู่ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อม

วันที่ 26 กันยายน นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ พร้อมด้วยผู้บริหาร เข้าร่วมงานประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นทางการ ครั้งที่ 12 ณ โรงแรมรอยัล ออร์คิด เซอราตัน โดยมีรองนายกรัฐมนตรีเป็น ประธานเปิดการประชุม พร้อมด้วย คณะผู้บริหาร ทส. และ ASEAN Secretariat เพื่อหารือแลกเปลี่ยน ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญของอาเซียน

คพ. จัดอบรม กฎหมายสิ่งแวดล้อมแก่ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

วันที่ 9 มกราคม 2556 นายวราศรณ์ อภัยพงษ์ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นประธานเปิด การอบรมหลักสูตรเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตาม พรบ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ณ โรงแรมรามารการ์เด้นส์ กรุงเทพมหานคร โดยมีเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจากสำนักงาน สิ่งแวดล้อมภาค กรมปศุสัตว์ กรมประมง ชำราชการ และเจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ เข้าร่วมอบรม

ทำเนียบผู้บริหาร

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	เบอร์โทรศัพท์
นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง	อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ	0 2298 2121
นายวรศาสตร์ อภัยพงษ์	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ	0 2298 2753
นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ	0 2298 2150
นางสาวอาระยา นันทโพธิเดช	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ	0 2298 2789
นางสาวตรองกมล แก้วมีศรี	หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	0 2298 2195
นางสาวนภัทร ทองนวล	รักษาการเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน	0 2298 2013
นายสมชาย ทรงประกอบ	ผู้อำนวยการศูนย์ข้อมูลประสานงาน เพื่อบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม	0 2298 2191

สำนักงานเลขานุการกรม

นางสาววชิรา แสงศรี	เลขานุการกรม	0 2298 2029
ว่าที่ ร.ต. วันชัย บุญไพศาลดิลก	หัวหน้างานสารบรรณ	0 2298 2006
นางอังคณา จันอุไร	หัวหน้าฝ่ายแผนงาน	0 2298 2088
นางกรสิริ ศรีนอง	รักษาการหัวหน้าฝ่ายคลังและพัสดุ	0 2298 2041
นางอารีย์ บุญไพศาลดิลก	หัวหน้าฝ่ายการเจ้าหน้าที่	0 2298 2080
นายนิชร คงเพชร	หัวหน้าฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์	0 2298 2083
นางกิงกาญจน์ อมราภิบาล	หัวหน้ากลุ่มงานช่วยอำนวยการนักบริหาร	0 2298 2122

กองนิติการ

นายสุชิน สังข์พงษ์	ผู้อำนวยการกองนิติการ และรักษาการหัวหน้าฝ่ายกฎหมายสิ่งแวดล้อม 1	0 2298 2508
นางสาวเบญจริสา บุญนาค	หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป	0 2298 2508
นายธีระพล ดิษยาธิคม	หัวหน้าฝ่ายกฎหมายสิ่งแวดล้อม 2	0 2298 2514
นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์	หัวหน้าฝ่ายคดีและนิติกรรมสัญญา	0 2298 2530

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	เบอร์โทรศัพท์
กองแผนงานและประเมินผล		
นางกัญชวลี นาวิกภูมิ	ผู้อำนวยการกองแผนงานและประเมินผล	0 2298 2467
นางสาวลดาวัลย์ เจริญกิจจานุกิจ	หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป	0 2298 2469
นางนันทิภา พิทยานิยม	รักษาการหัวหน้ากลุ่มวิเคราะห์แผนและประเมินผล	0 2298 2486
นางสาวชมพูนุท โลหิตานนท์	หัวหน้ากลุ่มเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม	0 2298 2130
- ว่าง -	หัวหน้ากลุ่มวิเทศสัมพันธ์	0 2298 2476
นายคมกฤษ ภาคย์ทองสุข	หัวหน้ากลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศมลพิษ	0 2298 2272
สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย		
นายอนุพันธ์ อีสุรัตน์	ผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย	0 2298 2423
นางสุรวิสา กวักศิริธู	หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป	0 2298 2430
นางสุนีย์ ต๊ะปิ่นตา	ผู้อำนวยการส่วนแผนงานและประมวลผล	0 2289 2444
นางสาวนภวิศ บัวสรวง	ผู้อำนวยการส่วนขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	0 2298 2414
นายสุเมธา วิเชียรเพชร	ผู้อำนวยการส่วนลดและใช้ประโยชน์ของเสีย	0 2298 2410
นางสาวพรพิมล เจริญสง	ผู้อำนวยการส่วนของเสียอันตราย	0 2298 2457
นางสาววีราพร วิวิรุฒิกร	ผู้อำนวยการส่วนสารอันตราย	0 2298 2427
นายอนุกาน สุธาพันธ์	ผู้อำนวยการส่วนปฏิบัติการฉุกเฉินและฟื้นฟู	0 2298 2405
สำนักจัดการคุณภาพน้ำ		
นายรังสรรค์ ปิ่นทอง	ผู้อำนวยการสำนักจัดการคุณภาพน้ำ	0 2298 2270
นางวิมลนันท์ ไสภณณะสิทธิ์	หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป	0 2298 2199
นางสาวทิพย์อาภา ยลธรรม์ธรรม	ผู้อำนวยการส่วนแผนงานและประมวลผล	0 2298 2257
นายเชาว์ นกอยู่	ผู้อำนวยการส่วนแหล่งน้ำจืด	0 2298 2232
นางสาวจุฑามาศ รัตติกาลสุขะ	รักษาการผู้อำนวยการส่วนแหล่งน้ำทะเล	0 2298 2239
นางสาวจิระนันท์ เหมพูลเสิริฐ	ผู้อำนวยการส่วนน้ำเสียชุมชน	0 2298 2214
นายสมชาย ทรงประกอบ	ผู้อำนวยการส่วนน้ำเสียอุตสาหกรรม	0 2298 2191
นายสายชล แสงให้สุข	ผู้อำนวยการส่วนน้ำเสียเกษตรกรรม	0 2298 2192

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	เบอร์โทรศัพท์
สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง		
นางสาวจงจิตร นีรนาทเมธีกุล	ผู้อำนวยการสำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง	0 2298 2326
นางรจิต ฆารณอม	หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป	0 2298 2352
นายเถลิงศักดิ์ เพ็ชรสุวรรณ	ผู้อำนวยการส่วนแผนงานและประมวลผล	0 2298 2388
นางสาวพัชราวดี สุวรรณธาดา	ผู้อำนวยการส่วนคุณภาพอากาศในบรรยากาศ	0 2298 2399
นางสาวนุชจรีญา อรัญศรี	รักษาการผู้อำนวยการส่วนมลพิษทางอากาศ จากยานพาหนะ	0 2298 2347
นายพันศักดิ์ ภิรมงคล	ผู้อำนวยการส่วนมลพิษทางอากาศจากอุตสาหกรรม	0 2298 2328
นายปัญญา วรเพชรายุทธ	ผู้อำนวยการส่วนมลพิษทางเสียง และความสั่นสะเทือน	0 2298 2372
ฝ่ายตรวจและบังคับการ		
นางจันทนา ภาคย์ทองสุข	ผู้อำนวยการฝ่ายตรวจและบังคับการ	0 2298 2468
สิบเอกสมรัก ศรีเพชร	หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป	0 2298 2595
นางสาวอัญชลิ คงสมบุญ	หัวหน้าส่วนแผนงานและประมวลผล	0 2298 2598
นายกิตติพัฒน์ ลำสัน	หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบงานบังคับใช้กฎหมาย	0 2298 2556
นายธานี จารุณี	หัวหน้าส่วนบังคับการ 1	0 2298 2578
นายบุญเต็ม ไชติวัฒนศิริ	หัวหน้าส่วนบังคับการ 2	0 2298 2667
นายครรชิต สุนทรการ	หัวหน้าส่วนบังคับการ 3	0 2298 2648
นายจุมพล ขุนอ่อน	หัวหน้าส่วนบังคับการ 4	0 2298 2625
ฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ		
นายเจนจบ สุขสด	ผู้อำนวยการฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อม และห้องปฏิบัติการ	0 2298 2550
-ว่าง-	หัวหน้างานธุรการ	0 2298 2550
นางสาววัลภา จุฬารัตน	หัวหน้าส่วนแผนงานและประเมินผล	0 2298 2554
นายวัชรไชย ขมินทกุล	หัวหน้าส่วนเทคโนโลยีการจัดการมลพิษ	0 2298 2564
นางศิวาพร จอมพงศ์	รักษาการหัวหน้าส่วนห้องปฏิบัติการสิ่งแวดล้อม	0 2298 2804

คณะผู้จัดทำ

คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปี 2555 กรมควบคุมมลพิษ

1. นายวรศาสน์	อภัยพงษ์	ประธานคณะกรรมการฯ
2. นางสาวตรองกมล	แก้วมีศรี	คณะกรรมการ
3. นางสาววชิรา	แสงศรี	คณะกรรมการ
4. นายสุชิน	สังขพงษ์	คณะกรรมการ
5. นางกัญชลิ	นาวิกภูมิ	คณะกรรมการ
6. นายอนุพันธ์	อิฐรัตน์	คณะกรรมการ
7. นายรังสรรค์	ปิ่นทอง	คณะกรรมการ
8. นางสาวจงจิตร	นีนานาเมธีกุล	คณะกรรมการ
9. นางจันทนา	ภาคย์ทองสุข	คณะกรรมการ
10. นางสาวจันทิรา	ดวงใส	คณะกรรมการ
11. นางอังคณา	จันอุไร	คณะกรรมการและเลขานุการ
12. นางสาวสุภาพร	วชิระศิริ	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะทำงานจัดทำรายงานประจำปี 2555 กรมควบคุมมลพิษ

1. นางกัญชลิ	นาวิกภูมิ	ประธานคณะทำงาน
2. นางอังคณา	จันอุไร	รองประธานคณะทำงาน
3. นางสาวลัดดา	จุลแสง	คณะทำงาน
4. นายนิชร	คงเพชร	คณะทำงาน
5. นางสาวสายสาละวิน	ช่วยบำรุง	คณะทำงาน
6. นางนันทิภา	พิทยานิยม	คณะทำงาน
7. นางสาวพนันต์	พงษ์วิญญ์	คณะทำงาน
8. นางสาวทิพย์อาภา	ยลธรรมธรรม	คณะทำงาน
9. นายเถลิงศักดิ์	เพชรสุวรรณ	คณะทำงาน
10. นางจินตนา	ถิรมงคล	คณะทำงาน
11. นายประสิทธิ์	ซิ้มเจริญ	คณะทำงาน
12. นางสาวอมรรัตน์	ผิวอ่อน	คณะทำงาน
13. นางสาวทิพย์ธีรา	รัมย์ณีย์	คณะทำงาน
14. นางสาวพรพิมล	พันธ์เมธาฤทธิ์	คณะทำงาน
15. นางสาวเอกพัชชา	จุฑามาศย์	คณะทำงาน
16. นางสาวกษิรา	สุดา	คณะทำงาน
17. นางสาวสุธิดา	คงเพชรสถิตย์	คณะทำงาน
18. นางสาวศศิธร	ประภาณี	คณะทำงาน
19. นางสาวนันทวัน	ว.สิงหะคเชนทร์	คณะทำงาน
20. นางสาวสุภาพร	วชิระศิริ	คณะทำงานและเลขานุการ

ผู้เรียบเรียงผลงานเด่น

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555

ลำดับ	ผลงาน	ผู้เรียบเรียง
1.	กรมควบคุมมลพิษกับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน	นางสาวชมพูนุท โลหิตานนท์ ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ นางสาววิษุฒดา อินแก้ว ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ กลุ่มเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม กองแผนงานและประเมินผล
2.	การพัฒนาเทคโนโลยีการควบคุมมลพิษสำหรับอุตสาหกรรมชุมชนและอุตสาหกรรมขนาดเล็ก	นายชยาวิทย์ หวังเจริญรุ่ง ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ ส่วนน้ำเสียอุตสาหกรรม สำนักจัดการคุณภาพน้ำ
3.	กรมควบคุมมลพิษเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนสังคมสีเขียว	นางกรรณิกา เอี่ยมศิริ ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ ส่วนเทคโนโลยีการจัดการมลพิษ ฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ
4.	การเรียกคืนวัสดุอะลูมิเนียมเพื่อจัดทำขาเทียมพระราชทาน	นางอังคณา จันอุไร ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ นางสาวสุภาพร วชิระศิริ ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ฝ่ายแผนงาน สำนักงานเลขาธิการกรม
5.	การดำเนินงานตามกฎหมายกระทรวงออกตามความมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535	นางเพ็ญพิชชา บุญรัตน์ ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ ส่วนน้ำเสียเกษตรกรรม สำนักจัดการคุณภาพน้ำ
6.	การปรับปรุงมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม	นายกุลภัทร ศรีสุข ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ ส่วนน้ำเสียอุตสาหกรรม สำนักจัดการคุณภาพน้ำ
7.	มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันจากหมอกควัน ปี 2556	นางสาวพิรพร เพชรทอง ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ ส่วนแผนงานและประมวลผล สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง
8.	มาตรฐานยูโร 4 : มาตรฐานคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงและมาตรฐานรถยนต์	นางสาวนุชจรีญา อรัญศิริ ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ ส่วนมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง
9.	ปฏิบัติการ... มนุษย์ดมกลิน	นางสาวกาญจนา สวยสม ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ ส่วนมลพิษทางอากาศจากอุตสาหกรรม สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง
10.	การควบคุมสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) ในพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง	นางสาวปรีเมษา เจริญนพคุณ ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ ส่วนมลพิษทางอากาศจากอุตสาหกรรม สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง
11.	การจัดสร้างฝายเพื่อแก้ไขปัญหาตะกั่วในห้วยคลิตี้ ตำบลชะแล อำเภอลองพญาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี	นายมนต์เทพ อัดดีสินทอง ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ นายอัปดุลกอฟฟาร์ หลีเียววี ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ ส่วนน้ำเสียอุตสาหกรรม สำนักจัดการคุณภาพน้ำ
12.	ความก้าวหน้าของการแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนของแคดเมียมในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ตา อำเภอมะสอ จังหวัดตาก	นายเชิดชัย วรแก่นทราย ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ ส่วนปฏิบัติการฉุกเฉินและฟื้นฟู
13.	การปนเปื้อนสารตะกั่วในเลือดเด็กนักเรียนจังหวัดระยอง	สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย

ลำดับ	ผลงาน	ผู้เรียบเรียง
14.	อุบัติเหตุและเหตุฉุกเฉินด้านมลพิษ	นายเชิดชัย วรแก่นทราย ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ ส่วนปฏิบัติการฉุกเฉินและฟื้นฟู สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย นายธานี จารุณี ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ ส่วนบังคับการ 1 ฝ่ายตรวจและบังคับการ
15.	บทสรุปการเรียกร้องค่าเสียหายในคดีเรือบรรทุกน้ำตาลล่มที่จังหวัดอ่างทอง	นางสาวสุรียัตน์ ชูวาพิทักษ์ ตำแหน่ง นิติกรปฏิบัติการ ฝ่ายคดีและนิติกรรมสัญญา กองนิติการ
16.	บทเรียนมลพิษจากสถานการณ์อุทกภัยปี 2554 และการเตรียมความพร้อมป้องกันปัญหามลพิษหากเกิดสถานการณ์อุทกภัยปี 2555	นายวุทธิชัย แก้วกระจ่าง ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ ส่วนขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย นายสรวิศ ฤทธิรัตน์ ตำแหน่ง นิติกรปฏิบัติการ ฝ่ายคดีและนิติกรรมสัญญา กองนิติการ
17.	กรอบการเจรจาของประเทศไทยในการพัฒนามาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศด้านการจัดการสารปรอท	นางสาวชลาลย์ รุ่งเรือง ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ ส่วนสารอันตราย สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย
18.	การจัดทำประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย	นางสาวทิพย์ธีรา รัชมณีย์ ตำแหน่ง นิติกรปฏิบัติการ ฝ่ายกฎหมายสิ่งแวดล้อม 1 กองนิติการ
19.	การสร้างความปลอดภัยในการปฏิบัติงานตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษและบังคับการตามกฎหมาย	นางจินตนา ภิรมงคล ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ ส่วนแผนงานและประมวลผล ฝ่ายตรวจและบังคับการ
20.	ความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ	นางศิวพร จอมพงศ์ ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ ส่วนห้องปฏิบัติการสิ่งแวดล้อม ฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ
21.	สถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำอัตโนมัติ ในปี 2555	นายพลาวุธ น้อยเคียง ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ ส่วนแหล่งน้ำจืด สำนักจัดการคุณภาพน้ำ
22.	ระบบศูนย์กลางแลกเปลี่ยนข้อมูลสิ่งแวดล้อม (Environmental Data Exchange: EDX)	นางวันดี เอี้ยวภูเกิด ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ นางสาวสุธีรา วิเศษกุล ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ นายเอก ชัยชูบุตร ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อม กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศมลพิษ กองแผนงานและประเมินผล
23.	ศูนย์ข้อมูลประสานงานการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม	นางสาวอัญชลี คงสมบูรณ์ ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ นางสาวนฤมล บุญแสงเจริญ ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ ส่วนแผนงานและประมวลผล ฝ่ายตรวจและบังคับการ
24.	ศูนย์บริการประชาชนกรมควบคุมมลพิษ	นางสาวศิริพร วงศ์สามารถ ปฏิบัติงานด้านการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ ฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการกรม
25.	สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค กำลังสำคัญของกรมควบคุมมลพิษ	นางสาวตรองกมล แก้วมีศรี ตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
26.	กฎหมายและแผนแม่บทหลักในการจัดการมลพิษที่ออกในปี พ.ศ. 2555	นางสาวสายสาละวิน ช่วยบำรุง ตำแหน่ง นิติกรปฏิบัติการ ฝ่ายกฎหมายสิ่งแวดล้อม 1 กองนิติการ

Recycle Paper

กรมควบคุมมลพิษ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กทม. 10400

โทร. 0 2298 2000 โทรสาร 0 2298 2002 <http://www.pcd.go.th>

ISBN: 978-616-316-065-2 กพ. 01-015